ปีที่ 2 ฉบับที่ 14 เดือนพฤษภาคม 2559 ISSN 2408-1795

MAGAZINE

NEW SILK ROAD

นิตยสารแจกฟรี

ทางสายไหมใหม่
เชื่อมทั่วโลก

แพนด้า ทัวร์ไทย

THE CULTURE TRIP
เจิ่งเหอ มหาขันที สู่ตำนาน ซำปอกง

EAST Meets WEST
อัศวินหนุ่มซินตึ๋งรัตติกาล เฉินเจิน vs บรู๊ซ เวย์น

REAL WORLD
"ซิ่วฉิว" ของสื่อรักชาวจ้วง

DPU จัดงาน ค่ายภาษาจีน เปิดโอกาสให้เด็กรุ่นใหม่ ได้สัมผัสวัฒนธรรม กิจกรรมที่เกี่ยวกับจีน

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จัดงาน ค่ายภาษาจีน (Chinese Camp) เพื่อกระชับความสัมพันธ์และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมจากประเทศจีน โดยจัดเป็นกิจกรรมการอบรมที่เน้นทั้งทางวิชาการ และการใช้กิจกรรมเสริมสร้างทักษะในด้านต่างๆ รวมไปถึงการใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมกันระหว่างอาจารย์จากประเทศจีน รุ่นพี่นักศึกษา DPU และนักเรียนจากโรงเรียนต่าง ๆ ทั่วประเทศ ซึ่งกิจกรรมครั้งนี้มีน้องๆ สนใจเข้าร่วมงานกันอย่างคึกคัก โดยจัดขึ้น ณ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เมื่อวันที่ 26-27 มีนาคม 2559 ที่ผ่านมา

ICSC จัดงาน IDSU 2016 International Dance Sport Achievement Exhibition (Thailand)

วิทยาลัยนานาชาติสังคมศาสตร์และนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ (ICSC) จัดงาน IDSU 2016 International Dance Sport Achievement Exhibition (Thailand) และ The 1st Communication Arts Conference: Higher Education in Asia ซึ่งเป็นการแข่งขันกีฬาเต้นรำนานาชาติไทย-จีน และการประชุมนานาชาติด้านนิเทศศาสตร์ พร้อมพิธีลงนามความร่วมมือกับพันธมิตรต่างๆ เมื่อวันที่ 26-27 มีนาคม 2559 ณ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

โดยในวันที่ 26 มีนาคม 2559 มีพิธีเปิดโดยได้รับเกียรติจาก ดร.โจว เกาหยู่ เลขานุการเอก ฝ่ายการศึกษา สถานเอกอัคราชทูตจีนประจำประเทศไทย และ คณะผู้บริหาร DPU นำโดย ดร.ดาริกา ลัทธพิพัฒน์ อธิการบดี ศ.ดร.บุญเสริม วีสกุล อธิการบดีกิตติคุณ Dr.Howell Gu คณบดีวิทยาลัย ICSC และคณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยจากประเทศจีน เข้าร่วมพิธีเปิดงาน

ทั้งนี้การแข่งขันกีฬาเต้นรำนานาชาติไทย-จีน มีทีมตัวแทนจากประเทศไทย และประเทศจีนเข้าร่วมแข่งขันกว่า 20 ทีม ซึ่งบรรยากาศการแข่งขันเต็มไปด้วยความสนุกสนาน ได้เห็นรอยยิ้มและมิตรภาพระหว่างทีมจากประเทศไทยและประเทศจีนตลอดการแข่งขัน

EDITOR'S NOTE

www.newsilkroadmag.com
Facebook : NewSilkRoadMag

นิตยสาร New Silk Road ฉบับที่ 14 ขอนำความสุขมาให้ทุกท่านด้วยรูปหน้าปกแพนด้าเปเปอร์มาเช่ 1,600 ตัว ผลงานศิลปะของคุณเปาโล กรองจีอง ศิลปินชื่อดังระดับโลก ที่ได้มาจัดแสดงที่ประเทศไทย ในโครงการ "1600 Pandas+ World Tour in Thailand" โดยเริ่มสัญจรในไทยตั้งแต่ต้นเดือนมีนาคมที่ผ่านมา ทั้งนี้หลายท่านอาจจะไม่ทราบว่า จุดกำเนิดของงานศิลปะชุดนี้ เกิดจากการที่ คุณเปาโล กรองจีอง ได้มาประเทศไทยเมื่อ 20 ปีที่แล้ว แล้วได้มาเรียนการทำเปเปอร์มาเช่ที่ประเทศไทย แล้วในปี 2008 แพนด้าน้อยตัวแรกก็ถูกผลิตขึ้นที่ประเทศไทยเช่นกัน โดยตัวศิลปินและกลุ่มแม่บ้านจากภาคกลางของประเทศไทย นอกจากหมีแพนด้าจะเป็นสัตว์ประจำชาติจีนแล้ว ในการนี้ยังถือเป็นสัญลักษณ์ของการดูแลและอนุรักษ์สัตว์ป่าทั่วโลกไปด้วยอีกทางหนึ่ง ในประเทศไทยเอง แพนด้าช่วงช่วง หลินฮุ่ย หลินปิง ก็ถือเป็นทูตสันถวไมตรีระหว่างไทยและจีนที่เด็ก ๆ ทุกคนรู้จักเป็นอย่างดี ในนิตยสารฉบับนี้นอกจากภาพแพนด้าแล้ว เล่มนี้ยังมีบทความเรื่องเจิ้งเหอ ยอดนักเดินทางผู้บุกเบิกเส้นทางสายไหมทางทะเลและผู้นำกองเรือมหาสมบัติที่เคยมาประเทศไทย มีเรื่องเที่ยวฮกเกี้ยน เรื่องว่าวจีน ฯลฯ ที่น่าสนใจอีกมากมาย ก่อนจากกันขอเรียนแจ้งว่าหากองค์กรหรือหน่วยงานใด ต้องการรับนิตยสารฟรี หรือมีกิจกรรมต้องการประชาสัมพันธ์ข่าวสารที่เกี่ยวกับไทย-จีน สามารถติดต่อได้ที่ คุณณกรณ์ โทร. 081-811-5557

กอบกิจ ประดิษฐผลพานิช
บรรณาธิการ

รถบรรทุกเพื่องานเหมือง "ยูตง" จากจีน ทางเลือกใหม่เพื่อผู้ประกอบการเหมืองในเมืองไทย

เมื่อเร็วๆนี้ บริษัท อิตัลไทยอุตสาหกรรม จำกัด (ITI) ได้ทำการเปิดตัวรถบรรทุกสำหรับงานเหมืองแบรนด์ยูตง ผลิตโดยบริษัทเจิ้งโจว ยูตง เฮฟวี่ อินดัสทรีส์ จำกัด ซึ่งเป็นผู้นำด้านอุตสาหกรรมการผลิตและเทคโนโลยีอุตสาหกรรมขั้นสูง จากสาธารณรัฐประชาชนจีน ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยและการพัฒนาเครื่องจักรวิศวกรรมเพื่อการใช้งานทั้งทางการทหารและพลเรือน รวมถึงยานยนต์ประเภทพิเศษ มากว่า 56 ปี การเปิดตัวจัดขึ้นที่ อิตัลไทย เซ็นเตอร์ มหาชัย ในงาน ITI Fair 2016 โดยภายในงานได้ทำการโชว์จุดเด่นด้านความปลอดภัยของระบบเบรค ความแข็งแกร่งทนทานของโครงสร้างกระบะและคัสซี และความสวยงามสะดวกสบายของห้องโดยสาร ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของรถบรรทุกยูตง จะสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการธุรกิจเหมืองในประเทศไทย ได้เป็นอย่างดี

เจ้าของ : บริษัท เคเค คอมมูนิเคชั่น จำกัด **บรรณาธิการ** : กอบกิจ ประดิษฐผลพานิช รองคณบดี และ หัวหน้าภาควิชาการสื่อสารการตลาด คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ **ผู้ช่วยบรรณาธิการ** : วิภา ประดิษฐผลพานิช **ฝ่ายจัดการทั่วไป** : ณกรณ์ วัฒนสิทธินพคุณ, สิปปภาส ขันอุละ **ออกแบบ** : ณจักร วงษ์ยิ้ม, นัฐทิชา เรืองโรจน์ **ที่ปรึกษา** : ดร.กุลบุตร โกเมนกุล **พิมพ์ที่** : หจก.แสงเทียนการพิมพ์
ติดต่อ New Silk Road Magazine : บริษัท เคเค คอมมูนิเคชั่น จำกัด เลขที่ 4/9 ชั้นที่เอ็ม ซอยสุขุมวิท 99 ถนนสุขุมวิท แขวงบางจาก เขตพระโขนง กทม. 10260 **โทร.** 02-332-7376 **อีเมล์** : kkcommu0@gmail.com
***หมายเหตุ** นิตยสารเล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมการศึกษา ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ในเชิงพาณิชย์แต่อย่างใด และ ขอขอบคุณภาพประกอบจากสำนักข่าวซินหัว

VOL. 14 / MAY 2016

CONTENTS

14 COVER STORY
กองทัพแพนด้า กว่า 1,600 ตัว ทัวร์ไทย

18 THE CULTURE TRIP
เจิ้งเหอ มหาขันที สู่ตำนาน ซำปอกง

24 TRAVEL TIPS
เซี่ยเหมิน.. ถ้ารู้จักแล้วจะรัก

28 REAL WORLD
“ซิ่วฉิว” ของสื่อรักชาวจ้วง

30 EAST Meets WEST
อัศวินหนุ่มซินตี้งรัตติกาล เฉินเจิน vs บรู๊ซ เวย์น

34 CHINA IN THE CHANGING WORLD
Startup จีน-ไทยสัญชาติไหนจะไปไกลกว่า ?

38 JEENJA
ใบไม้ร่วงสู่ราก

42 PEOPLE FOCUS
ศ.เหมยเหรินอี้ ...เรียนภาษาและรู้ทันอเมริกา

44 GREAT INVENTIONS
นาฬิกาจักรกลจีน สุดยอดสิ่งประดิษฐ์โลกยุคกลาง

CONTENTS

47 BAMBOO WOODS INSIDE CHOPSTICKS

“ลิ่นเซี่ยงหรู” กล้า ไม่ใช่ กร่าง

52 THE LEGEND OF THE HEROES

ผู้หลีกลี้จากยุทธภพ (1)

54 LOCAL LEGEND

เจ้าแม่หนี่วา เทพมารดา และผู้พิทักษ์ของชาวจีน

56 MARKETING EVERYDAY

นักการตลาดกับเทศกาลตรุษจีน (ตอนจบ)

58 CHINA KNOWLEDGE

ว่าวของจีน 中国的风筝

62 PSYCHIATRIST

อารมณ์ล้วน ๆ

อาเซียนมีความสำคัญในมุมมองของการทูตจีน

หนังสือพิมพ์ People's Daily รายงานว่า เมื่อวันที่ 8 มีนาคมที่ผ่านมา นายหวัง อี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศจีนได้ตอบคำถามทั้งหมด 19 คำถามของผู้สื่อข่าวทั้งจีนและต่างประเทศในการแถลงข่าวการประชุมสภาผู้แทนประชาชนแห่งชาติจีนชุดที่ 12 ครั้งที่ 4 ซึ่งในคำถามดังกล่าว มี 6 คำถามเกี่ยวกับอาเซียนหรือประเทศต่าง ๆ ในอาเซียน แสดงให้เห็นว่า เรื่องอาเซียนมีความสำคัญในโครงการทางการทูตของจีน

ผู้สื่อข่าวจากหนังสือพิมพ์เหลียนเหอเจ่าเป้าของสิงค์โปร์ถามว่า การที่จีนริเริ่มก่อตั้งธนาคารเอไอไอบี พร้อมส่งออกสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานขนาดใหญ่สู่ต่างประเทศนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงกฎระเบียบสากลเดิมหรือไม่ นายหวัง อี้ ตอบว่า จีนไม่ได้สร้างอะไรใหม่ๆ หากแต่อยากจะพยายามแสดงบทบาทมากขึ้นในกฎระเบียบและกลไกสากลปัจจุบัน เช่น ธนาคารเอไอไอบีก็เป็นการเพิ่มเติมระบบการเงินในปัจจุบันให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขณะตอบคำถามของผู้สื่อข่าวกัมพูชาที่ว่า จีนจะสนับสนุนการพัฒนาของอาเซียนอย่างไร นายหวัง อี้ กล่าวว่า จีนยินดีที่จะรวมอาเซียนไว้ใน 4 อันดับหุ้นส่วนความร่วมมือ "หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง" การค้าเสรีต่างประเทศ ความร่วมมือระดับภูมิภาค และความร่วมมือทางทะเล สร้างรถไฟสายจีน-ลาว จีน-ไทย และ จีน-อินโดนีเซีย พยายามส่งเสริมการสร้างเครือข่ายรถไฟสายแพนเอเชีย พร้อมยกระดับเขตการค้าเสรีจีน-อาเซียนให้สูงขึ้น ในปลายเดือนมีนาคมนี้ จะมีการประชุมผู้นำความร่วมมือแม่น้ำล้านช้าง-แม่น้ำโขงครั้งแรกที่ทะเลจีนใต้ โดยจะมีส่วนช่วยผลักดันการพัฒนาอาเซียนอย่างสมดุลในทุกด้าน สำหรับความร่วมมือทางทะเล จีนได้ตั้งกองทุนความร่วมมือทางทะเลระหว่างจีน-อาเซียนมาเป็นเวลานาน เพื่อเพิ่มความร่วมมือด้านเศรษฐกิจทางทะเล การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางทะเล และการรักษาความมั่นคงทางทะเลด้วย

สำหรับปัญหาคดีทะเลจีนใต้ที่ฟิลิปปินส์ยื่นฟ้องต่อศาลระหว่างประเทศว่าด้วยกฎหมายทะเลโดยลำพังฝ่ายเดียว นายหวัง อี้ กล่าวว่า รัฐบาลจีนได้ประกาศแถลงการณ์ว่าด้วยกรณีที่ไม่ต้องสู่การพิจารณาของอนุญาโตตุลาการตามอนุสัญญาว่าด้วยกฎหมายทะเลแห่งสหประชาชาติตั้งแต่ปี 2006 ดังนั้น การที่จีนไม่ยอมรับการพิจารณาคดีของคณะอนุญาโตตุลาการนั้น เป็นการปฏิบัติที่ชอบด้วยกฎหมาย จีนไม่เพียงสร้างอุปกรณ์ป้องกันที่จำเป็นบนเกาะปะการังของจีนในทะเลจีนใต้ หากยังได้สร้างอุปกรณ์สำหรับพลเรือนในจำนวนที่มากกว่าเมื่อสร้างเสร็จเรียบร้อย จีนคิดจะเชิญผู้สื่อข่าวต่างประเทศไปชมและเยือนในวาระที่เหมาะสม ทั้งนี้แสดงให้เห็นถึงความใจกว้างและความจริงใจของจีน

อนึ่ง ก่อนหน้านี้ นายหง เหล่ย โฆษกกระทรวงการต่างประเทศจีนให้สัมภาษณ์ผู้สื่อข่าวระบุว่า การประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนครั้งล่าสุดแสดงให้เห็นว่า ประเทศอาเซียนส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการที่สื่อมวลชนนำเสนอปัญหาทะเลจีนใต้ซ้ำซากเกินจริง นายหง เหล่ยกล่าวว่า ปัญหาทะเลจีนใต้เป็นปัญหาระหว่างจีนกับประเทศอาเซียนบางประเทศ ไม่ใช่ปัญหาระหว่างจีนกับอาเซียน หลังผ่านความพยายามร่วมกันของจีนกับประเทศอาเซียน สถานการณ์ทะเลจีนใต้ยังคงรักษาความมั่นคงโดยทั่วไปในขณะนี้ ฝ่ายต่างๆ กำลังกระชับความร่วมมือที่เป็นรูปธรรมทางทะเลให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้นภายใต้กรอบ "แถลงการณ์ว่าด้วยปฏิบัติการฝ่ายต่างๆ ในทะเลจีนใต้" ผลักดันกระบวนการหารือเกี่ยวกับ "กฎเกณฑ์ปฏิบัติการทะเลจีนใต้" ซึ่งได้รับผลคืบหน้าอย่างต่อเนื่อง

นายหง เหล่ยยังระบุอีกว่า จีนพยายามใช้การเจรจาหารือกับประเทศคู่พิพาทโดยตรงเพื่อแก้ไขข้อขัดแย้งเกี่ยวกับทะเลจีนใต้ พยายามร่วมกับประเทศอาเซียนรักษาสันติภาพและความมั่นคงของเขตทะเลจีนใต้

สัมผัสมรดกโลก-วัฒนธรรมปักกิ่งสู่อาเซียน

กรุงเทพฯ - ความสัมพันธ์ของจีนกับอาเซียนนั้น นอกจากจะใกล้ชิดกันด้วยสภาพทางภูมิศาสตร์แล้ว อาเซียนยังเป็นภูมิภาคที่มีความสำคัญต่อจีนในหลายแง่มุมโดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ปี 2559 นี้เป็นปีที่ความสัมพันธ์จีน-อาเซียนได้เดินมาถึงปีที่ 25 โดยในปีนี้ กิจกรรมวัฒนธรรมปักกิ่งสู่อาเซียน หรือ “Beijing-ASEAN Cultural Tour” จะทำการจัดขึ้นที่ประเทศสิงคโปร์และประเทศไทยในช่วงเดือนกุมภาพันธ์หรือเทศกาลปีใหม่ของจีน

วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2559 งานตรุษจีน 2016 รายการแสดงมรดกโลก : วัฒนธรรมปักกิ่งสู่อาเซียน ถูกจัดที่ประเทศไทย ณ ห้องโถงชั้น 1 และโรงละครชั้น 2 ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศจีนกรุงเทพฯ กิจกรรมครั้งนี้จัดขึ้นโดยสมาคมวิเทศสัมพันธ์ประชาชนปักกิ่ง, ศูนย์จีน-อาเซียน, สภาวัฒนธรรมไทย - จีนและส่งเสริมความสัมพันธ์และคณะกรรมการวัฒนธรรมเขตซีเฉิงกรุงปักกิ่ง โดยมีแขกผู้มีเกียรติ อาทิ พลเอก เชษฐา ฐานะจาโร อดีตรัฐมนตรีและผู้บัญชาการทหารบก, นายเฉิน เจียง อุปทูตฝ่ายวัฒนธรรม สถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีนประจำประเทศไทย, นางสาวหลาน ซู่หง ผู้อำนวยการศูนย์วัฒนธรรมจีนแห่งประเทศไทย และนายฉิน อวี้เซิน ที่ปรึกษาด้านวัฒนธรรม ศูนย์วัฒนธรรมจีนแห่งประเทศไทย เข้าร่วมงาน

กิจกรรมในงานแบ่งเป็นการแสดงนิทรรศการภาพถ่ายกรุงปักกิ่ง การสาธิตศิลปวัฒนธรรมที่เป็นมรดกที่จับต้องไม่ได้ของกรุงปักกิ่ง ซึ่งรอบนี้นำมาจัดแสดงทั้งหมด 9 รายการ อาทิ ศิลปะการเพ้นท์เปลือกไข่, ตุ๊กตางิ้วจำลอง, ศิลปะการตัดกระดาษ, การทำสมุนไพรสำหรับเครื่องหอมและเครื่องประทินผิว, ตุ๊กตาปั้นด้วยดินเหนียว, การทำหน้ากากงิ้วปักกิ่ง, ศิลปะการทำภาพพิมพ์, ศิลปะการสานฟางเป็นสัตว์และเครื่องใช้และศิลปะการเพนท์ขวดยานัตถุ์

ด้านการแสดงบนเวที ผู้ชมได้รับความรู้และความบันเทิงจากงิ้วคุณฉู่ตอนพิเศษจากเรื่องศาลาโบตั๋น, การบรรเลงกู่ฉินประกอบการวาดและเขียนพู่กันจีน, การแสดงวาดภาพทราย, มายากล, ศิลปะการใช้ปากสรรสร้างเสียงต่างๆ และงิ้วปักกิ่งเรื่องไซอิ๋วตอนศึกเทพอสูรสะท้านฟ้า

เรียบเรียงและรายงาน: อรอนงค์ อรุณเอก

ภาพ: พันธสัญญา โชติธนพุทธิพงษ์

'วิถีท้องถิ่นเส้นทางสายไหม' รายการดี ๆ ที่คนรักสารคดีไม่ควรพลาด

สำหรับคนที่ชอบดูทีวี เสพสารคดีดี ๆ ความรู้และความบันเทิงจากทั่วโลก ไม่ควรพลาดรายการท่องเที่ยวเชิงสารคดีที่อัดแน่นไปด้วยเนื้อหาและภาพสวยตระการตา อย่างรายการ "วิถีท้องถิ่นเส้นทางสายไหม" - รายการท่องเที่ยวเชิงสารคดีที่จะพาคุณไปสัมผัสกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม สถานที่ท่องเที่ยวของแต่ละประเทศที่อยู่บนเส้นทางสายไหม ซึ่งรายการนี้ได้ทำการเปิดตัวไปเมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2559 ณ โรงแรมสวิสโซเทล เลอ คองเคอร์ด ถนนรัชดาภิเษก

รายการ "วิถีท้องถิ่นเส้นทางสายไหม" เป็นรายการที่อยู่ภายใต้ความร่วมมือของ CRI ภาคพื้นเอเชีย, บริษัทพันธมิตรผู้ผลิตรายการโทรทัศน์จีนและบริษัทซิลค์โรด บรอดคาสติ้ง เทเลวิชั่นจำกัด ซึ่งจะออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ SRTV ภายในวันแถลงข่าวมีการแนะนำสื่อ OCTV ซึ่งเป็นสื่อในรูปแบบใหม่ทางอินเตอร์เน็ตอีกด้วย ทั้งนี้ไฮไลท์ภายในงานคือการลงนามในสัญญาข้อตกลงความร่วมมือกันเชิงกลยุทธ์ระหว่างบริษัทพันธมิตรผู้ผลิตรายการโทรทัศน์จีนและบริษัทซิลค์โรด บรอดคาสติ้ง เทเลวิชั่นจำกัด

ภายในงานได้รับเกียรติจากแขกผู้ใหญ่ทั้งไทยและจีน อาทิ นายเฉินเจียง อุปทูตฝ่ายวัฒนธรรม สถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีนประจำประเทศไทย นายเฉินอัน ผู้อำนวยการสำนักงานซีอาร์ไอประจำภาคพื้นเอเชีย นายหมิง ต้าจวิน ผู้อำนวยการสำนักข่าวซินหัวประจำประเทศไทย นายติง ซิ ผู้อำนวยการหนังสือพิมพ์พีเพิลส์เดลี่ประจำภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก คุณจาง เหลย ประธาน Bank of China สาขากรุงเทพ นายบุญยงค์ ยงเจริญรัฐ นายกสมาคมนักธุรกิจยุคใหม่ไทย-จีน และประธานบริษัท ไทย-จีน วัฒนธรรม แอนด์ มีเดีย กรุ๊ป จำกัด นายสมพันธ์ จารุมิลินท ผู้บริหารบริษัท ทรูวิชั่นส์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) นายภูวนารถ ณ สงขลา อุปนายกสมาคมผู้สื่อข่าวไทย จีน และผู้มีเกียรติอื่น ๆ เข้าร่วมงานอย่างคับคั่ง

สถานีโทรทัศน์ Silkroad TV (SRTV) เป็นบริษัทในเครือของโอเรียนเต็ลไทมส์ มีเดียคอร์ปอเรชั่นที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับสื่อสารมวลชน ผลิตรายการโทรทัศน์ ภาพยนตร์ และแอนิเมชันที่มีชื่อเสียงในประเทศจีน นอกจากรายการที่ไม่ควรพลาดอย่าง"วิถีท้องถิ่นเส้นทางสายไหม" แล้ว SRTV ยังมีรายการอื่นที่น่าสนใจ

อาทิ เรื่องเด่นเป็นข่าว, M-Society Hot series และการ์ตูน, วาไรตี้บันเทิงเชิงสร้างสรรค์, เกมส์โชว์และการประกวดความสามารถและสารคดีเปิดโลกกว้างที่หลากหลายซึ่งจะรายการพวกนี้จะมีออกอากาศทุกวัน ส่วนรายการ “วิถีท้องถิ่นเส้นทางสายไหม”- สารคดีที่จะพาคุณไปเปิดโลกกว้างของประเทศที่อยู่บนเส้นทางสายไหม จะออกอากาศทุกวันเสาร์และอาทิตย์และออกอากาศโดยใช้ภาษาไทยตลอดรายการ

ภายในงานมีการฉายตัวอย่างคลิปวิดีทัศน์ “วิถีท้องถิ่นเส้นทางสายไหม” เป็นรายการวิดีทัศน์สารคดีท่องเที่ยวชื่นชมทัศนียภาพความงดงาม อีกทั้งทัศนาอารยธรรมโบราณเส้นทางสายไหม ที่ผลิตขึ้นภายใต้ความร่วมมือของบริษัทพันธมิตรผู้ผลิตรายการโทรทัศน์จีน และสื่อต่างๆ ภายในประเทศจีนอีกมากมาย เผยให้เห็นถึงความวิจิตรงดงามของเส้นทางสายไหม เส้นทางที่ตระการตาในทางตอนเหนือและชวนให้ลุ่มหลงในทางตอนใต้ รวมถึงความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ของน่านน้ำทะเลบนเส้นทางนี้อีกด้วย โดยคลิปจัดทำขึ้นเป็นพิเศษเพื่อจรรโลงวัฒนธรรมระหว่างสองประเทศคือไทยและจีน เนื้อหาภายในคลิปจะเป็นการนำเสนออารยธรรมโบราณที่น่าค้นหาของเส้นทางสายไหม ความงดงามของธรรมชาติที่น่าประทับใจ อารยธรรมของชาวท้องถิ่น วิถีความเป็นอยู่ การสืบทอดวัฒนธรรม และรวมถึงการพัฒนาเศรษฐกิจภายใน

ในช่วงท้ายของงานคุณชิวหมิ่น ผู้บริหาร OCTV ได้ช่วยแนะนำสื่อ OCTV

ว่าเป็นสื่อใหม่ OCTV ก่อตั้งขึ้นเมื่อเดือนกันยายน 2014 มีประสบการณ์ด้าน Over-the-top content TV (OTT TV) และเป็นบริษัทในเครือของ CIBN (China International Broadcasting) โดยบริษัท Oriental CAMG (Asia) TV Network Co., Ltd. (OCTV) ก่อตั้งขึ้นที่กรุงเทพมหานคร มีจุดประสงค์เพื่อเผยแพร่เนื้อหาด้านภาพและเสียงออกไปทั่วโลก มีลิขสิทธิ์รายการจากหน่วยงาน CIBN (China International Broadcasting) เป็นจุดแข็งและเป็นผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองกับตลาดทีวีอินเตอร์เน็ตซึ่งกำลังเป็นที่นิยม ภายในมีการแบ่งช่องโปรแกรมอย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็น Live TV, ดูทีวีย้อนหลัง, List รายการจะมีเนื้อหาที่ครอบคลุม มีช่อง Live TV กว่า 200 ช่องและกว่า 3,000 รายการ อีกทั้งสามารถดูรายการย้อนหลังได้ถึง 7 วัน และยังมี ลิสต์ช่องรายการหลากหลายประเภทซึ่งจะอยู่ข้างในแต่ละช่องที่ให้เลือก และมีรายการให้เลือกอีกมากมาย

เนื้อหาของ OCTV แบ่งได้ดังนี้ เนื้อหาที่ผลิตเอง และเนื้อหาจากเครือข่ายต่างๆ ทำให้ผู้ชมสามารถดูทีวี HD ได้อย่างจุใจ เพราะมีรายการที่หลากหลาย รวมทั้งสิ้นแสนกว่าชั่วโมง ปริมาณเกิน 100TB เป็นระบบ HD 1080P ให้ผู้ชมได้เลือกดูได้อย่างจุใจ สำหรับการอัพเดตเนื้อหาในแต่ละสัปดาห์จะมีรายการใหม่ 300-500 เรื่อง, ซีรีย์ตอนใหม่ 800-1,200 ตอน เป็นต้น ทั้งนี้ระบบมีการจัดอันดับภาพยนตร์ดัง ละครใหม่ และมีการแสดงผลรายการและใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย พร้อมทั้งมีการอัพเดทรายการใหม่ๆ ตลอดเวลา ทำให้ OCTV จะเปลี่ยน Concept จาก Watch TV เป็น Play TV เนื่องจาก ง่ายต่อการใช้ มีการออกแบบหน้าจอที่สวยงามและมีความรวดเร็วในการรับข้อมูล และได้ปรับรูปแบบตามความต้องการของลูกค้า รวมถึงรวบรวมเนื้อหาที่หลากหลายโดยไม่มีเนื้อหาซ้ำ และในท่ามกลางสื่อ New Media ที่กำลังพัฒนามาแรงในปัจจุบัน OCTV ยินดีที่จะร่วมมือกับผู้ให้บริการอินเตอร์เน็ท และสื่อทุกแขนงเพื่อรังสรรค์ โฉมหน้าใหม่ของสื่อ New Media ของไทย

จับตากับประเด็นที่น่าสนใจในประชุมสองสภา กับผอ.ศูนย์วิจัยยุทธศาสตร์ไทย-จีน

ประเด็นร้อนที่สื่อทั่วโลกกำลังจับตามองในช่วงนี้ ไม่มีอะไรน่าสนใจไปกว่าผลการประชุมสองสภาประจำปีพ.ศ. 2559 (หรือค.ศ. 2016) ซึ่งหัวข้อที่สำคัญจากการประชุมก็คือ การที่จีนจะประกาศแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 13 ทาง CRI ได้มีโอกาสสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์กับ รศ.ดร.อักษรศรี พานิชสาส์น อาจารย์ประจำคณะเศรษฐศาสตร์ ม. ธรรมศาสตร์และผู้อำนวยการศูนย์วิจัยยุทธศาสตร์ไทย-จีน (TCRC) โดยรศ.ดร.อักษรศรี ได้ให้เกียรติให้สัมภาษณ์ถึงประเด็นหลัก 15 เรื่องจากการประชุมสองสภา และข้อแนะนำผู้ประกอบการไทยในการเตรียมพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลง ดังนี้

1.การตั้งเป้าทางเศรษฐกิจ 5 ปีจากนี้จะไม่โตแบบก้าวกระโดด การเติบโตน่าจะเฉลี่ยอย่างต่ำ 6.5% ซึ่งจะพยุงเศรษฐกิจจีนให้ยังเป็นตัวขับเคลื่อนหลักของเศรษฐกิจโลกต่อไปได้

2.ปฏิรูปนโยบายโครงสร้างเศรษฐกิจ (supple-side) คือการปฏิรูปทางด้านอุปทาน เช่น การดึงพลังของผู้ประกอบการจีนโดยเฉพาะกลุ่ม SMEs ให้เป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ไม่ใช่ไปพึ่งการใช้จ่ายของรัฐ การลงทุนของรัฐหรือพวกรัฐวิสาหกิจขนาดใหญ่ แต่เอาพลังของ SMEs จีนมาเป็นตัวขับเคลื่อน และรัฐจะส่งเสริมหรือเป็นพี่เลี้ยงในเรื่องของนวัตกรรม, อีคอมเมิร์ซ, ธุรกิจรูปแบบใหม่ๆ, การผลิตในเชิงสร้างสรรค์, รวมทั้งโรงงานแบบสมาร์ท แฟคทอรี่ นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นการอัพเกรดอุตสาหกรรมจีน

3.ลดจำนวนพนักงานรัฐวิสาหกิจจากกอุตสาหกรรมที่มีปัญหาหรืออุตสาหกรรมที่ล้นเกิน อย่างเช่น ถ่านหิน หรือ

เหล็ก โดยตั้งเป้าลดจำนวน พนักงานถึง 5-6 ล้านคนในอีก 2-3 ปีข้างหน้า ซึ่งถือว่าน่าจับตามองเพราะเป็นครั้งแรกในรอบ 20 ปีที่มีการลดจำนวนพนักงานรัฐวิสาหกิจมากถึงขนาดนี้

4.สร้างงานใหม่ สืบเนื่องมาจากข้อ 3 การสร้างงานใหม่ประมาณ 10 ล้านตำแหน่ง และรักษาอัตราคนว่างงานในเมืองให้ไม่ให้เกินกว่า 4.5%

5.เงินเฟ้อ คาดการณ์ว่าน่าจะอยู่ที่ 3 % ซึ่งถือว่ากำลังดี

6.การลงทุนในภาคบริการจะต้องมีสัดส่วนที่มากขึ้นต่อ GDP จีนโดยตั้งเป้าไว้ที่ 56% โดยก่อนหน้านี้จีนจะพึ่งการค้าสินค้าเป็นหลัก แต่ต่อไปจะให้ภาคบริการของจีนมีบทบาทมากขึ้น ซึ่งรวมถึงธุรกิจอีคอมเมิร์ซ

7.การขาดดุลงบประมาณ คาดการณ์ว่าน่าจะอยู่ที่ 3% ของ GDP ถือว่ายังอยู่ในระดับที่ปลอดภัย ปัจจุบันหนี้สาธารณะของจีนอยู่ที่ประมาณ 56% ของ GDP เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ เช่นในยุโรปถือว่าไม่ใช่ตัวเลขที่สูงมากแต่อย่างใด

8.กระบวนการทำให้ประชากรจีนมีรายได้เพิ่มขึ้นประมาณ 6.5% ต่อปี ซึ่งเป็นรายได้สุทธิหลังหักภาษี

9.มาตรการความเป็นเมืองหรือ Urbanization จะสูงขึ้น และคนเหล่านี้จะกลายมาเป็นชนชั้นกลางของจีนในอนาคต เป็นการยกระดับชีวิตคนในเมือง

10.ประกาศควบคุมการใช้ถ่านหินภายในประเทศให้ลดลง

11.การใช้พลังงานจากฟอสซิล ที่สร้างมลภาวะหรือภาวะเรือนกระจกก็จะให้มีการใช้ลดลงเช่นเดียวกัน

12.เน้นเรื่องคุณภาพอากาศในเมือง

13.การผลิตไฟฟ้าในอนาคต จะเน้นที่การใช้เตาปฏิกรณ์นิวเคลียร์มากขึ้น ถือว่าเป็นพลังงานสะอาดอีกทางหนึ่ง

14.โครงข่ายคมนาคม โดยเพิ่มเส้นทางของรถไฟความเร็วสูงซึ่งปัจจุบันมีอยู่ที่ประมาณ 10,000 กิโลเมตร เพิ่มเป็น 30,000 กิโลเมตรภายในปี 2020 และหากพูดถึงระยะทางของรถไฟความเร็วสูงและรถไฟธรรมดาของจีนตอนนี้มีความยาวรวมกันมากกว่าหนึ่งแสนกิโลเมตรแล้ว รวมถึงการสร้างสนามบินใหม่อีก 50 แห่ง

15.ความมั่นคง โดยเพิ่มงบประมาณทางด้านกลาโหม 7.6% ซึ่งถือว่าเป็นตัวเลขที่ต่ำสุดในรอบ 6 ปี โดยจะปรับปรุงให้กองทัพมีความทันสมัยมากขึ้นโดยที่ไม่จำเป็นต้องเน้นบุคลากร

โอกาสของผู้ประกอบการไทย

หากจีนสามารถดำเนินการตามแผนที่วางไว้ได้แล้ว น่าจะเป็นผลดีและเป็นโอกาสต่อผู้ประกอบการไทยและอาเซียนด้วย เนื่องจากประเทศจีนจะเป็นจีนที่มีคุณภาพมากขึ้น สะอาดขึ้น ยกระดับขึ้น

การที่คนจีนมีรายได้สูงขึ้น ชนชั้นกลางซึ่งมีกันอยู่ประมาณ 300 ล้านคนเหล่านี้เป็นพวกเน็ตทิเซ่น (Netizen) ชอบซื้อของออนไลน์ โหยหาสินค้าที่คุณภาพ ละเมียดละไมกับการเลือกซื้อสินค้ามากขึ้น พอใจที่จะซื้อสินค้านำเข้าจากต่างประเทศหากมีคุณภาพดีพอ ซึ่งนี่คือโอกาสของผู้ประกอบการชาวไทย

ที่ผ่านมาการส่งออกของไทยไปจีนจะเน้นพวกวัตถุดิบหรือกึ่งวัตถุดิบ พอส่งไปแล้วจีนก็นำของเราไปแปรรูปและส่งออกต่อไป กลายเป็นว่าสินค้าที่เราส่งไปไม่ได้ไปป้อนให้ลูกค้าคนจีน พอ 1-2 ปีที่ผ่านมาตลาดโลกอยู่ในช่วงขาลง จีนส่งออกมีปัญหา ไทยก็กระทบตามไปด้วย หากเราปรับกลยุทธ์ใหม่มองตลาดจีนให้เป็นกลุ่มลูกค้า ขายให้คนจีนใช้หรือบริโภคโดยตรงน่าจะเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่น่าสนใจ แน่นอนว่าไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะบุกและครองใจตลาดลูกค้าชาวจีนแต่หากเราตั้งใจและเตรียมตัวตั้งแต่วันนี้ เตรียมตัวเรา พัฒนาสินค้าและบริการของเราให้พร้อม ผู้ผลิตไทยก็ยังพอมีเวลาและมีโอกาสที่สดใสรออยู่ข้างหน้า

เรียบเรียงและรายงาน: อรอนงค์ อรุณเอก

หนังสือ “หล่อหลอม” จากตัวตนสู่ตัวอักษร จากมาตุภูมิสู่ปิตุภูมิ

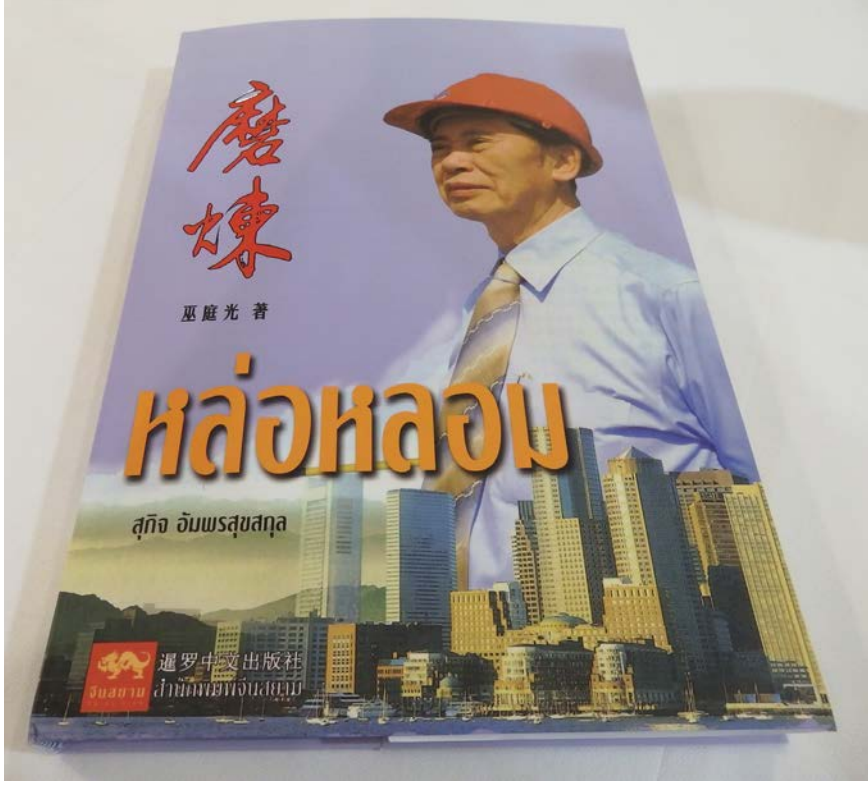

งานเปิดตัวหนังสือ "หล่อหลอม" จัดโดย สมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยประเทศจีน และ นิตยสารจีนไทย ที่โรงแรมเดอะ ทวิน ทาวเวอร์ เมื่อวันที่ 20 มีนาคมที่ผ่านมา ซึ่งเป็นหนังสืออัตชีวประวัติของชาวไทยเชื้อสายจีนที่ชีวิตดั่งละครครั้งหนึ่งเคยตกต่ำจนสร้างเนื้อสร้างตัว ผ่านอุปสรรคในครอบครัวจนเป็นมหาเศรษฐีเมืองไทย หนังสือ "หล่อหลอม" มีชื่อเป็นภาษาจีนตามต้นฉบับว่า “磨炼” เป็นผลงานของคุณสุกิจ อัมพรสุขสกุล (อู ถิงกวง) นักธุรกิจชาวไทยเชื้อสายจีนผู้มีชื่อเสียงในธุรกิจก่อสร้าง ประธานกรรมการบริหารและประธานบริษัท แสงฟ้าก่อสร้าง จำกัด เนื้อหาด้านในเป็นอัตชีวประวัติที่คุณสุกิจบันทึกด้วยตนเอง ซึ่งมีทั้งเรื่องราวอันยากลำบากในวัยเยาว์ เริ่มต้นก่อตั้งกิจการ ประสบการณ์ในชีวิตตลอดจนความตื่นรู้ใน 70 ปีที่ผ่านมา

คุณกำพล เสรฐภักดี ประธานสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยประเทศจีนได้กล่าวถึงหนังสือเล่มนี้ไว้ว่า บางท่านอาจจะผ่านตามาบ้างแล้วกับฉบับที่เป็นภาษาจีน บัดนี้ “หล่อหลอม” ได้ถูกแปลเป็นภาษาไทยเรียบร้อยแล้ว หวังว่าหนังสือเล่มนี้คงถูกอ่านในวงที่กว้างขึ้น ท่านที่ไม่เคยอ่านก็จะมีโอกาสได้อ่าน เรื่องราวด้านในสมควรให้วัยรุ่นยุคปัจจุบันเอาเยี่ยงอย่าง และไม่ควรมองปัญหาแต่เพียงด้านเดียว เราควรมองมันจากหลายมิติ มองอย่างยืดหยุ่น เพื่อพลิกหาแง่มุมที่จะเอาชนะอุปสรรคทั้งหลายทั้งปวงให้ได้ เฉกเช่นคุณสุกิจนั่นเอง

ในงานเปิดตัวหนังสือ ที่ห้องบรรทัดทอง โรงแรมเดอะ ทวินทาวเวอร์ ผู้เขียนหนังสือหล่อหลอมตัวจริงเสียงจริงได้มาพบปะกับมิตรรักนักอ่านและผู้สนใจ คุณสุกิจในปัจจุบันแม้ว่าวัยจะล่วงเลยมามากแล้วแต่ท่านยังคงมีแววตาที่เด็ดเดี่ยวเข้มแข็งด้วยการผ่านร้อนผ่านหนาวมามากมาย แม้ขณะนี้ท่านจะประสบความสำเร็จ กระทั่งได้รับการยกย่องว่าเป็นบุคคลผู้ไม่ศิโรราบต่ออุปสรรค เป็นแบบอย่างของนักธุรกิจชาวจีนผู้รักแผ่นดินเกิด และขึ้นรับรางวัลอันทรงเกียรติ “ผู้สร้างคุณูปการโดดเด่น ผู้ทรงภูมิปัญญาแห่งชนชาติจีน 10 บุคคลประจำปี ค.ศ. 2007” ที่จัดขึ้น ณ กรุงปักกิ่งก็ตาม คุณสุกิจยังคงกล่าวกับผู้อ่านอย่างถ่อมตนว่าตนเป็นเพียงคนธรรมดาเท่านั้น ประสบการณ์หรือสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้น นั่นเนื่องมาจากมันเป็นที่ทางเดินบังคับให้เดินไปก็เท่านั้นเอง

เนื่องจาก “หล่อหลอม” ใช้ทีมแปลผู้มีประสบการณ์และทรงคุณวุฒิมากถึง 9 ท่าน และเนื้อหายังมีคุณค่าน่าสนใจ ช่วงหลังของการเปิดตัวหนังสือ ผู้จัดได้เชิญ 3 วิทยากรที่ล้วนแต่มีประสบการณ์ทำงานกับเมืองจีน รวมถึงเป็นตัวแทนนักแปลขึ้นมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น อุปสรรคในการทำงาน และสิ่งที่ได้รับจากหนังสือเล่มนี้

อาจารย์สุธาทิพย์ โมราลาย อาจารย์ประจำหลักสูตรไทยศึกษาบูรณาการ สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์กล่าวถึงหนังสือเล่มนี้ว่า ถึงแม้จะจัดอยู่ในเชิงสารคดีแนวอัตชีวประวัติ แต่มีความบันเทิงแฝงอยู่ ที่ทำให้เราอ่านสนุกเห็นภาพคล้ายกำลังนั่งอ่านนิยายอยู่ มีความสวยงามของบทกวีแทรกเป็นระยะ ซึ่งอาจารย์สุธาทิพย์ได้กล่าว

ชมว่าคุณสุกิจมีสายเลือดของนักประพันธ์ซึ่งก็คือคุณแม่ของเขา ดังจะเห็นจากในหนังสือที่คุณสุกิจกล่าวถึงบทกวีอันงดงามที่แต่งโดยคุณแม่ และมีผลึกความคิด ข้อคิดที่น่าสนใจให้ติดตาม คิดว่าช่วงที่ยากลำบากที่สุดของชีวิตผู้เขียนคือตอนที่ต้องเดินขอทานข้ามชาติ ประสบการณ์ครั้งนั้นได้ช่วยหล่อหลอมให้ผู้เขียน รู้จักตนเอง รู้จักผู้อื่น และมีเมตตาต่อผู้อื่น

ด้านคนรุ่นใหม่ไฟแรงที่เป็นหนึ่งในทีมนักแปลชุดนี้ คุณกิตติ์ ลิ้มธรรมธาดาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นไว้อย่างน่าสนใจว่า คนเราถึงแม้ว่าจะเป็นคนเก่งแต่เก่งแล้วไม่มีคุณธรรมก็สร้างความเสียหายได้มากกว่าคนโง่ที่ไร้คุณธรรม สรุปได้ว่าความร่ำรวยช่วยอะไรไม่ได้แต่คุณธรรมของคนนั้นมีคุณค่ามากมาย หลังจากที่ได้อ่านหนังสือเล่มนี้ คุณกิตต์ได้ข้อคิดหลายเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นการเคารพสิทธิมนุษยชน เคารพความเป็นมนุษย์ของผู้อื่น การมีชีวิตอยู่ด้วยพลังอันสร้างสรรค์และอีกมิติของคำว่า “อุปสรรค” ที่ทำให้คนเห็นคุณค่าของมันว่าจะสามารถช่วยผู้อื่นได้อย่างไร

อาจารย์นลินรัตน์ ธรรมพุฒิพงศ์ หัวหน้าคณะแปลกล่าวถึงความตั้งใจ ความละเอียด ความเอาใจใส่ของผู้ร่วมงานแต่ละท่าน รวมถึงยกตัวอย่างความยากลำบากในการรวบรวมผลงานและอุปสรรคที่เกิดขึ้น ผลงานด้านการเขียนการแปลภาษาไทย-จีนไม่ว่าจะในด้านวรรณกรรม บทความหรืออื่นๆ มีการผลิตผลงานออกมาเรื่อยๆ อย่างไรก็ตามยังคงมีจุดที่ต้องพัฒนา ทำความเข้าใจและทำการตกลงกัน ประสบการณ์ยังคงเป็นหัวใจสำคัญสำหรับนักแปลที่จะตัดสินใจใช้ภาษาไทยในรูปแบบหรือตัวสะกดอย่างไร การจัดงานในครั้งนี้ถือเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีในการแลกเปลี่ยนและย้อนกลับมามองวงการแปลภาษาจีน-ไทยในบ้านเราเพื่อยกระดับการแปลและพัฒนาคุณภาพของนักแปลให้ขยับขึ้นไปอีกขั้น เรียกได้ว่านอกจากจะเป็นการเปิดตัวหนังสือดีที่ควรค่าแก่การอ่านแล้วยังเป็นเวทีให้ผู้สนใจการแปลภาษาไทยจีนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและทำความรู้จักกันให้มากขึ้นด้วย

เรียบเรียงและรายงาน: อรอนงค์ อรุณเอก

ไทยเป็นเจ้าภาพการประชุมรัฐมนตรี ACD ครั้งที่ 14

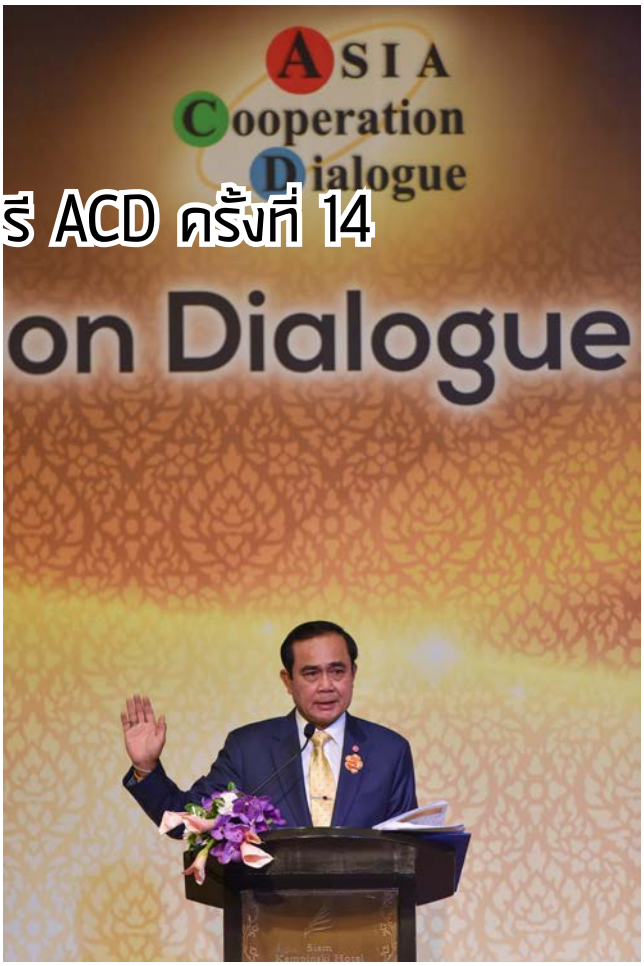

“ประชากรในกลุ่มประเทศสมาชิกมีมากกว่า 4.3 พันล้านคน GDP รวมกัน 26 ล้านล้านดอลล่าร์สหรัฐ มูลค่าการค้าทั้งหมดของภูมิภาคคิดเป็นครึ่งหนึ่งของ GDP” สถิติเหล่านี้บ่งชี้ว่าประเทศสมาชิก ACD ทั้ง 34 ประเทศเมื่อรวมตัวกันจะเป็นศูนย์รวมของแรงงาน วัตถุดิบและฐานการผลิตที่ทรงพลังสำหรับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของเอเชียและโลก

ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมรัฐมนตรีกรอบความร่วมมือเอเชีย (Asia Cooperation Dialogue - ACD) ครั้งที่ 14 ระหว่างวันที่ 9-10 มีนาคม 2559 ที่โรงแรมสยามเคมปินสกี้ กรุงเทพฯ โดยในวันที่ 10 มีนาคม 2559 พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้ให้เกียรติกล่าวเปิดการประชุมและขึ้นกล่าวถ้อยแถลงโดยมีใจความสำคัญดังนี้

เป้าหมายของการประชุมในครั้งนี้คือเพื่อประเทศและประชาชนของพวกเราเอง, หน้าที่ต่อภูมิภาคและหน้าที่ต่อมวลมนุษยชาติ โดยเราจะมาคุยกันว่าทำอย่างไรจะให้ประเทศสมาชิกมีความไว้เนื้อเชื่อใจกัน ลดความหวาดระแวงและมีผลประโยชน์ที่เท่าเทียมกัน

หัวข้อหลักของการประชุมคือ “ACD- The Way Forward” หรือ “การแสวงหาหนทางสู่ความร่วมมือ ACD ในอนาคต” โดยได้ผู้แทนระดับสูงจากประเทศสมาชิก 33 ประเทศเดินทางมาเข้าร่วมและเป็นการต้อนรับประเทศเนปาลเข้าเป็นสมาชิกลำดับที่ 34 ของ ACD อย่างเป็นทางการ นอกจากนี้ยังมีการจัดกิจกรรมคู่ขนานซึ่งนำเสนอหลักเศรษฐกิจพอเพียงในมิติด้านการรักษาสุขภาพ รวมทั้งการนำเสนอกรุงเทพฯในฐานะศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและการแพทย์ของเอเชีย

ACD จะเดินไปข้างหน้าได้ก็ด้วยการมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน ผลักดันความเชื่อมโยงในทุกมิติ รวมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงกฎระเบียบต่างๆให้ทันสมัยและสอดคล้องกัน การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น

นอกจากนี้ยังเน้นย้ำด้วยว่าภาคเอกชนโดยเฉพาะ SMEs เป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ และต้องการให้มีการขยายความร่วมมือทางด้านการศึกษาและการแลกเปลี่ยนบุคลากรในด้านนี้ด้วย

ด้านนายดอน ปรมัตถ์วินัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้ตอบคำถามสื่อมวลชนถึงนโยบายการเชื่อมโยงหรือ Connectivity ของ ACD โดย Connectivity ในที่นี้ได้ครอบคลุมทั้งเรื่องทางกายภาพ, ประชาชน และองค์ความรู้ซึ่งสอดคล้องและคล้ายคลึงกับยุทธศาสตร์หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทางหรือ One Belt, One Road ของจีน ซึ่งจีนเองก็เป็นหนึ่งในสมาชิกของ ACD ตั้งแต่เริ่มก่อตั้ง

สำหรับตัวแทนจากประเทศจีนที่มาร่วมงานในวันนี้ ได้แก่ นายหลิว เจิ้นหมิน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ (ปฏิบัติราชการแทน นายหวังอี้ ที่ติดภารกิจ) ทั้งนี้ไทยเป็นประธานและประเทศผู้ประสานงาน ACD สำหรับปีนี้ต่อจากซาอุดิอาระเบีย โดยการประชุมรัฐมนตรี ACD ครั้งนี้นับเป็นครั้งที่ 3ที่ไทยเป็นเจ้าภาพ หลังจากที่เคยจัดมาแล้วที่ชะอำและที่เชียงใหม่

เรียบเรียงและรายงาน: อรอนงค์ อรุณเอก

คุยกับผู้บริหาร กฟผ. 46 ปีแห่งความภูมิใจ

ไฟฟ้าได้กลายเป็นส่วนสำคัญในชีวิตประจำวันของเราไปอย่างที่ใครๆ ก็แทบจะขาดไม่ได้ เพราะตั้งแต่ตื่นนอน ไปทำงาน เรียนหนังสือ จนถึงเข้านอน กิจกรรมแทบทุกอย่างของเราต้องเกี่ยวข้องกับไฟฟ้าแทบทั้งสิ้น การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย หรือ กฟผ. ถือเป็นอีกหนึ่งองค์กรรัฐวิสาหกิจขนาดใหญ่ที่เป็นกำลังสำคัญในการผลิตไฟฟ้ามาให้เพียงพอแก่คนไทยทั้งประเทศได้ใช้อย่างสะดวกสบาย

ทางผู้บริหารของกฟผ. คุณสุนชัย คำนูณเศรษฐ์ ผู้ว่าการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยและคุณสหรัฐ บุญโพธิภักดี รองผู้ว่าการกิจการสังคม ได้ให้สัมภาษณ์บอกเล่าถึงเรื่องราวและเส้นทางอันน่าภาคภูมิใจของกฟผ. ตลอดระยะเวลา 46 ปีที่ผ่านมา ในวันที่ 24 กุมภาพันธ์ที่ผ่านมาว่า การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2512 เริ่มต้นจากโรงไฟฟ้าที่มีกำลังการผลิตแค่ 900 เมกะวัตต์ มาถึงปัจจุบันกฟผ.มีกำลังการผลิตมากกว่า 37,000 เมกะวัตต์ (ไม่นับรวมแหล่งผลิตรายเล็กหรือรายย่อย)

กฟผ. มุ่งหวังให้ตนเองเป็นองค์กรที่เป็นมืออาชีพและมีประสิทธิภาพ ก้าวขึ้นไปยืนเทียบชั้นโรงไฟฟ้าระดับโลกอย่างมีชั้นเชิง โดยเป้าหมายล่าสุดอยากจะติด 25 อันดับแรกของโรงไฟฟ้าที่เป็นเลิศที่สุดในโลก และเนื่องจากเป็นองค์กรที่พัฒนาเกี่ยวกับพลังงาน กฟผ.จึงอยากทำให้เสียงสะท้อนในเชิงลบที่มีต่อองค์กรในแง่สิ่งแวดล้อมลดลงตามลำดับ

ด้านความสัมพันธ์กับการไฟฟ้าของจีน กฟผ.มีความสัมพันธ์ที่ดีกับหน่วยงานจากจีน โดยเฉพาะ China Southern

Power Grid (CSG) มีการประชุมถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการผลิตไฟฟ้าและไปมาหาสู่กันเสมอ ขณะนี้กำลังอยู่ในช่วงศึกษาความเป็นไปได้ในการถ่ายโอนไฟฟ้าจากจีนมาไทยรวมถึงการซื้อพลังงานจากจีน โครงการความร่วมมือล่าสุดคือการที่ราชบุรีโฮลดิ้ง (RATCH) ซึ่งเป็นบริษัทในเครือกฟผ.ไปร่วมลงทุนทำโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ที่เมืองฝางเฉิงกั่ง เขตปกครองตนเองชนชาติจ้วงกว่างซี ประเทศจีน ซึ่งนี่ถือเป็นโอกาสอันดีที่เราจะได้เรียนรู้จากจีนในเรื่องโรงไฟฟ้านิวเคลียร์และศึกษาผลกระทบต่างๆโดยเฉพาะเรื่องที่ชาวไทยมีความกังวลกันมากคือเรื่องความปลอดภัย ขณะเดียวกันจีนที่มีศักยภาพและเทคโนโลยีด้านการผลิตพลังงานยังสามารถเพิ่มขีดจำกัดในเรื่องการทำคู่มือหรือ Operation Manual รวมถึงการให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบตามข้อสัญญาให้ครอบคลุมได้ดียิ่งขึ้น

โครงการบ้านคลองเรือ จ.ชุมพร ถือเป็นหนึ่งในตัวอย่างที่กฟผ.ได้ลงไปร่วมมือกับคนในท้องถิ่นให้ผลิตไฟฟ้าใช้เองจากพลังงานน้ำตก มีประสิทธิภาพและปริมาณเพียงพอที่จะใช้กันในหมู่บ้านซึ่งมีอยู่ประมาณ 100 หลังคาเรือน โครงการนี้ถือเป็นโครงการนำร่องที่ดี โดยทางกฟผ.มีส่วนในด้านการให้ความรู้เรื่องวิชาการและสนับสนุนเครื่องกำเนิดไฟฟ้า ในขณะที่ทางชุมชนเองก็ลงแรงและอุปกรณ์พื้นฐานรวมถึงเงินทุนจำนวนหนึ่ง ผลที่ได้รับออกมาน่าพอใจมาก อย่างไรก็ตามการเข้าไปร่วมมือเพื่อกระตุ้นในคนในท้องถิ่นผลิตไฟฟ้าเพื่อใช้เองในชุมชนนั้นยังมีอุปสรรคอยู่มากโดนเฉพาะเรื่องข้อกฎหมายซึ่งสถานที่ของแหล่งกำเนิดพลังงานอาจจะไปทับซ้อนกับพื้นที่ที่เป็นป่าสงวนหรือเขตหวงห้ามได้

ทุกครั้งที่กฟผ.ลงพื้นที่หรือร่วมมือกับชุมชน จะมี 3 สิ่งที่เน้นเป็นอย่างมากคือเรื่องของเศรษฐกิจ, สิ่งแวดล้อมและสังคม ความสามัคคีกันของคนในชุมชน ความกินดีอยู่ดีและสุขภาพยังเป็นหัวใจหลักที่องค์กรยึดมั่นด้วยความมุ่งหวังที่อยากจะพัฒนาประเทศไปพร้อมๆกับให้ชาวไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดีและสมบูรณ์

เรียบเรียงและรายงาน : อรอนงค์ อรุณเอก

กองทัพแพนด้า กว่า 1,600 ตัว

แพนด้ากว่า 1,600 ตัว ตะลุยเมืองไทย ในโครงการ “1600 Pandas+ World Tour in Thailand” โดยโครงการนี้จัดขึ้นภายใต้แนวคิด “For the world we live in and the ones we love” ยกขบวนมาทักทาย “สวัสดีชาวไทย!” กับบทบาททูตแห่งการอนุรักษ์สัตว์ป่าและสิ่งแวดล้อม โดยศูนย์การค้าเซ็นทรัล เอ็มบาสซี ร่วมมือกับ บริษัท ออลไรท์รีเซิร์ฟ (AllRightsReserved) และ กองทุนสัตว์ป่าโลก สำนักงานประเทศไทย (WWF-Thailand) จัดงานนี้ขึ้นเพื่อเป็นตัวแทนประชาสัมพันธ์ถึงความสำคัญของการอนุรักษ์สัตว์ป่าและสิ่งแวดล้อม สู่เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้วยความสนับสนุนจาก การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และกรุงเทพมหานคร

เหล่าแพนด้าน้อยเป็นสุดยอดงานศิลปะในรูปแบบเปเปอร์มาเช่ ผลงานของศิลปินระดับโลกชาวฝรั่งเศส เปาโล กรองจีอง โดยในช่วงแรกจะสัญจรไปเป็นกิจกรรมแฟลชม็อบที่แรก ณ มณฑลพิธีท้องสนามหลวง โดยได้รับความสนใจจากคนไทยและนักท่องเที่ยวร่วมชม พร้อมบันทึกภาพคับคั่ง โดยมีแผนจะเคลื่อนย้ายไปยังแลนด์มาร์คสำคัญ 10 แห่งของประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ 4 มีนาคม ไปจนถึง 19 มีนาคม 2559 แพนด้าน้อยประดิษฐ์ขึ้นจากกระดาษรีไซเคิล โดยเริ่มแรกเปาโล กรองจีอง ได้สร้างสรรค์แพนด้าขึ้นมาทั้งหมด 1,600 ตัว ซึ่งเท่ากับจำนวนแพนด้าที่ยังหลงเหลืออยู่ทั่วโลกในขณะนั้น และตั้งแต่นั้นมา ก็ได้มีการพาแพนด้าน้อยเหล่านี้ เดินทางจัดแสดงและสร้างสีสันตามเมืองท่องเที่ยวยอดฮิตและสถานที่สำคัญต่างๆ กว่า 100 แห่ง ในหลายประเทศทั่วโลก ได้แก่ ฝรั่งเศส, เนเธอร์แลนด์, อิตาลี, สวิตเซอร์แลนด์, เยอรมนี, ไต้หวัน, ฮ่องกง, เกาหลี, มาเลเซีย และประเทศไทย เพื่อตอกย้ำความสำคัญของการอนุรักษ์สัตว์ป่าและสิ่งแวดล้อม สู่เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งนอกจากประกาศให้ทั่วโลกรับรู้ถึงสถานภาพ “ใกล้สูญพันธุ์” (endangered) ของแพนด้าแล้ว แพนด้าเหล่านี้ ยังเป็นตัวแทนเพื่อนร่วมสถานะอีกหลายชนิดที่ใกล้สูญพันธ์ด้วย เช่น ช้างไทย หรือ ช้างเอเชีย ที่อาศัยอยู่ในผืนป่าไทยเพียง 2,500 – 3,200 ตัว และ “เสือโคร่งอินโดจีน” มีเหลืออยู่น้อยกว่า 200 ตัว

เจิ้งเหอ มหาขันที สู่ตำนาน ซำปอกง เทพเจ้านำโชค

เวลากว่า 417 ปีที่อยุธยาเป็นราชธานีของไทย ด้วยลักษณะของพื้นที่ของเมืองอยุธยาเป็นเกาะและรายรอบไปด้วยแม่น้ำ 3 สาย ได้แก่ ป่าสัก ลพบุรี และเจ้าพระยา จึงทำให้อยุธยากลายเป็นเมืองท่าที่สำคัญและรุ่งเรืองไปด้วยสรรพสินค้าจากนานาประเทศที่ได้เข้ามาทำการติดต่อด้านการค้าหรือสานสัมพันธ์ด้านการทูตกับอาณาจักรอันรุ่งเรืองในดินแดนสุวรรณภูมิอย่าง “อยุธยาราชธานี”

จีนและไทยมีสายสัมพันธ์เรื่องการค้าด้วยกันมาตลอด โดยเฉพาะในสมัยอยุธยา จีนเป็นชนชาติแรกๆ ที่ติดต่อกับอยุธยาและดินแดนใกล้เคียงทั้งทางบกและทางน้ำด้วยเรือสำเภา จึงเกิดชุมชนชาวจีนขึ้นในแต่ละดินแดนที่ได้เยี่ยมเยือน

จีนฮกเกี้ยนถือเป็นเชื้อสายชาวจีนที่เข้ามาเป็นจำนวนมากในสมัยอยุธยาและมีบทบาทในราชสำนัก ส่วนชาวจีนแต้จิ๋วมีจำนวนน้อยและเข้ามามีบทบาทการค้าสมัยกรุงธนบุรีในภายหลัง

สมัยพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระ (พ.ศ. 2252-2276) และพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ (พ.ศ.2276-2301) เป็นช่วงที่การค้าไทย-จีน รุ่งเรืองเป็นอย่างมาก อยุธยายกย่องให้ชาวจีนเป็นกลุ่มคนพิเศษไม่ต้องสังกัดระบบไพร่ เนื่องจากต้องการให้ชาวจีนเป็นเหมือนตัวกลางการค้าระหว่างอยุธยาและภูมิภาคอื่นๆ ที่จีนเดินทางไป และแต่งตั้งให้ชาวจีนเป็นขุนนางในราชสำนักโดยตั้งตำแหน่ง “หลวงโชฎึกราชเศรษฐี” มีศักดินา 1,400 เป็นเจ้ากรมท่าซ้ายและมีหน้าที่ดูแลชาวจีนในอยุธยา

นอกเหนือจากความสัมพันธ์ด้านการค้าแล้ว วัฒนธรรมจีนยังได้แฝงอยู่ในโบราณสถานในอยุธยาอีกด้วย

“วัดพนัญเชิง” วัฒธรรมสถานเชื้อสายจีน

สันนิษฐานว่า วัดพนัญเชิง สร้างขึ้นก่อนกรุงศรีอยุธยาราว 26 ปี บริเวณนอกเกาะอยุธยาเดิม เป็นที่ตั้งของชุมชนชาวจีน ญี่ปุ่น และโปรตุเกส ริมปากแม่เจ้าพระยาใกล้บรรจบกับแม่น้ำป่าสัก เดิมชื่อว่า “วัดพระเจ้าพแนงเชิง” มีความหมายว่า นั่งขัดสมาธิ หมายถึง พุทธไตรรัตนนายก ซึ่งประดิษฐานอยู่ภายในพระวิหารใหญ่

พระพุทธไตรรัตนนายก เป็นพระพุทธรูปปางสมาธิ ขนาดให้ หน้าตักกว้าง 20 เมตร 17 เซนติเมตร สูง 19 เมตร พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 พระราชทานนามว่า พระพุทธไตรรัตนนายก ชาวบ้านเรียก หลวงพ่อโต หรือ ซำปอกง (ซำปอ แปลว่า ไตรรัตน์ และกง เป็นคำใช้เรียกผู้มีความรู้และคุณธรรม) และเป็นที่เคารพของคนไทยเชื้อสายจีน

สำหรับในประเทศไทยมีหลวงพ่อซำปอกงประดิษฐานอยู่ 3 วัด ได้แก่ วัดพนัญเชิง จ.อยุธยา วัดกัลยาณมิตร กรุงเทพฯ ฝั่งธนบุรี และที่วัดอุภัยภาติการาม จ.ฉะเชิงเทรา ซึ่งตั้งชื่อตามความเชื่อและนับถือ ซำปอกง มหาขันที ผู้ยิ่งใหญ่ที่ได้เดินทางเยือนอาณาจักรอยุธยา สันนิษฐานว่าบริเวณวัดพนัญเชิงแห่งนี้เป็นสถานที่จอดกองเรือของเจิ้งเหอในอดีต

ภายในวัดพนัญเชิงยังมีอาคารสำคัญและแสดงอิทธิพลความเชื่อของคนไทยเชื้อสายจีนอีกด้วย คือ

พระอุโบสถประดิษฐานพระพุทธรูปเรียงกัน 3 องค์ ได้แก่ พระเงิน พระทอง และพระนาก สันนิษฐานว่าสร้างในสมัยปลายสุโขทัย

พระวิหารน้อย ภายในมีโต๊ะหมู่บูชาเทพเจ้าตามความเชื่อจีน และฝาพนังจิตรกรรมสมัยใหม่รูปโต๊ะหมู่บูชาแบบจีน

เก๋งจีน หรือที่ชาวบ้านเรียกว่า ศาลเจ้าแม่สร้อยดอกหมาก อยู่ด้านหลังพระวิหารใหญ่ เป็นสถาปัตยกรรมจีนที่สร้างล้อมลานขนาดเล็ก ด้านหลังเป็นอาคาร 2 ชั้น ชั้นบนมีองค์จำลองของเจ้าแม่สร้อยดอกหมาก

เจิ้งเหอ สู่ตำนาน ซำปอกง

หนังสือบางเล่มกล่าวว่าอยุธยาเป็นหนึ่งใน 30 ประเทศที่เจิ้งเหอได้ไปเยือนครอบคลุมตั้งแต่อินโดนีเซีย ถึงเมืองเอเดน และมาดากัสการ์ตะวันออกของแอฟริกา และเดินทางมาถึงอยุธยาเมื่อเดือน 9 ในปี พ.ศ.1953

เจิ้งเหอ หรือที่รู้จักกันในนาม ซำปอกง เดิมชื่อ หม่า เหอ เกิดในต้นราชวงศ์หมิง ที่เมืองคุนหยาง มณฑลยูนนาน ครอบครัวเป็นมุสลิมและนับถือศาสนาอิสลาม ต่อมาได้รับความดีความชอบจนกระทั่งได้พระราชทานแซ่เจิ้ง จึงเรียกว่า "เจิ้งเหอ"

ในยุคราชวงศ์หมิง (พ.ศ.1943-1967) จักรพรรดิหยงเล่อ มีพระบรมราชโองการแต่งตั้งให้เจิ้งเหอเป็นมหาขันที ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารเรือจีน และเดินทางสำรวจด้วยกองเรือมหาสมบัติ ซึ่งถือว่าเป็นกองเรือที่มีขนาดใหญ่และดีที่สุดในสมัยนั้น ประกอบด้วยเรือ 62 ลำ และเรือธงของเจิ้งเหอ 4 ลำ ทหารประจำการทั้งหมด 27,870 คน แบ่งลูกเรือประจำลำละ 300 คน เรือลำใหญ่ที่สุดยาว 140 เมตร กว้าง 60 เมตร สามารถบรรทุกผู้โดยสารได้ลำละประมาณ 1,000 คน ใช้เวลาเดินทางเป็นระยะเวลา 28 ปี ออกสำรวจเส้นทางเดินเรือทั้งหมด 7 ครั้ง ระหว่างปี พ.ศ. 1948-1976 กล่าวได้ว่า เรือธงของเจิ้งเหอมีขนาดใหญ่กว่าถึง 5 เท่า เมื่อเทียบกับเรือซานตามารีอาของสเปน (The Santa Maria) โดย คริสโตเฟอร์ โคลัมบัส (Christopoher Columbus) ใช้สำรวจและทำให้ค้นพบหมู่เกาะเวสต์อินดิส ในปี พ.ศ.2035

การเดินเรือครั้งที่ 1 เจิ้งเหอนำกองเรือเดินทางไปเยือนจามปา ปาเล็มบัง มะละกา เซมูเดรา และคาลิกัต โดยในครั้งนั้นเจิ้งเหอได้ปราบปรามโจรสลัดชาวจีนแห่งปาเล็มบังนามว่า “เฉินจู่อี้” โดยนำตัวไปสำเร็จโทษที่กรุงนานกิง และต่อมาจีนก็ได้แต่งตั้งให้ ซือจิ้นชิง ดำคงตำแหน่งข้าหลวงผู้ดูแลความสงบเรียบร้อยของจีนประจำปาเล็มบัง

การเดินเรือครั้งที่ 2 ยังเป็นที่ถกเถียงกันว่า เจิ้งเหอได้เดินทางไปด้วยหรือไม่ แต่อย่างไรก็ตาม ก้องเรือของจีนก็ได้เดินทางไปเยือนชวา อยุธยา ลังกา และกาลิกัต

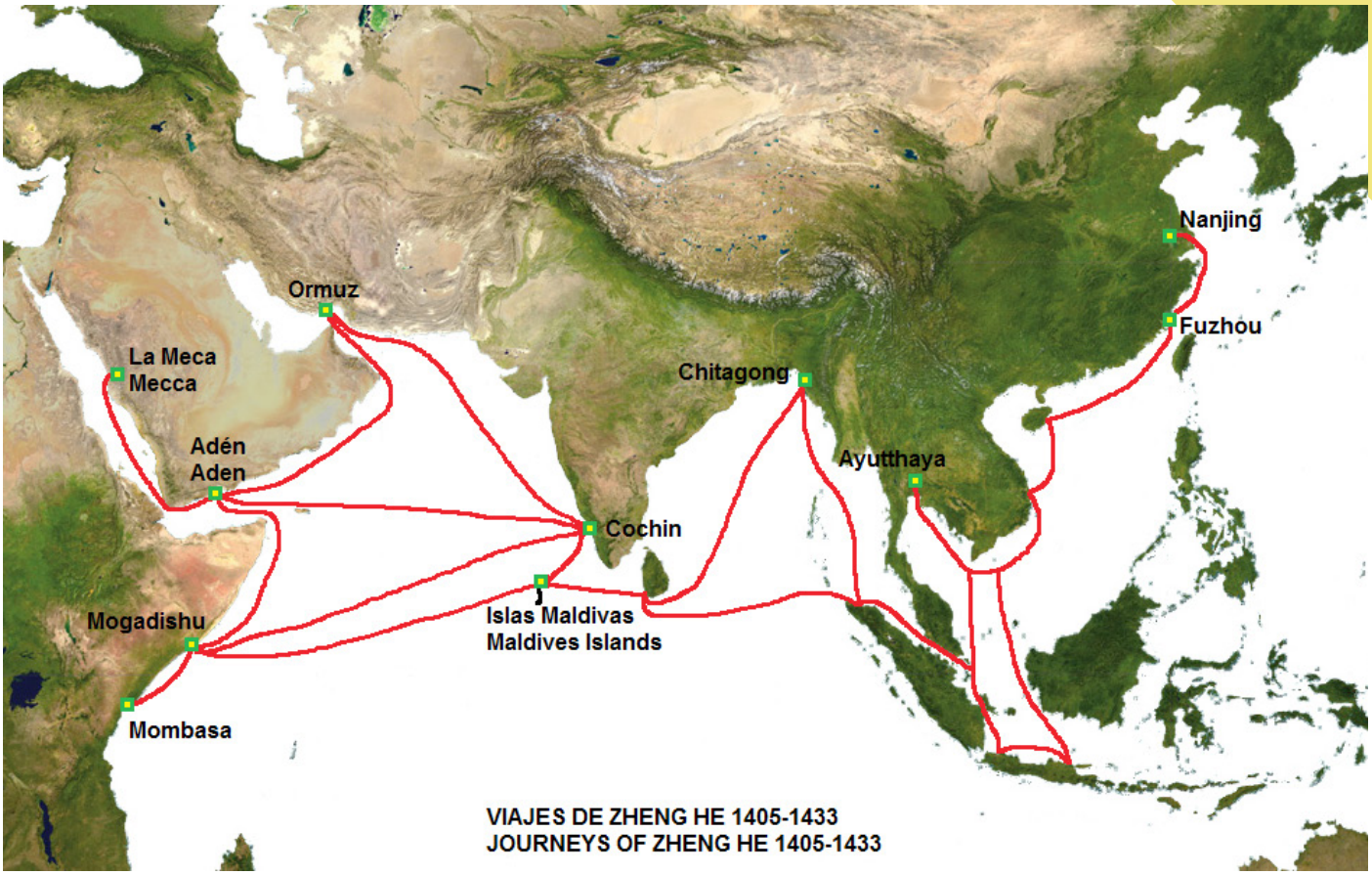
Nanjing
Fuzhou
Ormuz
La Meca
Mecca
Chitagong
Adén
Aden
Ayutthaya
Cochin
Islas Maldivas
Maldives Islands
Mogadishu
Mombasa
VIAJES DE ZHENG HE 1405-1433
JOURNEYS OF ZHENG HE 1405-1433

การเดินเรือครั้งที่ 3 เจิ้งเหอได้เดินทางไปยังจามปา ชวา มะละกา เซมูเดรา ลังกา และคาลิกัต โดยที่เกาะลังกานั้น กษัตริย์วีระ อลกิสวระ ทรงเมินเฉยต่อคณะกองเรือของจีน เจิ้งเหอจึงได้ใช้กำลังจับกุมกษัตริย์องค์ดังกล่าว นำตัวไปรับโทษต่อจักรพรรดิหย่งเล่อที่กรุงนานกิง ทั้งนี้ ในที่สุดกษัตริย์วีระ อลกิสวระ ก็ได้รับพระราชทานอภัยโทษและเดินทางกลับลังกาได้

การเดินเรือครั้งที่ 4 กองเรือของเจิ้งเหอได้เดินทางไปไกลกว่าครั้งก่อนๆ โดยไปถึงเมืองฮอร์มุซ ของเปอร์เซีย โมกาดิชู และมาลินดี ในแอฟริกาตะวันออก โดยขากลับ ณ เกาะสุมาตรา เจิ้งเหอได้เข้าไปปราบปรามกองกำลังของเซเคนดาร์ ซึ่งก่อการลุกฮือเพื่อโค่นล้มอำนาจการปกครองของซาอิน อัล-อาบิดิน กษัตริย์แห่งเซมูเดราที่ได้รับการรับรองจากจีน

การเดินเรือครั้งที่ 5 เดินทางไปถึงโซมาลิแลนด์ และหมู่เกาะแซนซิบาร์ ทางชายฝั่งตะวันออกของทวีปแอฟริการ โดยได้นำเครื่องบรรณาการแปลกๆ จากดินแดนดังกล่าวกลับมาถวายจักรพรรดิหย่งเล่อ โดยเฉพาะยีราฟ ซึ่งจีนเข้าใจ (ผิด) ว่าเป็น “ฉีหลิน” หรือกิเลน สัตว์มงคลตามความเชื่อของจีน

การเดินเรือครั้งที่ 6 แม้ว่าครั้งนี้เจิ้งเหอจะเดินทางไปแค่เมืองคาลิกัตทางชายฝั่งตะวันตกของอินเดีย หากแต่กองเรือย่อยที่อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของเขา ก็ได้เดินทางไปถึงเมืองเอเดน และดูฟาร์ ในคาบสมุทรอาระเบีย รวมทั้งโมกาดิชูและบราวา ทางชายฝั่งตะวันออกของทวีปแอฟริกา

การเดินทางครั้งที่ 7 ถือเป็นการท่องสมุทรครั้งสุดท้ายของชีวิตเจิ้งเหอ โดยได้เดินทางไปเยือนจามปา ชวา ปาเล็มบัง มะละกา ชายฝั่งตะวันตกของอินเดีย ฮอร์มุซ ซึ่งกองเรือส่วนหนึ่งได้แยกไปยังอยุธยา ระหว่างนั้นเจิ้งเหอก็ล้มป่วยและเสียชีวิตลงในปี พ.ศ.1976 รวมอายุได้ 62 ปี

อย่างไรก็ดี ตามประเพณีชาวมุสลิมจะต้องรีบฝังศพโดยเร็วที่สุด จึงมีความเป็นไปได้อย่างมากว่า ลูกเรือจะนำศพของเขาโยนลงในทะเล ส่วนสุสานของเจิ้งเหอที่เมืองนานกิงนั้นเข้าใจว่าจะเป็นเพียงอนุสรณ์รำลึกถึงเจิ้งเหอเท่านั้น ไม่ได้มีศพของเขาฝังอยู่แต่อย่างใด

การนับถือให้เจิ้งเหอเป็นเทพเจ้าไม่ปรากฏว่ามีมาแต่เมื่อใด คำว่า ซำปอกง หรือ ซานเป่า หมายถึง แก้วสามดวง จนพุทธศาสนิกชนเข้าใจผิดว่าเจิ้งเหอได้เปลี่ยนศาสนาจากอิสลามมาเป็นพุทธ ส่วนการยกย่องเจิ้งเหอให้เป็นถึงขั้นเทพเจ้านั้น อาจจะมาจากการจอดพักของกองทัพเรือมหาสมบัติในอุษาคเนย์ซึ่งเป็นระยะเวลานาน เนื่องจากปัจจัยพักรอลมมรสุมและวางแผนเพื่อเดินเรือ ผู้คนและชุมชนละแวกที่เจิ้งเหอจอดเรือจึงรู้สึกผูกพันกับกองเรือ เกิดการสร้างศาลเจ้า และสถานที่เพื่อรำลึกถึงความยิ่งใหญ่ของกองทัพเรือมหาสมบัติและความยิ่งใหญ่ของเจิ้งเหอ โดยเฉพาะชาวไทยเชื้อสายจีนยิ่งให้ความเคารพนับถือ ยกให้ซำปอกงเป็นเทพเจ้านำโชค นิยมขอพรในเรื่องโชคลาภ

ด้วยประวัติศาสตร์การเดินเรือครั้งยิ่งใหญ่นี้ผู้คนจึงขนานนามเจิ้งเหอว่า "ซันเป่ากง" "ซำปอกง หรือ “ซำปอตั้วหลาง” ซึ่งแปลว่า ท่านผู้มีนามอันยิ่งใหญ่

ความเชื่อดังกล่าวพิสูจน์ได้ว่า ความสัมพันธ์จีน-ไทย ไม่ว่าจะเรื่องใด วัฒนธรรมชนชาติจีนได้แทรกซึมเข้าไปในความเชื่อ ศาสนา และวัฒนธรรมของคนไทยมาอย่างยาวนาน

DID YOU KNOW ?

จากการสำรวจงานศึกษาของนักประวัติศาสตร์พบว่า มีการอธิบายเกี่ยวกับสาเหตุการเดินเรือของเจิ้งเหอที่แตกต่างกันไป ได้แก่ 1) จุดประสงค์ในเชิงอุดมการณ์ทางการเมือง คือ การทำให้ระบบบรรณาการมีความเข้มแข็งมากขึ้น 2) เกิดจากเหตุผลส่วนพระองค์ของจักรพรรดิหย่งเล่อ คือการแสวงหาความชอบธรรมและการตามหาอดีตจักรพรรดิที่หายตัวไป 3) เพื่อแสวงหาความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ 4) เป็นส่วนหนึ่งของการล่าอาณานิคมอันเป็นนโยบายสำคัญของรัชสมัยหย่งเล่อ และ 5) การเดินเรือของเจิ้งเหอก็เพื่อป้องกันการรุกรานจากอาณาจักรในเอเชียกลางและมองโกล

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลกลใดที่ทำให้เจิ้งเหอต้องนำกองเรือของจีนออกไปท่องสมุทรอันไกลโพ้น ชื่อของ “เจิ้งเหอ” ก็ได้ถูกบันทึกอยู่ในหน้าประวัติศาสตร์ให้เป็นสุดยอดนักเดินเรือผู้ยิ่งใหญ่แห่งท้องทะเล ผู้บุกเบิกเชื่อมเส้นทางสายไหมทางทะเล และเรื่องราวของท่านควรค่าแก่การศึกษาบอกเล่าให้ลูกหลานฟังต่อไปตราบนานเท่านาน

นอกจากนี้ในประเทศไทยเอง ก็มีการบันทึกเอาไว้ด้วยว่ามีลูกหลานของเจิ้งเหอ อพยพมาตั้งรกราก โดยในปัจจุบันใช้นามสกุลว่า “วงศ์ลือเกียรติ” ต้นตระกูลที่อพยพมาไทย คือ ท่านเจิ้งฉงหลิน (เจิ้ง ชง ลิง) ที่ต่อมาได้รับบรรดาศักดิ์เป็น ขุนชวงเลียงภาเกียรติ (ได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์จากพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6) ท่านถือเป็นสายที่สามโดยช่วงปลายราชวงศ์ชิง ราวปี ค.ศ. 1905 (พ.ศ.2448) เจิ้งฉงหลิน น้องชายเจิ้งหย่งเชิง ในรุ่นที่ 15 ก็ได้เดินทางด้วยขบวนม้าต่างจากเมือง หยีซี มณฑลหยุนหนาน มาตั้งถิ่นฐานอยู่จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย หลังจากได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์ เจ้าแก้วนวรัฐ เจ้าหลวง องค์ที่ 9 ของเชียงใหม่ ได้ประทานนามสกุล วงศ์ลือเกียรติ ให้เป็นเกียรติยศแก่ท่านขุนและวงศ์ตระกูลสืบไป ท่านมีบุตรธิดา 10 คน ซึ่งบุตรธิดาท่านถือเป็นทายาทรุ่นที่ 19 ของเจิ้งเหอ ท่านเจิ้งฉงหลินก็มีความเป็นนักเดินทางในสายเลือด นอกจากการเดินทางมาตั้งรกรากที่เชียงใหม่ ทำการค้าขายตลอดตั้งแต่ประเทศจีน สิบสองปันนา ล้านนา พม่า จังหวัดตาก (ระแหง) แล้ว ท่านยังมีฐานะเป็นระดับคหบดี ได้รับดาบและที่ดินจากเจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่บริเวณไนท์บาร์ซ่า และเป็นหัวหน้าของกลุ่มจีนฮ่อมุสลิม นอกจากนี้ท่านยังรับขนส่งสินค้าและอาหารให้กับการก่อสร้างอุโมงค์ขุนตาลจังหวัดลำปาง และได้บริจาคที่ดินกว่า 100 ไร่ให้กับ สนามบินจังหวัดเชียงใหม่ ในบั้นปลายของชีวิตท่านก็ยังไปร่วมพิธีฮัจญ์ ที่เมกกะ และถึงแก่กรรมที่นั่น

ผู้ที่สนใจเรื่องราวของเจิ้งเหอ แนะนำให้อ่านหนังสือเรื่อง เจิ้งเหอ แม่ทัพขันที "ซำปอกง" ของ “ปริวัฒน์ จันทร” สำนักพิมพ์มติชน

ฮกเกี้ยน..เที่ยวไปเขียนไป

เซี่ยเหมิน.. ถ้ารู้จักแล้วจะรัก

สารภาพตรง ๆ ตั้งแต่ก่อนออกเดินทางแล้ว.. จำได้มั้ยคะ..ว่าที่เรา 2 คนตัดสินใจเลือกไปฮกเกี้ยนครั้งนี้ ก็เพราะที่ฮกเกี้ยนมีเมือง ๆ หนึ่งชื่อว่า “เฉวียนโจว” สมัยก่อนเคยเป็นต้นทางของเส้นทางสายไหมทางทะเล กะว่าถ้าได้ไปเมืองนี้ คงมีเรื่องดี ๆ มาเล่าให้ท่านผู้อ่านนิตยสาร New Silk Road ฟังแน่ ๆ .. เท่ไม่หยอก ชื่อเรื่องกับชื่อหนังสือรับกันดีซะขนาดนั้น !

ก่อนไปจึงตั้งเป้าไว้ที่เมืองเฉวียนโจวจริง ๆ ที่อื่นมองข้ามไปหมดปล่อยให้เป็นเรื่องของผลพลอยได้ ขนาด “เซี่ยเหมิน” ซึ่งได้ชื่อว่าเจริญที่สุดในมณฑลฮกเกี้ยน ก่อนไปเราก็ยังไม่ได้มีแพลนอะไร คิดแต่ว่าไหน ๆ ก็ต้องขึ้นลงเครื่องที่เซี่ยเหมิน ก็ใช้เวลา 2 ครึ่งวันคือบ่ายวันแรกที่ไปถึง กับเช้าวันสุดท้ายก่อนเดินทางไปสนามบิน ออกไปเดินเที่ยวนิด ๆ หน่อย ๆ ส่วนเวลาที่เหลืออีก 5 วันเราจัดหนักจัดเต็มออกนอกเมืองหมด ถ้าเป็นเมืองใกล้ ๆ ก็กลับมานอนที่เซี่ยเหมิน แต่ถ้าต้องไปค้างก็เอากระเป๋าใหญ่ฝากไว้ เอาแต่ของใช้เล็ก ๆ น้อย ๆ ติดตัวไป

อ้อ.. จะว่าไม่มีแพลนซะเลยก็ไม่ถูก ที่เซี่ยเหมินเราแพลนไว้เหมือนกันค่ะ แพลนว่าวันแรกที่ไปถึงพอเข้าที่พักเรียบร้อยแล้ว ตอนบ่ายจะออกไปดู “มหาวิทยาลัยเซี่ยเหมิน” นิ้ดดด..นึง.. ฟังดูเหมือนไปฆ่าเวลา หรือไปเพราะไม่รู้จะไปไหนใช่มั้ยคะ ? ทำนองนั้นแหละค่ะ ก็บอกแล้วไงคะ..เซี่ยเหมินถ้าไม่รู้จักก็ยังไม่รัก

รอจนรู้จักเข้า.. อ้าว ! ผิดคาดหมดเลยค่ะท่านผู้อ่าน.. ความรู้สึกต่อเซี่ยเหมินของดิฉันค่อย ๆ เปลี่ยนไปตามเวลานาทีที่นั่งรถออกจากสนามบินไปโรงแรม ตลอดทางจะว่าเป็นเพราะอากาศในเดือนธันวาคมกำลังสบาย หรือเพราะร่มไม้ใหญ่ที่เรียงรายสองข้างทางบนบาทวิถีให้ความรู้สึกสดชื่นอย่างบอกไม่ถูก หรือไม่..อ้อนึกออกแล้ว..รถไม่ติดค่ะ สิบกว่ากิโลฯ จากสนามบินแท็กซี่พาเราวิ่งปร๋อไปถึงโรงแรมในเวลาเพียง 20 นาที อันนี้กระมังค่ะที่ช่วยเติมเต็มความรักเซี่ยเหมินให้กับคนทั้งเกลียดทั้งกลัวรถติดอย่างดิฉัน

เซี่ยเหมินจัดเป็นเมืองขนาดกลางพลเมืองราว 4 ล้านคน ในสายตาของดิฉันมองว่าเจริญกำลังดีไม่อู้ฟู่เว่อร์เกินเหมือนเมืองใหญ่อื่น ๆ รู้สึกสบาย ๆ เวลาเดินไปไหนมาไหน ไม่ยัดเยียดเบียดเสียด ตึกรังนกระจอกสูงเทียมฟ้ายังมีไม่มาก พื้นที่สีเขียวเยอะกว่าการคมนาคมสะดวกสบายด้วยบริการขนส่งมวลชนที่ทั่วถึง แค่รู้จักวันแรกก็อยากบอกว่า เซี่ยเหมินน่าอยู่ค่ะ สงบร่มรื่น บรรยากาศดี.. สิ่งแวดล้อมอย่างนี้หาไม่ง่ายนะคะสำหรับคนจีน

ดิฉันมีหลักฐานมาสนับสนุนค่ะ เป็นข่าวจากหนังสือพิมพ์ China Daily เสียดายจังอ่านเจอหลังกลับจากเซี่ยเหมินแล้วหลายเดือน ยังไงก็ลองอ่านดูนะคะ..

“สถาบันวิจัยจัดอันดับ “เปียวจุ่น” ในกรุงปักกิ่งทำการสำรวจเมือง 150 เมืองทั่วประเทศจีน พบว่าเมืองทางใต้มีบรรยากาศเป็นมิตรกับผู้สูงอายุมากกว่าเมืองทางเหนือ อันดับ 1- 50 ที่ได้คะแนนสูงสุดถูกเมืองทางใต้กวาดไปถึง 39 เมือง โดยมี “เซี่ยเหมิน” นำมาเป็นอันดับ 1 ในฐานะเมืองชายฝั่งทางใต้ที่น่าอยู่ที่สุด”

เซี่ยเหมินมีส่วนคล้ายกับฮ่องกง คือมีส่วนหนึ่งเป็นเกาะ อีกส่วนอยู่บนแผ่นดินใหญ่ ทางใต้ของเกาะเซี่ยเหมินหันหน้าออกสู่ช่องแคบไต้หวัน มองเห็นเกาะคีมอยลิบ ๆ ได้ด้วยตาเปล่า สมัยก่อนคีมอยเคยเป็นสมรภูมิสู้รบดุเดือดระหว่างจีนกับเจียงไคเช็คบนเกาะไต้หวัน แสดงให้เห็นว่าที่ตั้งของเซี่ยเหมินเป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญทางทหารของจีน ขณะเดียวกันก็เป็นเมืองสำคัญทางเศรษฐกิจด้วย เพราะชายฝั่งอันยาวเหยียดของเซี่ยเหมินเป็นชายฝั่งน้ำลึก เหมาะที่จะเป็นเมืองท่าขนส่งตู้สินค้าคอนเทนเนอร์ขนาดใหญ่และเป็นอู่ต่อเรือทันสมัย

ย้อนหลังไปในปี 1980 เพียง 2 ปีหลังจีนเปิดประเทศในยุคเติ้งเสี่ยวผิง รัฐบาลจีนก็ได้ประกาศตั้ง “เขตเศรษฐกิจพิเศษ” ขึ้นมา4 แห่ง เป็นเมืองชายฝั่งทางตอนใต้ทั้งหมด ได้แก่ เซินเจิ้น จูไห่ ซันโถว (ซัวเถา)

และเซี่ยเหมิน (ฝรั่งเรียกว่า Amoy) ทั้ง 4 แห่งนี้ จึงได้ชื่อว่าเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษรุ่นแรกสุดของจีน

เว้นไปอีก 8 ปีจึงเปิดเขตเศรษฐกิจพิเศษรุ่นที่ 2 คราวนี้นอกจากเกาะไหหลำที่อยู่ทางใต้แล้ว ที่เหลือเป็นเมืองชายฝั่งกระเถิบขึ้นไปอยู่ทางภาคกลางของประเทศ เช่น ผู่ตงในเซี่ยงไฮ้ ปิงไห่ในเทียนสิน ฯลฯ จนกระทั่งหลังปี 2000 ไปแล้วจึงมีเขตพิเศษในชื่ออื่น ๆ ทะยอยเปิดอีกตามมาอีก

เขตเศรษฐกิจพิเศษคืออะไร? ทำไมเมืองชายฝั่งทะเลทางใต้รวมทั้งเซี่ยเหมิน จึงได้รับเลือกให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษรุ่นแรกสุดของประเทศ ?

ถ้าจะเปรียบให้เข้าใจง่าย.. การสร้างเขตเศรษฐกิจพิเศษก็เหมือนกับการสร้าง “ห้องทดลองทางสังคม” ห้องเล็ก ๆ ขึ้นมา เพราะในขณะที่จีนยังไม่มีประสบการณ์อะไรมาก่อนเลยเกี่ยวกับทุนนิยม แต่จู่ ๆ เกิดตัดสินใจเปิดประเทศให้ทุนนิยมเข้าไปได้ในชั่วข้ามคืน การขีดวงจำกัดให้มีพื้นที่จำนวนหนึ่งเพื่อให้ทุนต่างชาติเข้าไปทดลองทำก่อน จึงเป็นจังหวะก้าวที่จำเป็นและรอบคอบเป็นอย่างยิ่ง เพราะสิ่งที่จะตามมาหลังการเปิดประเทศอย่างแน่นอนก็คือ พลเมืองจีนจะต้องได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมทุนนิยมและวิถีชีวิตแบบทุนนิยมที่เข้าไปอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยง ซึ่งเรื่องนี้เจ้าของความคิดอย่างเติ้งเสี่ยวผิงก็ออกมายอมรับแต่โดยดี และพยายามทำความเข้าใจกับผู้นำคนอื่นที่ไม่เห็นด้วยกับตนในตอนนั้น โดยเปรียบเทียบให้เห็นทั้งข้อดีและข้อเสียที่จะเกิดขึ้นจากการเปิดประเทศว่า...

“เมื่อจะเปิดหน้าต่าง..ก็ต้องยอมให้แมลงวันบินเข้ามา”

มองในแง่นี้การตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษก็คือการหาพื้นที่เล็ก ๆ ส่วนหนึ่งซึ่งจะทำหน้าที่เป็น “จุดดักจับแมลงวัน” ดักแล้วก็กักมันไว้ที่ตรงนั้น ทำความรู้จักมักคุ้นกันให้ดี แล้วค่อยปล่อยมันให้บินว่อนเข้าไปในประเทศ

ถามว่าแล้วทำไมต้องเฉพาะเจาะจงเลือก 4 เมืองนี้ ? คำตอบก็คือ เพราะที่ตรงนี้เป็นบ้านเกิดของ

บรรพบุรุษชาวจีนโพ้นทะเลซึ่งมีอยู่ราว 20 ล้านคนทั่วโลก เมื่อไหร่ก็ตามที่จีนเปิดประเทศ ชาวจีนโพ้นทะเลจากทุกสารทิศจะเป็นแมลงวันฝูงแรกที่บินเข้าไปโดยทางการจีนแทบไม่ต้องเชื้อเชิญ

“เซินเจิ้น”..“จู่ไห่” เป็นปากประตูเข้าสู่จีนของคนจีนกวางตุ้งจากฮ่องกง หมาเก๊า ซึ่งตอนนั้นยังเป็นอาณานิคมของต่างชาติไม่ได้เป็นของจีน คนกวางตุ้งบางส่วนไปไกลถึงอเมริกา ที่ซานฟรานซิสโกทุกวันนี้ก็มีแต่คนกวางตุ้ง

“ซัวเถา” เป็นปากประตูทางเข้าของคนจีนแต้จิ๋วโดยเฉพาะคนแต้จิ๋วจากประเทศไทย

“เซี่ยเหมิน” เป็นประตูทางเข้าของคนจีนฮกเกี้ยนซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ในไต้หวัน รวมทั้งคนจีนในมาเลเซีย อินโดนีเซีย และสิงคโปร์

เราเคยพูดกันแล้วครั้งหนึ่งว่า ชาวจีนโพ้นทะเลมีความผูกพันกับแผ่นดินถิ่นเกิดมากเป็นพิเศษ แต่ไหนแต่ไรมาก็ลักลอบส่งเงินไปให้ญาติพี่น้องในประเทศจีนเป็นประจำ เมื่อจีนอนุญาตให้เข้าไปได้อย่างถูกกฎหมาย ข้าวของเงินทองจึงไหลทะลักเข้าไปราวกับเขื่อนแตก ที่สำคัญ “เงินทุน” ที่ทางการจีนต้องการอย่างยิ่งก็ไหลตามเข้าไปด้วย เจ้าสัวซิน โสภณพานิช เป็นนายแบงค์คนแรกที่เข้าไปเปิดธนาคารกรุงเทพฯที่ซัวเถา เจ้าสัวธนินทร์ เจียรวนนท์ก็เอาเงินไปลงทุนในจีนหลากหลายอย่าง เริ่มต้นด้วยการขายรถมอเตอร์ไซค์ แล้วขยายไปสู่ธุรกิจการเกษตร ธุรกิจค้าปลีก ฯลฯ จำได้ว่าเมื่อ 16 ปีก่อนตอนที่เซี่ยงไฮ้เปิดเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษได้ไม่กี่ปี ผู้เขียนเคยไปเดินเล่นในห้างสรรพสินค้า Super Brand Mall ของซีพีที่ The Bund ริมฝั่งแม่น้ำหวางผู่ ตอนนั้นคนเซี่ยงไฮ้มองห้างสรรพสินค้าเป็นของแปลกใหม่ ห้างของซีพีดูทันสมัยโอ่อ่าเอามาก ๆ

สรุปก็คือชาวจีนโพ้นทะเลที่เข้าไปในตอนนั้นหากจะเปรียบเป็นแมลงวัน ก็เป็นแมลงวันที่น่ารักมากกว่าน่าเกลียด แมลงวันสายพันธุ์นี้แหละที่เป็นตัวจักรช่วยผลักดันการเปิดประเทศยุคทดลองของจีนให้เดินหน้าต่อไปได้ ถ้าตอนนั้นเต็งเสี่ยวผิงลืมคิดที่จะเอาชาวจีนโพ้นทะเลเป็นหลังพิง กลับเริ่มต้นด้วยการส่งเทียบไปเชิญนายทุนใหญ่ตาน้ำข้าวให้เข้ามา คิดหรือว่านายทุนเหล่านั้นจะเชื่อถือ มีแต่จะถูกมองว่าเป็น “มือใหม่หัดขับ” พาไปตกถนนซะมากกว่า ต้องรออีกอย่างน้อย 10 ปีให้หลัง เมื่อทุนนิยมในจีนพอมีเค้ารางให้เห็นชัดเจนขึ้น พวกทุนใหญ่ ๆ เก๋า ๆ จึงมะรุมมะตุ้มขนเงินไปทุ่มตลาดจีนกันใหญ่

พูดไปพูดมายังต้องยกนิ้วให้ผู้นำร่างเล็กใจใหญ่เต็งเสี่ยวผิงคนนี้ รู้จักเลือกเปิดหน้าต่างทีละบานให้แมลงวันต่างสายพันธุ์เรียงหน้าเข้าไปอย่างมีระเบียบ วันนี้เปิดครบหมดทุกบานแล้วค่ะ แต่ดูเหมือนจะยังไม่ยอมหยุด เห็นไปเที่ยวเคาะบ้านคนอื่นให้เปิดหน้าต่างกว้าง ๆ อย่างตัวบ้าง

นี่คือปูมหลังของเซี่ยเหมินที่อยากนำมาเล่าให้ฟังพอหอมปากหอมคอ ต่อไปจะได้ไปสัมผัสชีวิตจริงที่โลดแล่นอยู่ ณ เมืองที่ได้ชื่อว่าน่าอยู่ที่สุดแห่งนี้ด้วยกันอย่างมีรสมีชาติ...โอเคมั้ยคะ ?

“ ซิ่วฉิว ”
ของสื่อรักชาวจ้วง

ลูกกลมๆ สีสันสดใสนี้ถูกเก็บไว้ในพิพิธภัณฑ์ชนชาติกว่างซีเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง ณ นครหนานหนิง นามว่า ซิ่วฉิว (绣球) บอกเล่าที่มาของความรักของชายหนุ่มและหญิงสาวชาวจ้วง ซึ่งทีมงานบอกกับเราว่าแทบจะไม่เห็นแล้วในจีนสังคมสมัยใหม่ หรือแม้แต่ในกลุ่มชาติพันธุ์จ้วงก็ตาม เพราะความรักในรูปแบบออนไลน์เข้ามาสอดแทรกในสังคมปัจจุบัน และมีบทบาทกับการสื่อสารด้วยส่งข้อความผ่านทางหน้าจอโทรศัพท์มือถือ ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบข้อความ รูปภาพ หรือแม้แต่สติ๊กเกอร์น่ารักๆ ที่ใช้ในการจีบกัน แต่สังคมชาวจ้วงสมัยก่อนผู้หญิงหากจะบอกรักชายคนที่หมายตาสักคน ครั้งจะเอ่ยเป็นวาจาก็ใช่จะเข้าท่า เลยต้องใช้สิ่งนี้เป็นสื่อกลางให้หัวใจ

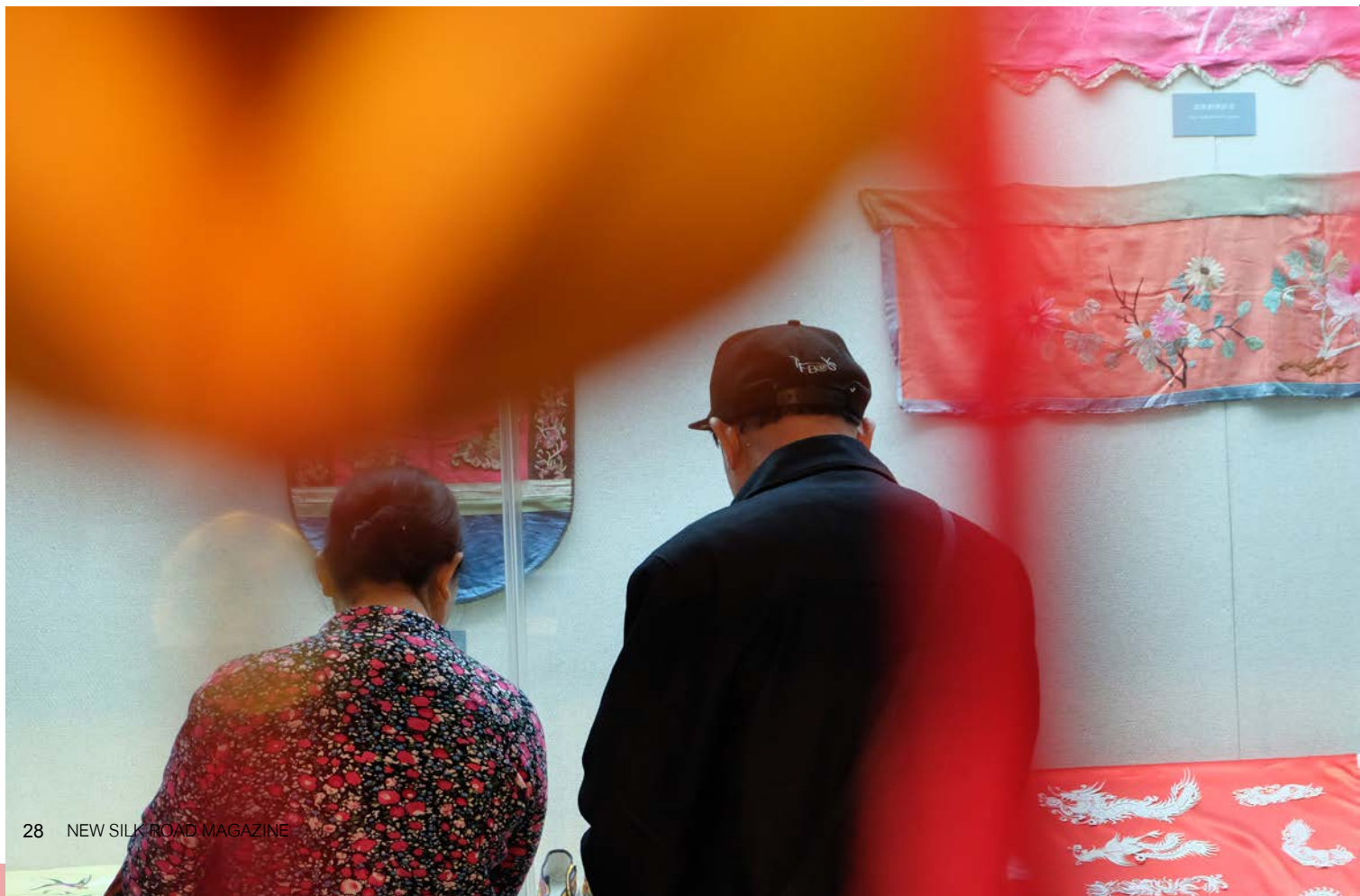

ชิ่วฉิว หรือภาษาไทยเรียกว่า ลูกจ้วง เป็นลูกบอลแพรปัก ทำมาจากผ้าไหมถักทอให้เกิดลวดลาย หรือบางทีก็มีตัวอักษรภาษาจีน ว่ากันว่าลวดลายเหล่านั้นสื่อถึงขนของสิงโตตัวผู้และตัวเมียกำลังหยอกเย้ากัน แล้วขนนั้นร่วงหล่นลงมาพันกันเป็นลูกกลมๆ อันสวยงาม นับว่าเป็นสัญลักษณ์แห่งความมงคลชนิดหนึ่งของจีนเลยก็ว่าได้ สังเกตจากสถานที่สำคัญต่างๆ จะมี รูปปั้นสิงโตตัวผู้ ใช้กรงเล็บวางอยู่เหนือชิ่วฉิวเสมอ นอกจากนั้นชาวจ้วงยังใช้เป็นของที่มอบให้แก่ญาติพี่น้อง และเพื่อนพ้อง หากมีแขกมาเยี่ยมเยือนถึงถิ่น คนที่เป็นเจ้าบ้านก็จะมอบสิ่งนี้ให้เพื่อความสิริมงคล หรือแม้แต่วัฒนธรรมการแต่งงานแบบจีนโบราณ ก็จะใช้ผ้าแพรสีแดงมาพันม้วนเข้ากันเป็นรูปทรงกลม หรือด้านบนของเกี้ยวส่งเจ้าสาวจะมีลูกกลมๆ ปักไว้เช่นกัน นอกจากนั้นพิธีแต่งงานขั้นตอนไหว้ฟ้าดิน บ่าวสาวจะถือผ้าแพรคนละมุมโดยจะมีชิ่งฉิว อยู่ตรงกลางระหว่างผ้าด้วย

ชาวจ้วงขึ้นชื่อในเรื่องงานศิลปหัตถกรรมเป็นอย่างมาก ยุคเก่าที่ผู้หญิงชาวจ้วงอยู่เย้าเฝ้ากับเรือน ระหว่างที่พวกเธอเย็บปักถักร้อยอยู่บ้านนั้นน่าจะหยิบเศษผ้าที่ใช้ในการทำเครื่องนุ่งห่มมาถักทอต่อกัน ให้เกิดเป็นลูกทรงกลมบ้าง รูปสี่เหลี่ยมบ้าง หรือรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน ก็แล้วแต่ใจต้องการ โดยข้างในของ ชิ่วฉิว มักจะใส่ข้าวเปลือก ข้าวโพด เม็ดฝ้าย และถั่ว โดยมีความหมายในเรื่องการเจริญเติบโต การเกิด ความเจริญรุ่งเรือง รวมถึงความปลอดภัยจากภยันตรายทั้งหลาย ส่วนน้ำหนักของแต่ละลูกนั้นจะหนักจะเบาก็แล้วแต่สาวเจ้าของผู้เป็นคนประดิดประดอย แต่ไม่น่าจะเกินครึ่งกิโล ไม่อย่างนั้นการเลือกคู่จะเป็นการฆาตกรรมแทน พอได้ตัว ชิ่วฉิว เป็นรูปเป็นร่างแล้วด้านบนก็จะร้อยด้วยสายริบบิ้นหนึ่งสาย ส่วนด้านล่าง ก็จะนำเส้นด้ายหนึ่งมัดความยาวประมาณ 30 เซนติเมตร มาประดับก็จะได้ ชิ่วฉิว ที่พร้อมรอโยนให้กับชายคนที่หมายปอง

เมื่อเวลาแห่งการเสี่ยงทายเลือกคู่มาถึง หญิงสาวชาวจ้วงที่ยังไม่ออกเรือน ก็จะแต่งหน้าทำผมก่อนจะสวมชุดตามแบบท้องถิ่นและเดินจูงมือเพื่อน ๆ ที่อยู่ละแวกบ้านเดียวกันไปยังลานกว้าง โดยชายหนุ่มชาวจ้วง ก็จะผิวปากส่งสัญญาณหยอกเย้า จากนั้นก็ยืนเรียงแถวอยู่คนละฝั่งผลัดกันร้องเพลงโต้ตอบไปมา เพื่อศึกษาดูใจและทำความรู้จักกันให้มากขึ้น พอจบเพลงฝ่ายหญิงก็จะโยน ชิ่วฉิว ให้หนุ่มๆ อีกฝั่ง หรือบางทีในช่วงเวลาที่ขับร้องบทเพลงโต้ตอบกันไปมานั้น หญิงสาวจะถือโอกาสที่ไม่มีใครสนใจแอบส่ง ชิ่วฉิว ให้แก่ผู้ชายคนที่ถูกใจ ถ้าผู้ชายผู้นั้นมีใจให้ก็จะมอบผ้าเช็ดหน้า และของอื่น ๆ ให้หญิงสาวเจ้าของ ชิ่วฉิว ส่วนชายหนุ่มถ้าได้ ชิ่วฉิว ไปแล้วกลับไม่ชอบหญิงเจ้าของลูกกลมๆ สื่อรักนั้นก็ ไม่ส่งมอบของกลับไป แต่ถ้าสาวชาวจ้วงคนนั้นสวยหน่อย เป็นที่ต้องตาต้องใจชายหนุ่ม ชิ่วฉิว ลูกนั้นก็จะมีค่าขึ้นมาทันที และจะได้เห็นการยื่อแย่งของเหล่าชายหนุ่ม ถ้า ชิ่วฉิว ลูกนั้นชายหนุ่มผู้ใดก็ตามที่ได้ครอบครอง ก็ถือว่าผู้นั้นได้รับเลือกให้เป็นคู่ชีวิตที่หญิงสาวชาวจ้วงปรารถนาจะแต่งงานด้วย และ ชิ่วฉิว จึงเป็นสิ่งที่ยืนยันความรักระหว่างชายหนุ่มหญิงสาวชาวจ้วง

โดย "สองดอกเตอร์" รศ.ดร.ฉัฐไชย์ และ รศ.ดร.พรฤดี
Facebook : DrChartchai

อัศวินหนุ่มซินตึ้งรัตติกาล

เฉินเจิน vs บรู๊ซ เวย์น

"It's not who I am underneath,
but what I do that defines me!"
"ไม่สำคัญว่าข้าเป็นใครภายใต้หน้ากาก
สิ่งที่ข้าทำต่างหากบ่งบอกตัวข้า!"
- Bruce Wayne -

"The Chinese are not sick men of Asia!"
"คนจีนไม่ใช่คนขี้โรคแห่งเอเชีย!"
- Chen Zhen -

สองบุรุษ สองซีกโลก กับวีรกรรมที่คนทั้งโลกรู้จัก! สองวาทะข้างต้นต่างบ่งบอกตัวตนของทั้งสองได้เป็นอย่างดี!

เฉินเจิน ไอ้หนุ่มซินตึ้ง ห้าวหาญ องอาจ ศิษย์กตัญญู สู้เพื่ออาจารย์ ต่อต้านผู้รุกรานต่างชาติ

บรู๊ซ เวย์น อัศวินรัตติกาล ปราบคนพาล อภิบาลคนดี บุตรกตัญญู สู้เพื่อพ่อแม่

ฮั่วหยวนเจี่ย...วีรบุรุษในประวัติศาสตร์

จะกล่าวถึงเฉินเจิน คงยากที่จะไม่กล่าวถึงยอดปรมาจารย์ในตำนาน ฮั่วหยวนเจี่ย จากเทียนจิน ผู้ก่อตั้งสมาคมกังฟูเพื่อสุขภาพจิงอู่ (Chin Woo Athletic Association)

ฮั่วหยวนเจี่ยมีชื่อเสียงอยู่ในช่วงปลายราชวงศ์ชิง ซึ่งเป็นช่วงที่เมืองจีนถูกรุกรานจากชาวต่างชาติ ทั้งชาวตะวันตกและญี่ปุ่น หลายพื้นที่เป็นเขตปกครองพิเศษ ถึงขนาดขึ้นป้ายว่า "คนจีนและสุนัขห้ามเข้า!"

ชาวจีนถูกกีดกั้นสิทธิต่างๆ มากมาย ขณะที่ชาวต่างชาติกลับมีอภิสิทธิ์ทำอะไรได้ตามอำเภอใจ คนจีนคับแค้นใจเป็นอย่างยิ่ง จนวันหนึ่ง จอมพลังต่างชาติชาวรัสเซียมาเปิดเวทีประลองฝีมือ ดึกรีระดับนักมวยปล้ำเบอร์หนึ่ง ตัวใหญ่ยังกับยักษ์ ท้าและดูถูกคนจีนไปทั่วว่าเป็น "ขี้โรคแห่งเอเชีย!"

หลายคนทนไม่ไหวขึ้นไปประลองด้วย ก็แพ้ลงมาทั้งสิ้น ขณะที่ฮั่วหยวนเจี่ย ผู้คิดฝึกมวยเพื่อสุขภาพศึกษาวิทยายุทธด้วยตนเอง ไม่ได้จะไว้ใช้ต่อยตีกับใคร สุดท้ายก็อดทนเห็นต่างชาติเหยียดหยามคนจีนไม่ไหว จึงต้องเข้าประลอง ถึงจะเป็นรองในด้านรูปร่าง แต่ผลสุดท้าย ฮั่วหยวนเจี่ยก็ชนะ!

ชัยชนะของฮั่วหยวนเจี่ยปลุกเร้าเลือดรักชาติของชาวจีนที่ถูกต่างชาติกดขี่ให้พลุ่งพล่าน ชาวจีนกล้าที่จะลุกขึ้นมาต่อต้านความไม่เป็นธรรม ยืนหยัดกับสิทธิในบ้านเกิดของตัวเอง

ทว่า คนที่จะเป็นอมตะมักจะอยู่ไม่นาน ฮั่วหยวนเจี่ยก็เช่นเดียวกัน เพียงไม่กี่ปีหลังจากชนะศึกใหญ่ ไม่กี่เดือนหลังก่อตั้งสมาคมจิงอู่ เขาก็เสียชีวิตในปี 1910 แบบทิ้งปริศนาไว้ให้กับคนข้างหลัง..??

ไอ้หนุ่มซินตึ้ง.. เกิด Fist of Fury

และนั่นคือที่มาของไอ้หนุ่มเลือดร้อน "เฉินเจิน" ศิษย์เอกของฮั่วหยวนเจี่ย ผู้ไม่เชื่อว่าฮั่วหยวนเจี่ยจะตายจากดีซ่านและวัณโรค เนื่องจากฮั่วหยวนเจี่ยฝึกกังฟูเป็นประจำ ร่างกายแข็งแรงมาก

ที่มาที่ไปของเฉินเจินจากหลายๆ เวอร์ชั่น จับความได้ว่า เฉินเจินเป็นเด็กกำพร้า เป็นศิษย์รุ่นแรกของฮั่วหยวนเจี่ย ฝีมือดีที่สุด มุทะลุ บางตำราก็ว่ามีวัยใกล้เคียงกับฮั่วหยวนเจี่ย บางฉบับก็เป็นรุ่นลูก แต่โดยสรุปคือ เฉินเจินรักและสนิทกับฮั่วหยวนเจี่ยที่สุด เขาเชื่อว่าฮั่วหยวนเจี่ยตายเพราะถูกวางยาพิษ! ไอ้หนุ่มซินตึ้งจึงต้องออก..ล้างแค้น

บรู๊ซ เวย์น.. เกิด The Dark Knight

เด็กน้อย "บรู๊ซ เวย์น" ทายาทมหาเศรษฐีพันล้าน เดินกลับจากโรงละครใกล้บ้านกับพ่อแม่ในยามรัตติกาล โจรคนหนึ่งโผล่ออกมาสังหารพ่อแม่ของเขาเพียงเพื่อเอาเงินทองและของประดับ

บรู๊ซ เวย์น เห็นพ่อแม่ถูกยิงทิ้งต่อหน้า ความฝังใจในไว้เด็กทำให้เขาเคียดแค้นพวกมิจฉาชีพ หาหนทางล้างแค้นขยะสังคมเหล่านี้ ด้วยการฝึกฝนตนเอง ใช้ทรัพยากรทุกอย่างที่มี ทั้งบ้าน รถ เงิน บริษัท เทคโนโลยี ทุ่มเทให้การต่อสู้ผดุงความยุติธรรม และเปลี่ยนตัวเองไปเป็น Batman!

เฉินเจินปรากฏกาย
First Appearance

เฉินเจินปรากฏกายครั้งแรกในภาพยนตร์เรื่อง Fist of Fury เมื่อปี 1972 ไอ้หนุ่มซินตึ้งล้างแค้น รับบทโดย “บรู๊ซ ลี” ชุดเสื้อขาวสะอาดหมดจด กระดุมถึงคอ ปกตั้งสไตล์ญี่ปุ่น เป็นภาพที่ติดตาจากเรื่องนี้ และเวอร์ชั่นอื่นๆ ที่นำไปรีเมก ซึ่งมีทั้งภาพยนตร์หรือหนังทีวีที่เกี่ยวกับทั้งฮั่วหยวนเจี่ยและเฉินเจิน และที่เกี่ยวกับเฉินเจินคนเดียว

เฉินเจินกลับมาจากไปศึกษาที่ญี่ปุ่น เพราะทราบข่าวการตายของอาจารย์ เมื่อกลับมาก็สืบเงื่อนงำการตาย จนนำไปถึงหนอนบ่อนไส้ในสมาคมจิงอู่ซึ่งพัวพันไปถึงพวกญี่ปุ่นที่ไม่อยากให้คนจีนเข้มแข็ง จึงต้องกำจัดวีรบุรุษของชาวจีนลง

ฉากเด็ดในหนังเฉินเจินทุกฉบับหนีไม่พ้นฉากที่เฉินเจินนำป้าย “ขี้โรคแห่งเอเชีย” ที่พวกญี่ปุ่นนำมาคารวะศพฮั่วหยวนเจี่ยเป็นการหยาม เอาไปคืนที่ค่ายมวยญี่ปุ่น เฉินเจินคนเดียว ต้องสู้กับนักสู้ชาวญี่ปุ่นหลายสิบคน แต่ช่างทรงพลังอย่างยิ่ง หลังชนะศึกยังเรียกหัวหน้าค่ายมากินกระดาษป้ายขี้โรคแห่งเอเชียด้วย ขนาดศิษย์ยังเก่งขนาดนี้ ฮั่วหยวนเจี่ยผู้อาจารย์ต้องเทพมาจุติแน่!

อาวุธคู่กายของเฉินเจินคือ กระบองสองท่อนที่ถือเป็นเทรดมาร์กของบทเฉินเจินไปแล้วเช่นกัน

บรู๊ซ เวย์น ปรากฏกาย
First Appearance

บรู๊ซ เวย์นปรากฏกายครั้งแรกในหนังสือ Detective Comics ฉบับที่ 27 เดือนพฤษภาคม ค.ศ.1939 และปรากฏตัวในทีวีครั้งแรกเมื่อปี 1966 ซึ่งเป็นฉบับที่โด่งดังมาก ได้เข้ามาฉายในเมืองไทยด้วย แต่เป็นฉบับที่เบาๆ ไม่ซีเรียสจริงจัง เหมือนอย่างที่ควรจะเป็น

จนต่อมาฉบับหนังใหญ่โดยผู้กำกับทิม เบอร์ตัน ในปี 1989 บรู๊ซ เวย์น/แบทแมน ได้กลับมาสู่ในด้านมืดอีกครั้ง โดยคราวนี้ ผู้ที่ฆ่าพ่อแม่เขาในวัยเยาว์ก็คือ ศัตรูหมายเลขหนึ่งของแบทแมน “โจ๊กเกอร์” นั่นเอง

แต่ฉบับที่ได้รับคำชื่นชมที่สุด ทั้งเงินและกล่อง ต้องยกให้ไตรภาคของผู้กำกับ “คริสโตเฟอร์ โนแลน” ผู้ทำให้บรู๊ซ เวย์น/แบทแมน กลายเป็นทั้งวีรบุรุษและอาชญากรที่ชาวก็อตแธมต่างวิ่งไล่ล่า...

จับใจวีรบุรุษ
The Hero Minds

ทั้งเฉินเจินและบรู๊ซ เวย์น ล้วนมีลักษณะหลายอย่างร่วมกัน

เฉินเจินกำพร้าทั้งพ่อและแม่ ประวัติความเป็นมาไม่ชัดเจน บ้างว่าฮั่วหยวนเจี่ยเลี้ยงมาตั้งแต่เล็ก บ้างว่าเฉินเจินอยู่กับอาจารย์อีกคนหนึ่งมาก่อน ก่อนที่อาจารย์คนนั้นจะแพ้ฮั่วหยวนเจี่ยในการประลองจนตายโดยไม่มีใครตั้งใจ

บรู๊ซ เวย์น กำพร้าทั้งพ่อและแม่ ผู้ร้ายที่ฆ่าเป็นใคร ทำเพื่ออะไร ไม่ชัดเจน เพราะอย่าลืมว่าพ่อแม่ของบรู๊ซ เป็นถึงมหาเศรษฐีของเมืองก็อตแธม เงื่อนงำบางอย่างอาจซ่อนอยู่

ทั้งเฉินเจินและบรู๊ซ เวย์น ในตอนแรกต่อสู้เพื่อล้างแค้น เฉินเจินล้างแค้นแทนอาจารย์ ขณะที่บรู๊ซ เวย์น ปราบอธรรมเพื่อแก้แค้นแทนพ่อแม่

ต่อมา หลังจากเฉินเจินแก้แค้นสำเร็จ เขาถูกทางการยิงสังหารหน้าสมาคมจิงอู่ ทว่าอีกหลายปีต่อมา กลับมีคนพบเฉินเจินเดินทางร่อนเร่อยู่กับเด็กชายแซ่ฮั่ว แน่นอนเขาคือลูกชายฮั่วหยวนเจี่ย!

เฉินเจินกลับมาสู้อีกครั้ง คราวนี้เปลี่ยนจากล้างแค้น มาเป็นการต่อสู้กับความอยุติธรรมที่พวกต่างชาติผู้หวังจะมายึดครองเมืองจีน กระทำกดขี่ต่อเพื่อนร่วมชาติ แต่เนื่องจากทุกคนคิดว่าเฉินเจินตายไปแล้ว คราวนี้เขาจึงต้องสวมหน้ากาก!

ขณะที่บรู๊ซ เวย์น หลังจากที่ต้องเสียสละตนเอง รับการปรักปรำว่าเป็นคนฆ่า ฮาร์วี่ย์ เดนท์ อัยการคนเก่งแห่งเมืองก๊อตแธม เพื่อปกป้องความเป็นอัศวินม้าขาว The White Knight ของฮาร์วี่ย์ ที่เอาคนร้ายมาขึ้นศาลเข้าคุก เป็นที่นับถือของคนทั้งเมือง บรู๊ซต้องหลบลี้หนีหน้า หยุดหน้าที่แบทแมน แปดปีเต็มกับการถอดหน้ากาก!

กระชากหน้ากาก
Unmask the Heroes

ความซับซ้อนในจิตใจของวีรบุรุษโลกตะวันออกและโลกตะวันตกทั้งสองคนนี้ ต้องนับว่าแทบไม่ต่างจากผู้ร้ายที่เขาต่อสู้อยู่ด้วยเลย!

ใช้ความรุนแรงต่อต้านความรุนแรง แม้จะเป็นความรุนแรงในด้านดี แต่ก็ต้องถือว่าไม่ต่างจากศาลเตี้ย เฉินเจินอยู่ในยุคที่คนต่างชาติมีอภิสิทธิ์กว่าเจ้าของบ้าน บรู๊ซอยู่ในยุคที่อาชญากรครองเมือง เขาทั้งสองเริ่มต้นต่อสู้ความอยุติธรรมจากความต้องการล้างแค้น!

วีรบุรุษผู้ต้องปกปิดฐานะที่แท้จริงของตัวเอง วีรบุรุษผู้ไม่ได้ดีพร้อม วีรบุรุษผู้โดดเดี่ยว วีรบุรุษที่แปลงเพลิงแค้นมาเป็นพลังเพื่อสังคม วีรบุรุษที่ต้องเก็บงำความเศร้า ความโกรธ เดินหน้ายิ้มทำความดี ไม่มียอมแพ้ เหมือนอย่างที่ จอห์น เบลก ว่าที่แบทแมนคนต่อไปในภาค “อัศวินรัตติกาลผงาด The Dark Knight Rises” กล่าวไว้ว่า

“You gotta learn to hide the anger,
practice smiling in the mirror.
It's like putting on a mask!”
ฝึกฝนตนยั้งโกรธา
ยิ้มร่าหน้าใสให้กระจก
เสมือนหนึ่งจบคาถาหน้ากาก!!

สุธารินี เหล่าสุทธิรักษ์

START UP

Startup จีน-ไทย สัญชาติไหนจะไปไกลกว่า ?

กระแส startup ในประเทศไทยได้ฤกษ์ดีเดย์เมื่อวันที่ 10 ก.พ. เมื่อรัฐบาลร่วมกับเอกชน 66 องค์กรลงนามในบันทึกความร่วมมือ 7 ฉบับตั้งกองทุน “Thailand Startup” โดยกระทรวงการคลังประเดิมเอาเงินลงขันไปก่อน 3-4 พันล้านบาท สถาบันการเงินของรัฐถูกดึงเข้าร่วมให้เป็นผู้ปล่อยเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ สถาบันการศึกษาเข้าร่วมโดยเป็นผู้พัฒนาหลักสูตรให้เหมาะกับผู้ประกอบการรายย่อย ส่วนกระทรวงต่าง ๆ ก็ช่วยสนับสนุนตามหน้าที่หลักของตน ใครที่คิดว่าตนเองมีศักยภาพทางธุรกิจแต่ขาดเงินทุนและต้องการให้รัฐเกื้อหนุน ให้ไปจดทะเบียนกับ “Startup Center” ที่กระทรวงการคลังตั้งขึ้น ตั้งเป้าภายในปีครึ่ง.. กระแส Startup ต้องเกิดขึ้นทั่วประเทศ

ภาพโดยรวมก็คือ เมื่อ Startup เกิดขึ้นแล้ว ด้วยนโยบาย “ประชารัฐ” ของรัฐบาลชุด คสช. ทุกภาคส่วนจะถูกดึงเข้ามาช่วยกันทำหน้าที่ ฝ่ายรัฐคอยช่วยเหลือด้านเงินทุน ระบบกฎหมาย และมาตรการจูงใจด้านภาษี ภาคธุรกิจภายใต้โครงการบิ๊กบราเธอร์ บริษัทระดับบิ๊ก ๆ จะเข้ามาช่วยจูงมือน้องที่ยังเดินเตาะแตะให้ปึกกล้าขาแข็งขึ้น ช่วยกันคนละไม้ละมือสร้างสตาร์ทอัพสัญชาติไทยให้ออกไปสู้กับคนอื่นในตลาดโลก

อันที่จริงสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้ startup เติบโต นอกจากนโยบายรัฐที่เกื้อหนุน กฎหมายที่เอื้อประโยชน์ เงินอุดหนุนอย่างพอเพียงแล้ว ยังต้องสร้างปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ ที่จะช่วยให้การพัฒนาของ Startup ดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่อง เมื่อมองในแง่นี้ startup สัญชาติไทยที่รัฐบาลชุด คสช. เป็นผู้สร้างฝันอยู่ในขณะนี้ ต้องถือว่ายังอยู่ในขั้นเริ่มต้นนับหนึ่งอยู่ ทุกอย่างจึงยังดูดีมีทีท่าว่าน่าจะไปถูกทาง แต่จากหนึ่ง.. ฝันต่อให้เป็นสอง..เป็นสาม.. เป็นสี่.. จนมี startup ที่ประสบความสำเร็จให้เห็นนี่ต่างหาก จึงจะเป็นเครื่องพิสูจน์ฝีมือและความตั้งใจจริงของผู้นำไทย

Startup ไม่ใช่ไอเดียใหม่แต่อย่างใด Apple, Google, Amazon, Facebook, Twitter ฯลฯ คือตัวอย่างธุรกิจ startup ของอเมริกาที่ใช้ทุนน้อยแต่นำร่องด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมทำให้เติบใหญ่จนเป็นธุรกิจข้ามโลก สามารถสร้างความมั่งคั่งให้เจ้าของธุรกิจอย่างมหาศาล สร้างงานในประเทศนับล้านอัตรา ที่สำคัญสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้อเมริกาได้ไม่น้อยกว่า 1 ล้านล้านดอลล่าร์

ในประเทศจีนกระแส startup ก็ไม่ใช่เรื่องใหม่ เกิดขึ้นหลังจีนเปิดประเทศได้ไม่นานเฉียด ๆ 30 ปีเข้าไปแล้ว ถ้าใครติดตามการพัฒนาเศรษฐกิจของจีนจะได้ยินคำว่า Industrial Park , Science Park หรือ Hi-tech Zone อยู่บ่อย ๆ Science Park แห่งแรกเกิดขึ้นที่ปักกิ่งมีชื่อว่า “อุทยานวิทยาศาสตร์จงกวานชุน” ตั้งขึ้นในปี 1988 ในพื้นที่ใกล้กับมหาวิทยาลัยชิงหวา อาศัยความใกล้ชิดและความสัมพันธ์ทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยชิงหวา บวกกับการสนับสนุนเต็มกำลังจากรัฐบาล จงกวานชุนได้ทำหน้าที่เป็น “เครื่องฟักไข่ธุรกิจ” (business incubator) ช่วยฟูมฟักธุรกิจ startup ตั้งแต่เป็นตัวอ่อนอยู่ในไข่จนฟักออกเป็นตัว ที่ผ่านมามีผลงานให้เห็นชัด ๆ อย่างเช่น Lenovo บริษัทคอมพิวเตอร์ยักษ์ใหญ่และ Baidu เสิร์ทเอ็นจินเทียบได้กับ Google ของอเมริกา ต่างก็เป็นลูกไก่ที่ฟักออกจากเครื่องฟักไข่แห่งนี้

ผ่านไป 27 ปี ปัจจุบันจีนสร้างเครื่องฟักไข่เพิ่มขึ้นมากกว่า 100 แห่งอยู่ตามเมืองใหญ่ ๆ ทั่วประเทศ เฉพาะที่ปักกิ่งขณะนี้มีอยู่ 22 แห่ง ซีอานแต่ก่อนถือว่าเป็นเมืองบ้านนอก แต่ปัจจุบันกลายเป็นเมืองสำคัญทางยุทธศาสตร์ของเส้นทางสายใหม่ยุคใหม่ One Belt,One Road จึงมีอุทยานไฮเทคชั้นนำขนาดมโหฬารเกิดขึ้นเช่นกัน มีธุรกิจ startup มาตั้งสำนักงานอยู่ในพื้นที่แห่งนี้ 3,000 บริษัท Shenzhen Hi-Tech Industrial Park ในเขตเศรษฐกิจพิเศษเซินเจิ้นก็เป็นเครื่องฟักไข่ที่จีนภูมิใจ เคยมีเกียรติประวัติให้กำเนิดแก่ลูกไก่ยี่ห้อ Huawei โทรศัพท์เคลื่อนที่ดังที่สุดของจีน Tencent, TP-Link เป็นต้น

ต่อเนื่องจากการสร้างอุทยานไฮเทคให้เป็นเครื่องฟักไข่แล้ว สิ่งสำคัญอันดับต่อไปคือต้องหาไข่ดี ๆ มีเชื้อพร้อมฟักมาป้อนเยอะ ๆ ถ้าเป็นคนก็ต้องหาคนที่มีมันสมองดี ๆ ไอคิวสูง ๆ มาเป็นกำลังของชาติ ซึ่งแหล่งที่มาของมันสมองอัจฉริยะเหล่านี้จีนมองไปที่ปัญญาชนที่ออกไปเรียนหรือไปประกอบอาชีพอยู่ต่างประเทศ

เมื่อพูดถึงปัญญาชน ย้อนหลังไปสัก 10 ปีนี้เองจีนยังมีปัญหามันสมองถูกต่างชาติดูดออกไป (brain drain) ไม่ต่างจากประเทศกำลังพัฒนาอื่น ๆ เพราะตั้งแต่เปิดประเทศ รัฐบาลจีนนอกจากไม่กีดกั้นแล้วยังส่งเสริมให้คนหนุ่มสาวออกไปเรียนเมืองนอกเยอะ ๆ เพื่อให้คนเหล่านี้นำความรู้กลับมาช่วยชาติ แต่ปรากฏว่าส่วนใหญ่เมื่อเรียนจบกลับไม่ยอมเดินทางกลับ ทำให้จีนสูญเสียทรัพยากรมีค่าให้ต่างชาติไปมากมาย จากสถิติแต่ละปีมีคนจีนไปเรียนต่อต่างประเทศปีละ 150,000 คนโดยเฉลี่ย ปัจจุบันยังมีนักศึกษาจีนอยู่ในต่างประเทศประมาณ 1.7 ล้านคน ทำลายสถิติทุกประเทศในโลก

ปมเงื่อนสำคัญจึงอยู่ที่ว่าจะทำอย่างไรให้คนนับแสน ๆ ที่ออกไปอยู่ต่างประเทศยอมกลับบ้าน คำตอบก็คือต้องใช้มาตรการสุดพิเศษต่าง ๆ มาหลอกล่อ ทำให้คนหนุ่มสาวเหล่านี้มองเห็นว่าเมื่อกลับมาแล้วจะมีโอกาสเป็นเถ้าแก่สร้างความมั่งคั่งให้กับธุรกิจ startup ของตัวเอง เช่น ถ้าได้เข้าไปอยู่ในอุทยานวิทยาศาสตร์แห่งใดแห่งหนึ่ง ซึ่งมีเงื่อนไขขั้นต้นว่าต้องเป็นธุรกิจที่ใช้ไฮเทค ก็มีสิทธิขอรับเงินอุดหนุน มีสิทธิเช่าพื้นที่สำนักงานในราคาถูกมาก ๆ ให้อยู่ฟรีก็มี มีสิทธิรับบริการฝึกอบรม รับคำแนะนำเกี่ยวกับการทำธุรกิจ ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย ระบบบัญชี รวมถึงประโยชน์ต่าง ๆ จากโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่อย่างเพียบพร้อมภายในอุทยาน ปกติรัฐกำหนดเวลาให้ฟักไข่อยู่ในนั้นประมาณ 3 ปี แต่ถ้าฟักไม่ออกต้องการเวลายาวกว่านั้น ก็ต่อรองขอรับการพิจารณาใหม่ได้

ผลจากการออกมาตรการล่อใจให้กลับบ้าน มีตัวเลขยืนยันว่ามีผู้เดินทางกลับเพิ่มขึ้นทุกปี ปลายปี 2014 กลับมา 364,800 คน เพิ่มขึ้นกว่าปี 2013 ร้อยละ 3.2 ส่วนยอดรวมตั้งแต่ต้นจนถึงปลายปีที่แล้วมีผู้เดินทางกลับทั้งหมด 1.8 ล้านคน

เดือนสิงหาคมที่ผ่านมา กระทรวงศึกษาของจีนจัดเสวนาให้บรรดาหนุ่มสาวคืนถิ่นมาประชุมกันที่กรุงปักกิ่ง มีคนมาเข้าร่วมหลายพันคน นายหลิวหลีหมิ่น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษากล่าวต่อที่ประชุมว่า รัฐบาลจีนประเมินค่าว่าคนหนุ่มสาวเหล่านี้คือพลังขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ รัฐบาลไม่เพียงแต่ส่งเสริมให้พวกเขากลับมาเป็นเถ้าแก่ให้กับตัวเอง สร้างธุรกิจ Startup ที่ใช้นวัตกรรมสร้างสรรค์ให้กับประเทศเท่านั้น ยังมีนโยบายที่จะดึงดูดสมองอันชาญฉลาดของพวกเขาเข้าสู่ระบบราชการให้มาก ๆ เพื่อเป็นกำลังผลักดันโครงการเศรษฐกิจใหญ่ ๆ ของรัฐที่มีอยู่มากมาย

"สิ่งที่ประเทศเราต้องการมากที่สุดในเวลานี้คือจิตใจกล้าคิด กล้าประดิษฐ์ สร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ จิตใจที่ชื่นชอบอยากเป็นผู้ประกอบการ เราไม่ได้เรียกร้องให้ทุกคนต้องเป็นผู้ประกอบการ แต่ขอให้มีจิตใจเช่นว่านี้ก็พอ"

อย่างไรก็ตาม ความพยายามของจีนในการปลุกปั้นธุรกิจ startup ที่นำร่องด้วยเทคโนโลยี ทำให้เกิดคำถามในสังคมตามมาว่า การที่รัฐทุ่มงบประมาณแผ่นดินมหาศาลให้กับการสร้างอุทยานไฮเทค ให้การหนุนช่วยอย่างเหลือเฟือแก่ธุรกิจที่รัฐมองว่ามีศักยภาพที่จะเติบโต เช่น ยกเว้นค่าเช่าพื้นที่ตั้งสำนักงานเป็นเวลาหลายปีให้ในช่วงเริ่มต้น ให้เงินอุดหนุนและเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำประคับประคอง

จนกว่าธุรกิจเหล่านั้นจะประสบความสำเร็จแล้วออกไปตั้งตัว นโยบายดังกล่าวเป็นนโยบายที่ถูกต้องยุติธรรมกับคนทั้งประเทศซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่หรือไม่ ?

นอกจากนี้นักวิชาการของจีนเองยังวิจารณ์ว่า แม้จีนจะมีอุทยานวิทยาศาสตร์เป็นจำนวนมาก สร้างธุรกิจที่ประสบความสำเร็จจำนวนไม่น้อย แต่ศักยภาพทางเทคโนโลยีของจีนยังจัดว่าล้าหลังกว่าคู่แข่งในโลกตะวันตก มีเพียง Huawei กับ Lenovo เท่านั้นที่อยู่ในสารบบบัญรายชื่อของ Fortune Global 500 แม้ Baidu, Alibaba, Tencent จะเฟื่องสุด ๆ ในตลาดจีน แต่กลับขาดที่ยืนในตลาดโลก เพราะศักยภาพในเชิงนวัตกรรมของสินค้าจีนยังไม่เข้าขั้น ยังไม่ใช่ผลผลิตที่เรียกได้ว่าใหม่จริง ๆ ไม่ตอบสนองความต้องการของตลาดแห่งอนาคต

ผู้วิจารณ์ชี้ไปที่อุทยานวิทยาศาสตร์ที่มีอยู่ทั่วประเทศว่า จำเป็นต้องเปลี่ยนบทบาทใหม่ จากเดิมที่เคยตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น เพราะรัฐบาลท้องถิ่นเป็นผู้ลงทุนหลัก และเป็นผู้กำหนดสเป็คให้กับบริษัทที่จะเข้ามาตั้งในอุทยาน ต่อไป Science Park ต้องเบนสายตาจากท้องถิ่นมองไปที่ตลาดนานาชาติ กล้าสร้างสรรค์นวัตกรรมที่แปลกแหวกแนว สร้างแบรนด์จีนไปสู้กับแบรนด์โลกให้ได้

ไม่ง่ายนะ.. ประสบการณ์เกือบ 30 ปี ผลงานก็มีแล้ว ยังคลำทางลองผิดลองถูกกันอยู่ แล้วผู้จุดกระแส startup ของไทยจะว่าอย่างไร ? เตรียมใจเดินทัพทางไกลอย่างเขาไหม ? เอาแน่จริง ๆ อย่างเขาหรือเปล่า ? อย่าลงเอยแบบมวยล้มต้มคนดูก็แล้วกัน !!

โฮ่วอี้ฝาน..สาวน้อย 1 ใน 100 แชมป์หมากรุกโลก

ปี 2010 โฮ่วอี้ฝานในวัยเพียง 16 ปี ก็คว้าตำแหน่ง “แชมป์หมากรุกหญิงโลก” (World Chess Championship) ไปครองพร้อมเกียรติประวัติเป็นแชมป์หมากรุกอายุน้อยที่สุดของโลก ต่อมาอีก 5 ปีคือปลายปีที่แล้ว เธอคว้าชัยใหม่ได้ขึ้นตำแหน่งแชมป์ 1 ใน 100 คนของสหพันธ์หมากรุกโลก (World Chess Federation) พร้อมเกียรติประวัติใหม่เป็นแชมป์หมากรุกหญิงคนเดียวของโลก

โฮ่วอี้ฝานเกิดที่มณฑลเจียงซู เธอมีโอกาสเล่นหมากรุกตั้งแต่อายุ 5 ขวบ เพราะพ่อแม่ต้องการให้ลูกเล่นเกมฝึกสมองทุกชนิด กระทั่งเมื่อมีโอกาสเล่นหมากรุกครั้งแรกเธอก็รู้สึกชอบทันที ส่วนพ่อแม่เมื่อเห็นว่าลูกมีพรสวรรค์ทางด้านนี้ก็พาไปเข้าสโมสรหมากรุก ได้ฝึกปรือฝีมือกับโค้ชหมากรุกคนแล้วคนเล่า จนฝีมือการเล่นของเธอก้าวหน้าขึ้นอย่างรวดเร็วและได้เข้าทีมชาติในเวลาต่อมา

“หนูโชคดีที่ได้เรียนกับโค้ชเก่ง ๆ ตั้งแต่เด็ก โค้ชแต่ละท่านเล่าเรื่องราวพร้อมยกตัวอย่างการแข่งขันในอดีตของตนมาอธิบายวิธีเล่นให้หนูฟัง ทำให้หนูได้ฝึกหัดและทดลองกลวิธีการเล่นหมากรุกหลาย ๆ แบบ” เมื่อถามถึงความภูมิใจกับตำแหน่งแชมป์ที่เธอได้รับในขณะนี้ สาวน้อยบอกว่า “ถึงหนูจะเป็นท็อปหมากรุก 100 คนแรกของโลก หนูก็คิดอยู่เสมอว่าฝีมือหนูเมื่อเทียบกับท็อปคนที่ 10 และคนที่ 20 แล้วยังห่างไกลกันมาก หนูอยากพัฒนาตัวเองต่อไปเรื่อย ๆ ด้วยฝีก้าวอย่างที่หนูทำได้อยู่ในขณะนี้”

ปัจจุบันโฮ่วอี้ฝานเป็นนักศึกษาวิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศอยู่ที่มหาวิทยาลัยปักกิ่ง การเรียนทำให้เธอไม่ค่อยมีเวลาฝึกซ้อมหมากรุกเหมือนแต่ก่อน แต่ถ้าต้องลงแข่งขันเมื่อไหร่เธอจะต้องเจียดเวลาให้พอเพื่อการฝึกซ้อม ยิ่งถ้าเป็นการแข่งขันแมชสำคัญระดับโลกก็ยิ่งต้องซักซ้อมฝีมือให้ได้อย่างน้อย 1 เดือน แต่ในภาวะปกติเธอบอกว่าเธอไม่ได้หมกตัวอยู่กับหมากรุกตลอดเวลา เพราะยังมีสิ่งอื่น ๆ อีกมากมายที่เธอก็สนใจ

เมื่อถามถึงวิธีเล่นหมากรุกให้เก่ง ๆ เธอบอกว่าไม่มีวิธีเล่นแบบไหนเรียกว่าถูกหรือผิด.. “ถ้าบนกระดานยังมีหมากเหลืออยู่แม้เพียง 5 หรือ 6 ตัวก็ไม่มีทางจะเดาได้ว่าอีกฝ่ายจะเดินหมากอย่างไร หมากรุกเป็นกีฬาที่ต้องประยุกต์การปฏิบัติให้เข้ากับทฤษฎี จะใช้ทฤษฎีทั้งดุ้นหรือเสียเวลาวิเคราะห์ทฤษฎีมากเกินไปไม่ได้”

เดือนตุลาคมปีที่แล้ว โฮ่วอี้ฝานไปแข่งหมากรุกที่ลอนดอน แล้วได้รับเชิญไปพูดคุยในรายการ

แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมจีน-อังกฤษที่ China Exchange เป็นเจ้าภาพ เธอถือโอกาสนี้พูดเชียร์ให้ผู้หญิงและเด็ก ๆ หันมาสนใจการเล่นหมากรุก เพราะหมากรุกไม่ใช่เพียงกีฬา แต่เป็นเครื่องมือเรียนรู้วิธีสื่อสารกับคนอื่นและผูกมิตรกับคนอื่น เธอไม่สนับสนุนให้ใครเล่นหมากรุกเพื่อเอาชนะหรือเล่นเพราะอยากให้มีชีวิตที่ดีขึ้น

“หนูจะไม่หมกมุ่นกับคำว่าแพ้ชนะ แต่หนูจะสนุกกับเกมที่อยู่ตรงหน้า เมื่อเดินหมากก้าวหนึ่งก็ต้องคิดถึงกลยุทธ์ข้างหน้าอีกก้าวหนึ่ง จะมัวนั่งเสียใจคิดถอยหลังกลับไปไม่ได้อีกแล้ว มันก็เหมือนกับชีวิตคนเรา ทุกฝีก้าวในชีวิตต้องทำให้ดีที่สุด จะมัวคิดย้อนอดีตไม่ได้” เธอบอกว่าหมากรุกยังเป็นเกมที่สอนให้ผู้เล่นรู้จักอดทนไม่เลิกล้มความตั้งใจง่าย ๆ

“ความอดทนเป็นสิ่งสำคัญมาก ในการชิงแชมป์ระดับโลกทุกครั้งต้องใช้เวลาแข่งขันนานถึง 6-7 ชั่วโมง แต่จะนานแค่ไหนก็ต้องสู้จนกว่าจะจบเกม”

ด้วยเหตุนี้ เธอจึงเชื่อว่ากีฬาชนิดนี้ก็เหมือนกีฬาอื่นที่ต้องอาศัยความแข็งแรงของร่างกาย ผู้ชายจะเล่นหมากรุกได้ดีกว่าผู้หญิง “เพราะขณะที่เล่นสมองของเราต้องตื่นอยู่ตลอดเวลา ถ้าร่างกายอ่อนเพลียเสียก่อนก็จะไม่มีสมาธิ ไม่สามารถเดินหมากได้อย่างรวดเร็วภายในเวลาที่จำกัด”

เกี่ยวกับเรื่องผู้ชายเล่นหมากรุกได้ดีกว่าผู้หญิงนั้น นักวิเคราะห์พฤติกรรมคนเล่นหมากรุกชาวสวีเดนชื่อคริสเตอร์ เกิร์ดส์ (Christer Gerdes) กลับไม่เห็นด้วย เขาคิดว่าความแข็งแรงไม่น่าจะมีผลต่อการเล่นหมากรุกเท่ากับสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ความมุ่งมั่นต่อสัมฤทธิ์ผลและโอกาสที่แต่ละคนได้รับ ถ้าผู้หญิงได้รับโอกาสเท่าเทียมกับชาย โลกจะมีแชมป์หมากรุกหญิงให้เห็นมากขึ้นอย่างแน่นอน

(ก็เช่นเดียวกับสาวน้อยโฮ่วอี้ฝานเองไม่ใช่หรือ.. เพราะสิ่งแวดล้อมของครอบครัวและการสนับสนุนของพ่อแม่ เธอจึงมีโอกาสฉายแสงเจิดจรัสได้ถึงเพียงนี้)

JEENJA
สุภาพิศ โชติธรรมวัฒนา

ใบไม้ร่วงสู่ราก

เพราะ “บ้าน” เป็นสถานที่พิเศษที่มีความหมายต่อทุกคน รวมไปถึงผู้ที่หลับใหลไม่ฟื้นคืนสู่ห้วงมิติเวลาเดียวกับเราๆ ท่านๆ จึงไม่น่าแปลกใจว่าทำไมหนังต่างสัญชาติหลายเรื่องจะพร้อมใจกันนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวกับการพาผู้ล่วงลับกลับ “บ้าน” อย่างไม่ได้นัดหมาย

หนังที่มีโครงเรื่องแบบที่ว่า เท่าที่ผู้เขียนนึกออกมีที่โดดเด่นอยู่ 4 เรื่อง ได้แก่ The Road Home (1999) ของจางอี้โหมว ผู้กำกับมือเก๋าของจีน Getting Home (2007) ของจางหยาง ผู้กำกับคุณภาพรุ่นใหม่ของจีน (ผู้เขียนเคยแนะนำหนังเรื่อง Shower ของผู้กำกับคนนี้แล้วใน New Silk Road ฉบับเดือนตุลาคม 2558) The Human Resources Manager (2010) ของ Eran Riklis ผู้กำกับชาวอิสราเอล และ “ปาดังเบซาร์” (2012) ของคุณต้องปอง จันทรางกูร

The Road Home เป็นหนังโรแมนติกดราม่าที่แม่ ลูกชาย และลูกศิษย์ลูกหาของพ่อช่วยกันพาพ่อกลับสู่หมู่บ้านห่างไกลอันเป็นที่รัก *Getting Home* เป็นเรื่องของเพื่อนที่ต้องพาเพื่อนผู้หมดลมหายใจกลับบ้าน *The Human Resources Manager* เป็นเรื่องของผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคลที่ต้องนำศพของลูกจ้างไปส่งยังบ้านเกิดที่โรมาเนีย ส่วน *ปาดังเบซาร์* เป็นเรื่องที่ลูกสาวสองคนต้องพาร่างไร้วิญญาณของแม่กลับบ้าน

แม้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำพากับผู้ล่วงลับที่ได้รับการนำพากลับ “บ้าน” ในหนังสี่เรื่องนี้จะต่างกันไป แต่ทุกเรื่องก็สามารถถ่ายทอดเรื่องราวได้อย่างน่าประทับใจ แสดงถึงสัจธรรมของชีวิต ทั้งยังให้แง่คิดหลายอย่างโดยไม่ได้ชี้ชวนให้คนดูโศกเศร้าฟูมฟายแต่อย่างใด โดยส่วนตัวผู้เขียนเห็นว่าเป็นหนังดีที่น่าดูทั้งสี่เรื่องเลยค่ะ

แต่เอาเป็นว่า ผู้เขียนขออนุญาตแนะนำเฉพาะหนังจีนเรื่อง Getting Home นะคะ เพราะถ้าจะแนะนำทั้งสี่เรื่องเนื้อที่คงไม่พอ สำหรับหนังสามเรื่องที่เหลือคุณผู้อ่านน่าจะหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตได้ไม่ยาก

Getting Home หรือ "ลั่วเยี่ยกุยเกิน" เป็นหนังแนวคอมเมดี้ที่ออกฉายในปี 2007 กำกับการแสดงโดย จางหยาง เป็นหนังร่วมทุนสร้างของบริษัทผลิตภาพยนตร์ในจีนแผ่นดินใหญ่ ฮ่องกง และเนเธอร์แลนด์ "ลั่วเยี่ยกุยเกิน" นำแสดงโดยดาราชื่อดังของจีน ไม่ว่าจะเป็นศิลปินตลกชั้นครูอย่าง เจ้าเปิ่นซาน ซ่งตานตาน กัวเต๋อกัง และนักแสดงชายแถวหน้าอย่างเซี่ยอวี่ และ หูจวิน

"ลั่วเยี่ยกุยเกิน" เป็นสำนวนภาษาจีนที่มีความหมายตามตัวอักษรว่า "ใบไม้ร่วงสู่ราก" หมายถึง คนที่จากบ้านเกิดไปอาศัยอยู่ต่างถิ่น ในที่สุดก็หวนกลับสู่บ้านเกิด สำนวนนี้จึงเหมาะมากที่จะใช้เป็นชื่อหนังเรื่องนี้

หนังว่าด้วยเรื่องราวของ "ตาเจ้า" ผู้ใช้แรงงานจากต่างมณฑลวัย 50 เศษที่จากบ้านลงใต้มาทำงานที่เซินเจิ้น กับภารกิจที่เขาจะต้องพา "ตาหลิว" เพื่อนผู้ใช้แรงงานที่เสียชีวิตกะทันหันกลับบ้านเกิดที่ฉงชิ่งตามสัญญาที่ให้ไว้

ตาเจ้าจัดแจงแปลงศพเพื่อนให้เหมือนคนเมาไม่ได้สติ จากนั้นก็พาเพื่อนขึ้นรถ บขส. กลับบ้าน แต่การเดินทางไม่ได้สะดวกโยธินตามที่คิดไว้ เพราะรถ บขส. ที่เขานั่งโดนโจรปล้นระหว่างทาง แม้ว่าตาเจ้าจะช่วยให้คนบนรถรอดพ้นจากการปล้นมาได้ แต่ขณะเดียวกันทุกคนก็ได้รู้ว่า เขาพาศพนั่งรถมาด้วย และแล้วตาเจ้ากับตาหลิวก็ต้องถูกอัปเปหิลงจากรถตามระเบียบ

เมื่อไม่มีรถให้นั่ง ตาเจ้าก็ต้องโบกรถบ้าง เดินบ้างไปตามมีตามเกิด นอกจากจะแบก อุ้ม และลากร่างของเพื่อนแล้ว ตาเจ้าก็ยังใช้วิธีทุ่นแรงอีกหลายแบบในการพาร่างเพื่อนเดินทางไปด้วยกัน ระหว่างทางเขาเจอผู้คนหลากหลายประเภท ทั้งคนที่ให้ความช่วยเหลือ คนแล้งน้ำใจ คนต้มตุ๋น คนซ้ำเติม และหลายครั้งตาเจ้าก็กลับเป็นฝ่ายเยียวยาคนที่เขาพบเจอซะเอง

แม้ว่าระหว่างทาง ตาเจ้าจะเหนื่อยล้าและท้อใจอยู่หลายครั้ง แต่ในที่สุดเขาก็พาตาหลิวกลับมาถึงบ้านเกิดที่ฉงชิ่งจนได้ เมื่อมาถึงบ้านเกิด หมู่บ้านถูกรื้อถอนไปหมดแล้วเพื่อเตรียมสร้างเขื่อน ตาเจ้าไม่ละความพยามยาม เขายังออกเดินทางต่อไปเพื่อพาตาหลิวไปหาครอบครัว

นอกจากผู้กำกับจะสามารถถ่ายทอดเรื่องราวที่น่าหดหู่ ความยากลำบาก และความทุลักทุเลต่างๆ ให้ออกมาดูสนุกสนานน่าติดตาม แถมยังแทรกมุกตลกร้ายเสียดสีสังคมที่ทำให้คนดูได้ขำไปพร้อมกับรู้สึกจุกที่อก ต้องขอบอกว่า ถ้าหนังเรื่องนี้ไม่ได้เจ้าเปิ่นซานมารับบท "ตาเจ้า" แล้ว หนังก็อาจจะไม่ออกมาลงตัวและดูสนุกขนาดนี้

เดิมทีเมื่อถ่ายทำและตัดต่อหนังเรื่องนี้เสร็จครั้งแรก หนังมีความยาวถึง 150 นาที แต่ฝ่ายผู้ร่วมทุนสร้างเห็นว่ายาวเกินไป ทำให้ผู้กำกับต้อง "จำใจ" และ "ทรมาน" มากในการตัดต่อใหม่จนหนังเหลือแค่ 110 นาที ถ้าอยากรู้ว่าทำไมผู้กำกับถึงกับต้อง "จำใจ" และ "ทรมาน" ขนาดนั้น ก็ต้องหาโอกาสดูหนังเรื่องนี้เพื่อพิสูจน์ด้วยตัวเองแล้วละค่ะ

ตาเจ้า กับ ตาหลิว ในเรื่อง Getting Home เป็นภาพสะท้อนชีวิตจริงของ "หนงหมินกง หรือแรงงานภาคเกษตรกรรมของจีน" ที่ไปทำงานขายแรงงานในต่างเมือง จากสถิติของสำนักงานสถิติแห่งชาติจีน ในปี 2014 ประเทศจีนมี "หนงหมินกง" ประเภทนี้รวมถึง 168.21 ล้านคน ในจำนวนนี้มีแรงงานที่ย้ายถิ่นฐานเพื่อไปหางานทำกันทั้งครอบครัวรวมกว่า 35.78 ล้านคน เราจึงปฏิเสธไม่ได้เลยว่าพวกเขาเหล่านี้เป็นฟันเฟืองเล็กๆ แต่สำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนธุรกิจและอุตสาหกรรมทุกประเภทของจีน

แม้ว่าปัจจุบันรัฐบาลจีนจะออกกฎหมายคุ้มครองและกำหนดให้มีระบบสวัสดิการ "ห้าหลักประกันและหนึ่งกองทุน" สำหรับ "หนงหมินกง" ส่งผลให้พวกเขามีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ระบบสวัสดิการที่ว่านี้ ได้แก่ ประกันอุบัติเหตุจากการทำงาน ประกันสุขภาพ ประกันชีวิตแบบบำนาญ ประกันการว่างงาน ประกันการคลอดบุตร และกองทุนกู้ยืมเพื่อที่อยู่อาศัย

แต่ก็ยังน่าเสียใจอยู่ว่า "หนงหมินกง" จำนวนไม่น้อยยังคงถูกนายจ้างเอาเปรียบด้วยสารพัดวิธี รวมไปถึงการค้างจ่าย โกงค่าแรง ตัวอย่างเช่นตาหลิวในหนังเรื่องนี้ ขนาดว่าตายไปแล้ว แต่ก็ยังไม่วายโดนนายจ้างเอาเปรียบด้วยการจ่ายค่าช่วยงานศพด้วยแบงค์ปลอม !!

เอาเข้าจริงๆ แล้ว ถ้าพูดกันในความหมายกว้าง คนที่ทำงานหาเลี้ยงชีพทุกคนต่างก็เป็น "ผู้ใช้แรงงาน" ด้วยกันทั้งนั้น ไม่ว่าจะมีตำแหน่งหน้าที่การงานหรือเกียรติยศสูงส่งหรือต่ำต้อยแค่ไหน ผู้เขียนเข้าใจว่า เราทุกคนต่างก็เป็นผู้ใช้แรงงานค่ะ เพราะบ้างก็ใช้แรงกาย บ้างก็ใช้แรงสมอง และทุกคนต่างก็ต้องใช้แรงใจเหมือนกัน เพราะฉะนั้น ทุกคน ทุกอาชีพ ทุกตำแหน่งล้วนแต่มีคุณค่าไม่ต่างกัน หากเราคิดดี ทำดี และรักษาสัจจะแบบตาเจ้าในหนังเรื่อง Getting Home

"อู่อี เหลาต้งเจี๋ย ไคว่เล่อ" สุขสันต์วันแรงงานสากล ขอให้พี่น้องผู้ใช้แรงงานทุกท่านกลับถึงบ้านโดยสวัสดิภาพค่ะ

เปิดตัวภาพยนตร์ “เงือกสาว ปัง ปัง”

งานแถลงข่าวเปิดตัวภาพยนตร์พร้อมหนังตัวอย่างแรกของภาพยนตร์สุดฮามหาสมุทรกระเพื่อม “เงือกสาว ปัง ปัง” พบกับเงือกสาวที่น่ารักที่สุดในสามสามมหาสมุทร! โดยผู้กำกับโจวซิงฉือ ผู้กำกับได้รับแรงบันดาลใจมาจากเทพนิยายเจ้าหญิงเงือกน้อยของ ฮาน คริสเตียน แอนเดอร์สัน และนำมาดัดแปลงให้มีเนื้อเรื่องสไตล์แบบของเขาเอง ที่แฝงมุกตลกแบบ โจวซิงฉือ แฝงประเด็นการรักษาสิ่งแวดล้อมเอาไว้ บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่าบรรพบุรุษเราล้วนแต่เป็นปลา! นำแสดงโดย เงือกสาว “ฉานฉาน (Shan Shan)” รับบทโดย หลินหยุน (Lin Yun), นักธุรกิจหนุ่มเพลย์บอย “หลิว ซวน (Liu Xuan)” รับบทโดย เติ้งเชา (Deng Chao), เจ้าปลาหมึก (Octopus) รับบทโดย โชว์ หลัว (Show Luo), เหลิน (Ruolan) รับบทโดย อู๋อี้ฝาน (Yuqi Zhang) เปิดตัวยิ่งใหญ่ โดยทำรายได้ในจีนกว่าหมื่นล้านบาท! เพียงสัปดาห์แรก สำหรับประเทศไทยเริ่มฉาย 13 เมษายน 2559 ในโรงภาพยนตร์

ศ.เหมยเหรินอี้ แนะนำเทคนิคการเรียน**ภาษา**และรู้ทัน**อเมริกา**

ศาสตราจารย์ผู้นี้ถูกโชคชะตาหันเหจากครูสอนภาษาอังกฤษ ได้รับทุนฟุลไบรท์เพื่อไปศึกษาต่อที่อเมริกาสาขาประวัติศาสตร์อเมริกัน ปัจจุบันท่านอายุ 80 ปีแต่ยังทำหน้าที่สอนพร้อมกับดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์อเมริกันศึกษา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยนานาชาติศึกษาในกรุงปักกิ่ง ที่นี่เป็นแหล่งผลิตบุคลากรมีชื่อเสียงออกมาเป็นเสาหลักให้กับวงการทูตของจีนมากมาย

ท่านพูดถึงแนวทางให้การศึกษาแก่บุตรหลานว่า “ใจของเด็กชอบอะไรก็ปล่อยไปตามใจเขา ให้ความอยากรู้อยากเห็นพาเขาไปค้นหาจนกว่าจะเจอสิ่งที่เขารู้สึกว่าใช่จริง ๆ” ท่านบอกว่าท่านใช้วิธีเดียวกันนี้ในการจัดการเรียนการสอนที่ศูนย์อเมริกันศึกษา คือกำหนดวิชาบังคับน้อย ๆ เปิดวิชาเลือกเสรีให้มาก ๆ

ท่านแนะนำวิธีการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง (ESL) ให้ได้ผลดีว่า “หลักไวยากรณ์ของเขาเราต้องรู้แต่อย่าเคร่งเครียด เพราะยิ่งเครียดยิ่งดำดิ่งลงไปลึก ๆ ก็จะยิ่งมืน การเรียนภาษามีขีดขั้นที่เป็นอุปสรรคขวางกั้นอยู่ขีดหนึ่ง พอก้าวพ้นจากขีดนี้ไปแล้ว เราจะรู้สึกเข้าถึงเสรีภาพแห่งการแสดงออกในระดับที่แน่นอนระดับหนึ่ง ซึ่งผมขอเรียกมันว่า สัมผัสแห่งภาษา” (the feel of the language)

ดังนั้น แทนที่จะมัวนั่งแทะไวยากรณ์ให้เหน็ดเหนื่อย ท่านแนะนำให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษหันไปอ่านหนังสือภาษาอังกฤษให้มาก ๆ จนเป็นนิสัย เลือกหนังสือที่เขียนแล้วอ่านง่าย ใช้คำไม่เกิน 3000 คำ ซึ่งตรงนี้เป็นเป้าหมายสำหรับผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่วัยต้น ๆ

“สำหรับผู้เรียนที่เป็นเด็กชั้น ป.1 ป.2 พ่อแม่ควรเลือกหนังสือที่เหมาะกับวัยไว้สัก 30-40 เล่ม ในจำนวนนี้เฟ้นขึ้นมาสัก 10 เล่ม ให้พวกเขาอ่านหนังสือเหล่านี้เป็นประจำ อ่านบ่อย ๆ จนเขาจำคำพูดและประโยคที่มีอยู่ในหนังสือได้ขึ้นใจ นั่นแหละเป็นจุดที่เขาจะเริ่มสลัดทิ้งภาษาแม่ออกจากตัวแล้ว ภาษาเป็นสิ่งที่มีอำนาจ ผู้อ่านจะรู้เองว่าเขาควรจะซึมซับอะไรจากสิ่งที่กำลังอ่าน”

ส่วนผู้เรียนขั้นสูงขึ้นไป ศ.เหมยเหรินอี้แนะนำให้อ่านงานเขียนประเภท “ความเรียงหรือบทความ” (essay) แทนที่จะอ่านนวนิยาย (fiction) เพราะเจ้าของงานประเภทความเรียงหรือบทความมาจากคนทุกวงการ ไม่จำกัดอยู่แค่คนในแวดวงวรรณกรรม ยกตัวอย่าง งานเขียนของวินสตัน เชอร์ชิลทำไมยังมีอิทธิพลต่อโลกสูงขนาดนี้..

“บารัค โอบามาก็เหมือนกันชนะการเลือกตั้งประธานาธิบดีสมัยแรก ก็เพราะเขารู้จักขยายอำนาจและบทบาทของภาษา ใช้อำนาจของภาษาไปสื่อสารกับคนอเมริกันได้อย่างกินใจ การเรียนภาษาให้ได้

ดี แต่ละคนมีหน้าที่ต้องค้นหาแนวทางการเรียนของตนเองจากการปฏิบัติ โรงเรียนเป็นเพียงผู้วางพื้นฐานให้เท่านั้น"

จากเรื่องภาษาท่านหันมาพูดถึงอเมริกา ซึ่งเป็นเรื่องที่ท่านคร่ำหวอดอยู่ในฐานะผู้อำนวยการศูนย์อเมริกันศึกษา ท่านบอกว่าท่านต้องติดตามข่าวและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอเมริกาเป็นประจำ อย่างการเลือกตั้งประธานาธิบดีอเมริกาที่กำลังจะเกิดขึ้น กับเรื่องของนายโดนัลด์ ทรัมพ์ตัวเต็งชิงตำแหน่งประธานาธิบดีในนามพรรครีพับลิกัน ซึ่งกำลังเป็นที่กล่าวขานกันทั่วโลกนั้น ท่านให้ทัศนะว่า

"กระแสประชานิยม (populism) อยู่ในช่วงขาขึ้นในอเมริกาจริง ๆ ทุกครั้งที่เสรีนิยมขึ้นสู่กระแสสูงสุด เมื่อไหร่ อนุรักษ์นิยมก็จะออกมาตอบโต้ สิ่งนี้เกิดขึ้นตั้งแต่ครั้งโรนัลด์ เรแกนขึ้นมานั่งเก้าอี้ที่ไวท์เฮาส์ สังคมก็เริ่มเรียกร้องการเปลี่ยนแปลงเรื่อยมาจนทุกวันนี้ เพราะคนเบื่อหน่ายสถาบันการเมืองแบบเดิม ๆ อย่างไรก็ตาม ยังเร็วเกินไปที่จะสรุปว่าถึงตอนนั้นใครจะเป็นผู้ชนะ รู้แต่ว่าเสียงเพลงของใครคนหนึ่งที่ร้องผิดทำนองไปจากเดิม เป็นสัญญาณบอกให้รู้ว่ากำลัง

มีความเปลี่ยนแปลงบางอย่างเกิดขึ้นในประเทศนั้น"

แล้วสิ่งนั้นจะนำความเปลี่ยนแปลงมาสู่นโยบายของอเมริกาต่อจีนหรือไม่ ?

"ไม่ว่าใครจะขึ้นมาเป็นประธานาธิบดีของอเมริกา เขาผู้นั้นก็ต้องยึดนโยบาย "pragmatic" (ปฏิบัติได้และเกิดประโยชน์ - ผู้เขียน) เขาจะมีท่าทีแข็งกร้าวหรืออ่อนโยนต่อจีนไม่สำคัญ เรื่องสำคัญอยู่ที่ว่า เขาต้องรู้ความจริงเกี่ยวกับประเทศจีนและขนาดของประเทศจีน ซึ่งเรื่องนี้ใครก็ไม่อาจเพิกเฉยทำเป็นไม่รู้ เขาคนนั้นซึ่งต่อไปจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิงก็ตาม จะต้องดำเนินยุทธศาสตร์ที่เป็นประโยชน์ต่ออเมริกาอย่างไม่มีทางหนีพ้น"

"ส่วนทางด้านเราเอง เราต้องใส่ใจเฉพาะแต่เรื่องของเรา ทำประเทศของเราให้ดีขึ้น ตรงนี้สำคัญมาก ไม่ต้องไปวุ่นวายกับการเมืองการเลือกตั้งที่อยู่ไกลถึงคนละฝั่งของมหาสมุทรแปซิฟิก เพราะอะไร ? ก็เพราะคำพูดที่เขาใช้รณรงค์หาเสียงกันในตอนนี้ สุดท้ายจะมีผลน้อยมากต่อนโยบายที่นำไปสู่การปฏิบัติ"

ศ.เหรินเหมยอี้สรุปท้ายว่า ความเข้าใจที่มีต่อกันระหว่างจีนกับอเมริกายังมีอุปสรรคที่เกิดจากความพยายามในการทำนายอนาคตของกันและกัน เช่น ขณะที่นักวิชาการในอเมริกาชอบพูดถึงอนาคตของว่า "มีความไม่แน่นอน" คนจีนบางคนก็ชอบอ่านตีความปรากฏการณ์โน่นนี่แล้วสรุปว่า "อเมริกากำลังเสื่อมถอย"

"ความเสียหายร้ายแรงจะเกิดขึ้นหากอเมริกาไม่ได้เป็นไปตามที่เราพยากรณ์ เช่นเดียวกับที่เราก็ไม่เป็นไปตามที่เขาพยากรณ์ คำทำนายไม่ว่าถูกหรือผิดจะนำมาซึ่งความหายนะในการกำหนดยุทธศาสตร์ เราต้องป้องกันการสร้างภาพหรือความเข้าใจอีกฝ่ายหนึ่งไปในทางที่จะทำให้เกิดความเสียหาย ด้วยการเรียนรู้ภาษาของเขาให้ลึกซึ้งขึ้น มีความรู้ความเข้าใจต่อกระบวนการคิดและวิธีคิดของอีกฝ่ายหนึ่งให้ละเอียดลออขึ้น"

นาฬิกาจักรกลจีน

หนึ่งในสุดยอดสิ่งประดิษฐ์

ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของโลกยุคกลาง

"เวลา" เคยเป็นเพียงนามธรรม มนุษย์ทุกคนสามารถรับรู้ว่ามันมีตัวตนอยู่ แต่ไม่สามารถจับต้องได้ แต่เมื่อมนุษย์ได้ประดิษฐ์อุปกรณ์บอกเวลาที่เรียกว่า "นาฬิกา" ขึ้นมา ทำให้สามารถรับรู้ถึงช่วงเวลาที่เคลื่อนผ่านไปอย่างเป็นรูปธรรม แต่กว่าที่นาฬิกาจะสามารถบอกเวลาได้อย่างแม่นยำ ก็ต้องผ่านการพัฒนาอย่างยาวนานอย่างต่อเนื่องนานนับพันปี เริ่มต้นจากนาฬิกาแดด นาฬิกาธูป สู่นาฬิกาทราย เสริมจุดดี แก้ไขจุดด้อย จนกระทั่งล่วงเข้าสู่ยุคกลาง ที่ได้มีการประดิษฐ์ "นาฬิกาจักรกล" ที่มีระบบซับซ้อน แม่นยำ สารถทำงานได้อย่างต่อเนื่องตลอด 24 ชั่วโมงขึ้น และกลายมาเป็นพื้นฐานสำคัญของนาฬิกาดิจิตอลที่ใช้กันอยู่ในยุคปัจจุบัน

คนทั่วโลกมักมีความเข้าใจผิดว่า นาฬิกาจักรกล ซึ่งเป็นหนึ่งในสิ่งประดิษฐ์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของโลกในยุคกลาง ถือกำเนิดจากประเทศทางยุโรป ก่อนที่จะได้รับความนิยมนำไปใช้อย่างแพร่หลายทั่วโลก ในความเป็นจริงแล้วนาฬิกาจักร มีต้นกำเนิดเกิดขึ้นในทวีปเอเชีย ณ ประเทศที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานอย่าง “ประเทศจีน”

ชาวจีน เป็นชนชาติที่ให้ความสำคัญในเรื่องของ “เวลา” อย่างมาก โดยสังเกตได้จาก คำกล่าวที่เก่าแก่ถึงความสำคัญของเวลาว่า “เวลาคือเงิน แต่เราไม่สามารถใช้เงินซื้อเวลาได้” อีกทั้ง ชาวจีน ยังได้นำอุปกรณ์ช่วยบอกเวลาต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นนาฬิกาแดด หรือนาฬิกาธูป เป็นต้น มาใช้ในชีวิตประจำวัน ใช้งานด้านดาราศาสตร์ รวมไปถึงใช้ในประเพณีต่างๆ สิ่งเหล่านี้ ล้วนเป็นเหตุผลสำคัญ ที่ช่วยสร้างแรงบันดาลใจ ให้นักประดิษฐ์ชาวจีน เกิดแนวคิดในการสร้างนาฬิกาจักรกล ที่สามารถช่วยบอกเวลาได้อย่างแม่นยำมากยิ่งขึ้น

นักประวัติศาสตร์เชื่อว่า ชาวจีน คิดค้นและสร้าง ต้นแบบนาฬิกาจักรกลเรือนแรกของโลก ที่เรียกกันว่า “นาฬิกาอี้ซิง” ราว 683 - 727 ปี ก่อนคริสตกาล โดยพระสงฆ์รูปหนึ่ง นามว่า “ยิกซิง” ผู้เชี่ยวชาญด้านคณิตศาสตร์ ในสมัยราชวงศ์ถัง แรกเริ่มเดิมที นาฬิกา ถูกนำมาใช้ช่วยการวิจัยด้านดาราศาสตร์ด้วยการตั้งบอกเวลาปลุก โดยใช้ระบบกังหันน้ำ เมื่อน้ำหยดลงไปสะสมตัวในวงล้อที่มีภาชนะรับน้ำจนเต็ม แรงโน้มถ่วงจะช่วยทำให้กังหันหมุน กลายเป็นพลังงานแก่กลไกภายในของนาฬิกา ที่ประกอบด้วย เพลา ฟันเฟือง ที่ทำมาจากทองแดง และเหล็กที่เชื่อมต่อกันอย่างเป็นระบบ ทำให้นาฬิกาสามารถทำงานได้อย่างต่อเนื่องตลอด 24 ชั่วโมง ในช่วงต้นของทุกชั่วโมง จะมีเสียงลั่นระฆัง และเสียงตีกลอง โดยอัตโนมัติ อย่างไรก็ตาม นาฬิกาจักรกลรุ่นแรกมีข้อบกพร่องใหญ่หลวง กล่าวคือ กลไกภายในมักเกิดสนิมเพราะน้ำ อีกทั้งในหน้าหนาว น้ำมักกลายเป็นน้ำแข็ง ทำให้ไม่มีพลังงานขับเคลื่อนการทำงานของนาฬิกา ในยุคต่อมา จึงได้มีการพยายามนำปรอท และทรายมาใช้แทนน้ำ เพื่อทดแทนจุดด้อยดั่งกล่าว จนกระทั่งเวลาล่วงเลยผ่านไปกว่าสามศตวรรษ ราว 219 ปี ก่อนคริสตกาล ชาวจีน นาม “ซูเพลง” ผู้ที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นพหูสูต ผู้แตกฉานศาสตร์ต่างๆมากมายหลายแขนง แห่งราชวงศ์ซ่ง ได้ทำการประดิษฐ์นาฬิกาจักรกล ที่มีความซับซ้อนมากขึ้น โดยใช้นาฬิกาอี้ซิง เป็นพื้นฐาน

ซูเพลง นำหลักการที่เรียกว่า “บันไดสวรรค์” มาใช้เป็นแหล่งพลังงานแก่นาฬิกาจักรกล โดยใช้แนวคิดหลักการกลศาสตร์ คณิตศาสตร์ และกฎไฮโดรลิค ที่ใช้ห่วงโซ่ เชื่อมโยงประสานทำงานเกี่ยวพันกันอย่างไม่มีที่สิ้นสุด มาใช้สร้าง “หอนาฬิกาจักรกล” ที่มีความสูงราว 35 - 40 ฟุต แบ่งออกเป็น 5 ชั้น โดยใช้ระบบฟันเฟืองภายในทำจากบรอนซ์ ที่มีความซับซ้อนมากกว่าเดิมหลายเท่า สำหรับจุดประสงค์หลักของหอนาฬิกานี้ คือ เพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านดาราศาสตร์ ด้านบนของหอ มีรูปแบบทรงกลม สำหรับใช้อ่านค่าความเคลื่อนไหวของดวงดาว ภายในหอ มีห้องฟ้าจำลองขนาดเล็ก แต่ละชั้นจะมีอุปกรณ์ หุ่นไม้จำลองที่เล่นกลอง ลั่นฆ้องและดีดเครื่องสาย เพื่อเป็นการบอกเวลาทุกๆต้นชั่วโมง หอนาฬิกานี้จักรกลนี้ ไม่เพียงแต่บอกเวลาของวัน แต่ยังสามารถบอกวัน เดือน การเคลื่อนย้ายตัวของดวงจันทร์ และตำแหน่งดาวบางดวงบนท้องฟ้าได้อีกด้วย

แหล่งพลังงานของหอนาฬิกา มาจากกังหันน้ำขนาดใหญ่ ที่ปลายกังหันจะมีช่องเก็บน้ำ เมื่อน้ำหยดลงไปจนเต็ม ล้อกังหันจะหมุน เทน้ำทิ้งไปในแอ่งด้านล่าง กลายเป็นพลังงานขับเคลื่อนนาฬิกาแบบไม่มีวันสิ้นสุด ใช้เวลาก่อสร้างนาน 6-8 ปี หอนาฬิกาจักรกลดังกล่าว ได้รับการยกย่องว่าเป็นเป็นหอนาฬิกาจักรกลที่ประณีตที่สุดในโลก และยังเป็นความสำเร็จด้านจักรกลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของโลกในยุคกลาง ในเวลาต่อมา หอนาฬิกาดั่งกล่าวได้ถูกขนย้ายไปยังกรุงปักกิ่ง โดยทำการถอดทีละชิ้นเพื่อนำไปประกอบใหม่ แต่เนื่องจากความซับซ้อนของกลไก ทำให้ไม่สามารถประกอบใหม่ได้อย่างสมบูรณ์ แม้ลูกชายของ ซูเพลง จะได้รับคำสั่งให้สร้างหอนาฬิกาดังกล่าวขึ้นมาใหม่ทั้งหมด โดยใช้หนังสือของซูเพลง ที่อธิบายรายละเอียดกระบวนการทำงานของนาฬิกาจักรกล ประกอบรูปกว่า 47 ภาพ ก็ไม่สามารถสร้างขึ้นมาใหม่ได้สำเร็จ ทำให้หอนาฬิกาจักรกล สุดยอดมรดกชั้นยอดของโลกยุคกลาง กลายเป็นเพียงของประดับที่ไร้คุณค่าไปอย่างน่าเสียดายอย่างยิ่ง

ชาวจีน ได้ทำการพัฒนาคิดค้นนาฬิกาจักรกล เป็นเวลานานกว่ายุโปถึงสองศตวรรษ นักประวัติศาสตร์หลายคนเชื่อว่า ชาวยุโรป ได้ทำการคัดลอกแบบของนาฬิกาจักรกลไปจากชาวจีน ก่อนที่จะนำไปประยุกต์ในรูปแบบของตัวเอง จนทำให้เกิดนาฬิกาไขลาน และนาฬิกาตุ้มแกว่ง จนได้รับความนิยมแพร่หลายไปทั่วโลก และได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จนกลายเป็นนาฬิกาดิจิตอลที่สามารถบอกเวลาได้อย่างแม่นยำในปัจจุบัน

“ลิ่นเซี่ยงหรู” กล้า ไม่ใช่ กร่าง

1

ลิ่นเซี่ยงหรูเป็นบุคลากรคนหนึ่งของขุนนางแคว้นจ้าวที่ชื่อเมี่ยวเสียน เมี่ยวเสียนทำความผิดต่ออ๋องแคว้นจ้าว โทษถึงตาย เพราะเมี่ยวเสียนสนิทกับอ๋องแคว้นเยียนจึงคิดหนีไปแคว้นเยียน ลิ่นเซี่ยงหรูมาห้ามปราม

“ท่านหาที่ตายรึ อ๋องแคว้นเยียนดีต่อท่าน เพราะท่านเป็นตัวแทนแคว้นจ้าว ครั้งนี้ท่านทำผิดต่ออ๋องจ้าวหนีไปแคว้นเยียน เพื่อรักษาความสัมพันธ์อันดีต่อแคว้นจ้าว อ๋องแคว้นเยียนจะต้องส่งท่านกลับมารับโทษเป็นแน่แท้”

ลิ่นเซี่ยงหรูจึงแนะนำให้เมี่ยวเสียนยอมรับผิดต่ออ๋องแคว้นจ้าวแต่โดยดี เมี่ยวเสียนทำตาม จึงได้รับการอภัยโทษ รักษาหัวอยู่บนบ่าต่อมาได้

2

ต่อมา อ๋องแคว้นจ้าวได้ครอบครองแผ่นหยกมีค่า แคว้นฉินได้ยินข่าวจึงเสนอใช้ที่ดิน 15 เมืองแลกหยก ตอนนั้นแคว้นฉินเข้มแข็ง แคว้นจ้าวอ่อนแอ เรื่องที่ดิน 15 เมืองกับหยกตระกูลเหอ เป็นแค่อุบายฮุบหยกฟรี อ๋องจ้าวเห็นว่าถ้าไม่แลกก็มีเรื่อง ถ้าแลกก็กลัวเสียหยก เมี่ยวเสียนจึงเสนอชื่อลิ่นเซี่ยงหรูให้มาแก้วิกฤตินี้

แคว้นฉินขึ้นชื่อเรื่องความตระบัดสัตย์ เก่งเรื่องข่มเหงแคว้นเล็ก แต่ลิ่นเซี่ยงหรูยืดอกเข้าไปเสี่ยงตายในดงหมาป่าแคว้นฉิน นำหยกเข้าเฝ้าอ๋องฉิน อ๋องฉินตีเนียน ชมพลางก็ชี้ชวนส่งต่อให้ขุนนางรอบกายดู ไปๆมาๆส่งต่อให้กับนางสนม แป๊บๆหยกหายเข้าหลังวัง ไม่เอ่ยปากเรื่อง 15 เมืองเลยซ้ากกกคำ

ลิ่นเซี่ยงหรูจึงเอ่ยปากขึ้นว่า “หยกนี้แม้เป็นหนึ่งในแผ่นดิน แต่ก็มีตำหนิอยู่นิดนึง ข้าเกรงว่าหากท่านอ๋องมิได้รับรู้ไว้ วันหลังพบเห็นเข้าอาจจะหงุดหงิดใจได้” อ๋องฉินไม่ทันคิดจึงขอให้เอาหยกกลับออกมาให้ลิ่นเซี่ยงหรูชี้ตำหนิ

ลิ่นเซี่ยงหรูได้หยกกลับมา ทันใดนั้นเปลี่ยนเป็นสีหน้าดุดัน ยกหยกสูงขู่จะฟาดให้แตกเป็นเสี่ยงๆ ตวาดว่า “ก่อนมาฉิน ขุนนางจ้าวต่างกังวลว่าเมื่อมอบหยกให้แล้ว ฉินจะผิดคำพูดไม่มอบ 15 เมืองให้ เพราะข้าโน้มน้าวอ๋องจ้าว ว่าฉินเป็นมหาอำนาจ คงไม่พูดพล่อยๆ ท่านอ๋องจึงวางใจให้ข้ามา บัดนี้ดูท่าอ๋องฉินนิ่งเนียนไม่เอ่ยถึงดินแดน คอยดูให้ดี ข้าจะเขวี้ยงหยกนี้ให้แตกลงกับพื้น ไม่ว่าใครก็ไม่ต้องได้ไป ส่วนตัวข้าจะเอาหัวโขกเสาตายที่ตรงนี้ ท่านจะเอายังไง!”

อ๋องฉินตกใจเห็นลิ่นเซี่ยงหรูโผงผางเอาจริง โขกเสาตายไปไม่เท่าไหร่ อย่างมากก็เปลืองแรงเช็ดเลือด แต่หยกแตกสลายไป ได้ไม่คุ้มเสีย บอกให้ลิ่นเซี่ยงหรูใจเย็น พร้อมเอาแผนที่ออกมาชี้ นี่ไง ตรงนี้ 15 เมืองที่จะแลกกับหยก

ลิ่นเซียงหรูโต้กลับ ยกเมืองไม่ใช่แค่ชี้ก็เชื่อได้ แถมก่อนมอบหยกเลอค่านี้แคว้นจ้าวทำพิธีถือศีลกินเจ 5 วัน หากแคว้นฉินจะรับก็ควรทำพิธีนี้เช่นกัน

อ๋องฉินจนใจตกลงตามสัญญา อย่างมากก็แค่ได้หยกช้าไป 5 วัน หารู้ไม่ว่าลิ่นเซี่ยงหรูแอบปลอมตัวนำหยกกลับแคว้นจ้าวเรียบร้อยแล้ว สุดท้ายบอกว่าหากจะแลกกับที่ดิน 15 เมืองจริง ก็ให้มาทำพิธีส่งมอบที่แคว้นจ้าวเอง

หยกหลุดมือ อ๋องฉินได้แต่เอออออ แต่เดิมก็ไม่คิดจะเอาที่ดิน 15 เมืองไปแลกอยู่แล้วจึงปล่อยเลยตามเลย

3

ต่อมา ฉินรุกรานจ้าว แคว้นจ้าวเสียเมืองติดต่อกัน ภายหลังพอจะยันทัพไว้ได้ ฉินขอตั้งโต๊ะเจรจาสงบศึก อ๋องจ้าวเกรงเป็นอุบาย จึงปรึกษาลิ่นเซี่ยงหรู ลิ่นเซี่ยงหรูบอกอย่ากลัวไป ข้าไปกับท่านเอง ฝั่งแม่ทัพเหลียนพอก็ให้เฝ้าตรึงกำลังไว้เผื่อฉุกเฉิน แม่ทัพเหลียนพอกล่าวว่า หากฉินเล่นอุบายจับท่านอ๋องไปเป็นตัวประกัน บ้านเมืองจะไร้ผู้นำ “ข้าคำนวนแล้วระยะเดินทางไปเจรจา 30 วัน หากพระองค์ไม่กลับมา ข้าขออนุญาตแต่งตั้งรัชทายาทเป็นกษัตริย์แทน” อ๋องแคว้นจ้าวอนุญาต การเจรจาครั้งนั้นจึงมีแผน 2 บุ๋นมีลิ่นเซี่ยงหรูลุย บู๊มีเหลียนพอยัน

พอถึงโต๊ะเจรจา อ๋องฉินอยากฉีกหน้าอ๋องจ้าว ขอให้อ๋องจ้าวแสดงฝีมือดีดพิณให้ฟัง อ๋องจ้าวไม่คิดมากจึงทำตาม ทันใดนั้นอ๋องฉินสั่งให้อารักษ์ขึ้น Status ว่าอ๋องแห่งฉิน “สั่ง” อ๋องแห่งจ้าวบรรเลงเพลงฟัง ทำเอาอ๋องแคว้นจ้าวเสียหน้าอย่างแรง ลิ่นเซี่ยงหรูจึงยืนขึ้น ยกถ้วยสัมฤทธิ์เข้าประชิดอ๋องฉิน

“ยินว่าท่านอ๋องฉินก็สนใจดนตรีมิใช่น้อย ขอท่านอ๋องฉินเคาะแจกันเป็นจังหวะเป็นขวัญหูพวกเรา” มุกนี้เพิ่งเล่นไป อ๋องฉินมีหรือจะยอม แต่ลิ่นเซี่ยงหรูยกถ้วยขึ้นสูงส่งสายตาดุเดือดเช่นเคย “ระยะประชิดแค่นี้ ไม่ทันที่องครักษ์จะเข้าถึงตัว ข้าก็เข้าถึงตัวอ๋องฉินได้เรียบร้อยแล้ว!” อ๋องฉินเคยได้บทเรียนไปทีหนึ่งแล้วว่า ลิ่นเซี่ยงหรู ไม่กลัวตาย จึงจำยอมเคาะถ้วยพอเป็นพิธี ลิ่นเซี่ยงหรูรีบสั่งให้อารักษ์ทั้งสองฝ่ายขึ้น Status ว่าอ๋องจ้าวสั่งให้อ๋องฉินเคาะถ้วยให้ฟัง

อ๋องฉินโมโหโกรธา แต่จะทำอะไรก็ไม่ได้ แคว้นจ้าวเตรียมกองกำลังไว้พร้อม แถมมีแผนสำรองพร้อมตั้งรัชทายาทเป็นผู้นำ อ๋องฉินจึงได้แต่สงบศึกไปอย่างเซ็งๆ

ลิ่นเซี่ยงหรูสร้างผลงานครั้งใหญ่ด้วยอาศัยความห้าวหาญบนโต๊ะเจรจา อ๋องแคว้นจ้าวชื่นชมยกใหญ่ ทั้งรักษาหยก ทั้งรักษาหน้า ทั้งรักษาเมือง จึงแต่งตั้งให้ลิ่นเซี่ยงหรูเป็นนายกแคว้นจ้าว

เมื่อข่าวมาถึงแม่ทัพเหลียนพอ ทำเอาเหลียนพอหงุดหงิดยิ่ง ข้ารบเอาชีวิตเข้าแลก บาดแผลเต็มตัว ลิ่นเซี่ยงหรูเป็นใคร อาศัยแค่ปากคอเราะร้าย จากที่ปรึกษา No Name กลายเป็นนายกได้ในไม่กี่ปี เก่งขนาดไหน จะได้เห็นดีกัน

เหลียนพอจงใจ พอรู้ว่าลิ่นเซี่ยงหรูจะผ่านไปไหน ก็ตั้งขบวนดักไว้ กะให้รู้กันไปว่าใครใหญ่กว่ากัน

ปรากฏว่าพอลิ่นเซี่ยงหรูรู้ว่าเหลียนพอดักตนอยู่ ก็หลีกเลี่ยงไปที่เส้นทางอื่น เหลียนพอรู้เข้า ก็จัดขบวนไปขวางไว้อีก ลิ่นเซี่ยงหรูจึงยกเลิกแผนการเดินทางเอาเสียดื้อๆ ไม่ยอมเจอกับขบวนของเหลียนพอ

เพื่อนพ้องลิ่นเซี่ยงหรูพากันหงุดหงิด ท่านมีตำแหน่งขนาดนี้ จะหลบเหลียนพอไปไย ทำไมไม่แสดงศักยภาพกันไปให้รู้เรื่อง

เหลียนพอรู้ข่าวนี้เข้า แม้จะเป็นนักรบจิตใจหยาบกระด้าง แต่ก็เข้าใจเรื่องคุณธรรมและรู้ว่าส่วนรวมสำคัญกว่าส่วนตัว จึงรู้สึกละอายแก่ใจและซาบซึ้งยิ่ง เดินทางไปคุกเข่าขอขมาในความยโสโอหังของตัวเอง ลิ่นเซี่ยงหรูรีบเข้าประคองเหลียนพอ ผูกมิตรและทำความเข้าใจ หลังจากนั้นมาทั้งฝ่ายบุ๋นฝ่ายบู๊แคว้นจ้าว ก็ปรองดองกันเพื่อต้านแคว้นฉิน

ลิ่นเซี่ยงหรูยิ้มน้อยๆกล่าวว่า บ้านเมืองวุ่นวายเราจะต้านฉินได้ ก็มีแต่บู๊บุ๋นร่วมแรง เหลียนพอร้ายกาจยังไงก็ไม่ร้ายเท่าอ๋องฉิน

“ข้าลุยเดียวเข้าดงหมาป่าประชิดอ๋องฉินท่ามกลางขุนพลและทหารฉินนับพันนับหมื่นไม่มีแม้แต่ความกลัวเพียงกระผีก ข้าหรือจะกลัวเหลียนพอ สิ่งเดียวที่ข้าคิดคือเมื่อบู๊บุ๋นแตกแยก กลายเป็นปัญหาให้อ๋องแคว้นเรา จะเป็นรอยร้าวให้อ๋องฉินเข้ารุกรานจนล่มสลาย ข้ายอมให้กับเหลียนพอ ยังดีกว่าให้แคว้นจ้าวล่มสลาย”

เหลียนพอรู้ข่าวนี้เข้า แม้จะเป็นนักรบจิตใจหยาบกระด้าง แต่ก็เข้าใจเรื่องคุณธรรมและรู้ว่าส่วนรวมสำคัญกว่าส่วนตัว จึงรู้สึกละอายแก่ใจและซาบซึ้งยิ่ง เดินทางไปคุกเข่าขอขมาในความยโสโอหังของตัวเอง ลิ่นเซี่ยงหรูรีบเข้าประคองเหลียนพอ ผูกมิตรและทำความเข้าใจ หลังจากนั้นมาทั้งฝ่ายบุ๋นฝ่ายบู๊แคว้นจ้าว ก็ปรองดองกันเพื่อต้านแคว้นฉิน

คุณงามความดีทั้งหมดของลิ่นเซี่ยงหรู ยิ่งใหญ่พอที่จะกร่าง ยิ่งถ้านับวีรกรรมกับอ๋องแค้วนฉินแล้วยิ่งเดาได้ไม่ยากว่าลิ่นเซี่ยงหรูไม่กลัวใคร แต่เมื่อต้องปะทะกับแม่ทัพเหลียนพอ สุ่มเสี่ยงต่อความแตกแยกของชาติ ลิ่นเซี่ยงหรูก็วางความกล้าหาญลงได้

ลูกผู้ชายใจกล้าอย่างลิ่นเซี่ยงหรู จึงเรียกได้ว่าฝึกฝนความใจกล้าจากสติปัญญา มิใช่กล้าจากต่อมไร้ท่อ คนกล้าแบบนี้ไม่ยกปืนขึ้นข่มเมื่อเจอรถปาดหน้า ไม่ท้าตีท้าต่อยเพราะแค่เรื่องหงุดหงิด จะกล้าหาญไม่กลัวตายก็เพื่อภารกิจอันสำคัญในชีวิต

เพราะลูกผู้ชายแบบนี้ “ทำหัวใจให้ใหญ่กว่าสมอง ไม่ได้ลดสมองให้เล็กลงกว่าหัวใจ”

ตีพิมพ์ครั้งแรกในหนังสือพิมพ์ โพสต์ ทูเดย์
ฉบับวันที่ 8 พฤศจิกายน 2558

2 บัณฑิตจีนเปลี่ยนขยะมือถือเก่าให้เป็นทอง

"เฉินเสวี่ยเฟิง" กับ "โจวชวี่" สองบัณฑิตสมองใสจากมหาวิทยาลัยฟู่ตั้น (Fudan) ในเซี่ยงไฮ้ เป็นผู้เริ่มต้นสร้างธุรกิจออนไลน์จากเว็บไซต์ชื่อ Aihuishou.com กับ Ihuigo.com เริ่มต้นเมื่อปี 2010 และ 2011 สินค้าที่ซื้อขายกันในเว็บไซต์ของเขารับรองว่าไม่เหมือนใคร เพราะมันคืออุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าเก่า ๆ ที่เจ้าของจะเอาไปโละทิ้ง เช่น คอมพิวเตอร์ กล้องถ่ายรูปดิจิตอล โทรศัพท์มือถือทุกรุ่นทุกยี่ห้อ สภาพยังดีแต่ตกรุ่นก็มี เก่าคร่ำคร่าจนไม่คุ้มค่าซ่อมก็ได้

เฉินเสวี่ยเฟิงแห่ง Aihuishou.com บอกว่า "หลายปีก่อนเว็บไซต์ออนไลน์ของผมรับซื้อมือถือเก่าสูงสุดไม่เกินวันละ 10,000 เครื่อง จนเมื่อเร็ว ๆ นี้ตอนที่ iPhone 6S ออกวางตลาด ลูกค้าของผมกระโดดขึ้นมาทันทีเป็นเท่าตัว วันหนึ่งเข้ามาประมาณ 20,000 เครื่อง"

โจวชวี่เจ้าของ Ihuigo.com ก็เช่นกัน เขาบอกว่ามีผู้นำมือถือเก่ามาขายให้วันละประมาณ 20,000 เครื่อง ราคาต่อเครื่องที่รับซื้ออยู่ที่ 800 หยวนโดยเฉลี่ย ธุรกิจของเขาทั้ง 2 จึงเป็นธุรกิจที่ต้องการเงินสดในมือเพื่อใช้หมุนเวียนไม่ต่ำกว่าเดือนละ 20 ล้านหยวน นอกจากนี้เพราะต่างก็คาดว่าตลาดรับซื้อขยะอิเล็คทรอนิกส์ในประเทศจีนจะเป็นตลาดที่เติบโตเร็วมาก อนาคตต้องสดใสอย่างแน่นอน ทั้งสองจึงต้องเร่งมองหานายทุนที่จะมาร่วมลงทุนกับเขาอย่างเร่งด่วน

"โดยปกติวงจรที่โทรศัพท์รุ่นเก่าจะถูกรุ่นใหม่แทนอยู่ที่ 18 เดือนโดยประมาณ พอใครคิดจะเปลี่ยนเครื่องใหม่ก็จะพยายามมองหาคนมารับซื้อเครื่องเก่าไป ส่วนราคานั้นคนซื้อมักจะเป็นคนให้ ซึ่งก็เป็นธรรมดาที่จะต้องถูกกดราคาตามใจชอบเพราะไม่มีราคากลาง แล้วสุดท้ายเจ้าของมักเก็บมือถือเก่าไว้ที่บ้านเฉย ๆ หรือไม่ก็ทิ้งเป็นขยะไร้ค่าไปให้พ้นตัว ผมเองเคยถูกหลอกมาแล้วหลายครั้ง ที่ตั้งเว็บไซต์นี้ขึ้นมาก็เพราะต้องการใช้มันเป็นแพลตฟอร์มให้ลูกค้าเข้ามาเช็คราคา แล้วมาตกลงแลกเปลี่ยนซื้อกันอย่างยุติธรรม โปร่งใส ลูกค้าของเราจะรู้ข้อมูลทุกอย่างว่าเครื่องรุ่นไหน ยี่ห้ออะไร ฟังก์ชั่นเป็นยังไง จะขายได้ในราคาเท่าไหร่" โจวชวี่แห่ง Ihugo.com เผย

ข้อมูลของกระทรวงอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศของจีนชี้ว่า ประเทศจีนมีผู้ใช้โทรศัพท์มือถือทั้งหมด 1280 ล้านคน ทุกปีมีโทรศัพท์เก่าถูกทิ้งเป็นขยะ 400 ล้านเครื่อง ในจำนวนนี้มีเพียง 1% เท่านั้นที่มีผู้นำไปรีไซเคิลด้วยกรรมวิธีต่าง ๆ แล้วคัดแยกบางส่วนออกไปใช้ประโยชน์ การที่มีบริษัทรับซื้อของเก่าอย่าง Aihuishou.com และ Ihuigo.com ที่ตั้งขึ้นอย่างถูกกฎหมาย และให้ราคากับลูกค้าอย่างยุติธรรม จะทำให้มือถือที่เคยถูกทิ้งไปเป็นขยะลดลงทันที ทั้งนี้ Aihuishou.com และ Ihuigo.com ต่างก็มีข้อเสนอหลากหลายแบบให้เจ้าของสินค้าเลือกใช้ เช่น ให้มารับของถึงบ้าน จัดส่งของไปให้ทางไปรษณีย์ หรือจะเอาของไปส่งให้ที่

หน้าร้านก็ได้ เฉพาะ Aihuishou.com แห่งเดียวขณะนี้มีจุดรับสินค้าเป็นหน้าร้านออฟไลน์อยู่ถึง 50 แห่งในเมืองชั้นหนึ่ง ส่วนเมืองชั้นสองและชั้นสามจะเปิดต่อไปในอนาคต นอกจากขายเครื่องเก่าแล้วจะแลกซื้อกับเครื่องใหม่ก็ได้ ราคาจะถูกกว่าซื้อเครื่องใหม่ตั้งแต่ 20-150 หยวน

กระบวนการรีไซเคิลที่จะเกิดขึ้นหลังจากรับซื้อมือถือมาแล้ว โดยหลัก ๆ แบ่งได้เป็น 3 อย่าง ถ้าเป็นมือถือโนเนมราคาถูก ๆ พวกนี้มีส่วนแบ่งตลาดราว 20-30% จะถูกส่งต่อทันทีไปให้กับโรงงานแยกชิ้นส่วนซึ่งจะคัดแยกเอาโลหะมีค่าและอุปกรณ์ที่ยังใช้งานได้บางอย่างออกมาก่อน ที่เหลือส่งต่อไปทำลายทิ้งด้วยกรรมวิธีต่าง ๆ โดยเฉพาะคัดแยกส่วนที่เป็นสารพิษไม่ให้ตกค้างเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม ประเภทที่ 2 คือมือถือยี่ห้อดี ๆ ดัง ๆ ซึ่งก็มีส่วนแบ่งอยู่ราว 20-30% เช่นกัน พวกนี้จะส่งไปให้ช่างผู้ชำนาญทำการตรวจซ่อมให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี แล้วขายเป็นสินค้ามือสองโดยมีใบรับประกันคุณภาพให้กับผู้ซื้อด้วย ประเภทสุดท้ายคือมือถือระดับกลาง ๆ ซึ่งเป็นส่วนมากที่สุดราว 50-60% ซื้อมาแล้วบริษัทจะประมูลขายเหมาเป็นล็อตใหญ่ ๆ ให้กับพ่อค้าที่ต้องการซื้อไปรีไซเคิล ซึ่งแน่นอนส่วนหนึ่งต้องเอาไปทำลายทิ้ง เหลือส่วนที่พอจะซ่อมได้ก็ซ่อมแล้วส่งไปขายให้ชาวชนบทที่อยู่ห่างไกล หรือส่งไปขายไกลถึงอัฟริกาในราคาถูก ๆ ก็มี

"การแยกโลหะมีค่าออกจากโทรศัพท์เก่ามีค่าใช้จ่ายสูงมาก ถ้ารัฐมีนโยบายให้เงินอุดหนุนโดยถือว่าเป็นธุรกิจที่มีบทบาทช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม รวมทั้งออกกฎระเบียบให้กับการรีไซเคิลโทรศัพท์มือถือเช่นเดียวกับเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์เก่าอื่น ๆ ที่รัฐบาลมีระเบียบประกาศออกมาแล้วเมื่อปี 2011 ผมมั่นใจว่าตลาดมือถือเก่าจะเป็นตลาดที่เติบโตเร็วมาก การหานายทุนมาร่วมทำธุรกิจกับเราก็จะไม่ใช่เรื่องยากอีกต่อไป" เจ้าของธุรกิจหนุ่มที่มองทะลุเห็นทองในกองขยะเผยความรู้สึกกับ China Daily

แต่แล้วในเดือนสิงหาคมที่ผ่านมานี้เอง ก็มีข่าวว่า Aihuishou.com ได้รับความสนใจจากนักลงทุนแล้ว 3 ราย ที่จะนำเงินมาช่วยเขาแปรขยะให้เป็นทองคำในวงเงิน 60 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

คนจีนสร้างขยะจากถุงพลาสติกปีละ 1 ล้านตัน

ก่อนที่สำนักงานคณะรัฐมนตรีของจีนจะออกคำสั่งจำกัดการใช้ถุงพลาสติกเมื่อปี 2007 จีนเป็นประเทศที่ใช้ถุงพลาสติกในการบรรจุสินค้าและอาหารมากที่สุดในโลก โดยมีประชากรถึงเกือบ 14 ล้านคนที่ช่วยกันถลุงใช้อย่างสิ้นเปลืองถึงปีละ 1 ล้านตัน คิดเป็นปริมาณน้ำมันปิโตรเลียมที่ต้องสูญเสียไปราว 6 ล้านตันต่อปี พลาสติกที่ใช้ทำถุงส่วนใหญ่ไม่สามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ โรงงานส่วนใหญ่จึงหันไปผลิตถุงพลาสติกชนิดบางเฉียบ คิดว่าจะช่วยลดปริมาณขยะพลาสติกให้น้อยลง แต่ผลที่ได้กลับตรงกันข้าม เพราะถุงพลาสติกชนิดความบางต่ำกว่า 0.025 มม.พวกนั้นใช้งานได้เพียงครั้งเดียวก็ต้องทิ้ง

"คำสั่งเรื่องการผลิต การจำหน่าย และการใช้ถุงพลาสติก" ของสำนักงานคณะรัฐมนตรีออกเมื่อปี 2007 มีเนื้อหาสำคัญ 2 เรื่อง เรื่องที่หนึ่งห้ามผลิตจำหน่าย และใช้ถุงพลาสติกที่มีความบางต่ำกว่า 0.025 มม. เรื่องที่สองห้างสรรพสินค้า ซุปเปอร์มาร์เก็ต ร้านค้าปลีกสินค้าและอาหารทุกแห่ง ต้องใช้ระบบถุงพลาสติกทุกใบมีมูลค่า ห้ามบริการถุงพลาสติกฟรีให้แก่ลูกค้า ใครต้องการถุงต้องจ่ายเงินซื้อเอง

หลังจากคำสั่งประกาศออกมา รัฐบาลทุกมณฑลได้นำไปปรับรายละเอียดให้เหมาะกับท้องถิ่นของตน โดยยึดนโยบายของส่วนกลางเป็นหลัก ตลอด 7 ปีทั่วประเทศสามารถลดขยะจากถุงพลาสติกได้เฉลี่ยปีละ 2 แสนตัน เป็นตัวเลขสะสมรวมกันแล้ว 1.4 ล้านตัน เท่ากับช่วยประหยัดน้ำมันปิโตรเลียมได้ 8.4 ล้านตัน ถ่านหิน 12 ล้านตัน และลดมลพิษจากก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ลงได้ 30 ล้านตัน นอกจากนี้ผู้บริโภคก็เริ่มชินกับการเอาถุงผ้าไปช้อปปิ้ง เรียนรู้ที่จะเก็บถุงพลาสติกไว้ใช้หลาย ๆ ครั้ง ทางฝ่ายรัฐยังเสริมคำสั่งด้วยมาตรการทำให้ต้นทุนการผลิตถุงพลาสติกสูงขึ้นกว่าเดิม ส่งเสริมให้นำบรรจุภัณฑ์อย่างอื่นมาใช้แทนหลากหลายอย่าง สร้างนิสัยให้ประชาชนรู้จักแยกประเภทขยะก่อนนำไปทิ้ง เป็นต้น

นี่แหละตัวอย่าง.. คำสั่งต้องมาก่อนการกระทำจึงจะเกิดผล !

บุรุษในโลกยุทธจักรของกิมย้ง

ตอน : ผู้หลีกลี้จากยุทธภพ (1)

เล่งฮู้ชง จอมยุทธแกะดำของฝ่ายธรรมะ

ก๊วยเจ๋งและอึ้งย้งยอมสละชีพรักษาเมืองเซียงเอี๊ยง กระทั่งทหารมองโกลจำนวนมากบุกเข้ามาสุดจะต้านทาน เซียวฟงหรือเฉียวฟงกระทำอัตวินิบาตกรรมที่หน้าด่านเยี่ยนเหมิน เพื่อยับยั้งทหารเมืองเหลียวบุกแผ่นดินต้าซ้อง ขณะที่เอี้ยก้วยและเซียวเหล็งนึ่งหลังช่วยก๊วยเจ๋งนำทัพออกศึกสังหารข่านมองโกลยุติการรุกรานของมองโกลได้ชั่วคราว ทั้งคู่เลือกเดินทางกลับสุสานโบราณใช้ชีวิตอย่างสงบและมีทายาทสืบเชื้อสายต่อมา จุดจบของวีรบุรุษแต่ละคนนั้นแตกต่างกันไป แต่หลายคนอยากหลีกลี้หนีหายจากความสับสนวุ่นวายของยุทธภพ เพื่อไปใช้ชีวิตสันโดษและสงบสุข หนึ่งในสองคนที่จะกล่าวถึงในตอนนี้คือ ศิษย์เอกแห่งสำนักหัวซาน จอมยุทธผู้ถวิลหาสุรารสเลิศ เล่งฮู้ชง

เล่งฮู้ชง ศิษย์เอกแห่งสำนักหัวซาน หนึ่งในสำนักกระบี่ห้าขุนเขาในยุคนั้น เชี่ยวชาญเพลงกระบี่หัวซาน ซึ่งร่ำเรียนมาจากงักปุ๊กคุ้งอาจารย์ที่เขารักประดุจพ่อ เล่งฮู้ชงยังมีวาสนาได้สืบทอดเพลงกระบี่ไร้พ่ายของจอมกระบี่เดียวดายแสวงพ่ายโดยท่านฟงชิงหยางเป็นผู้ถ่ายทอดให้ และได้เรียนรู้วิชามหาเวทย์ดูดาวของเยี่นหว่อสิง เจ้าสำนักสุริยันจันทรา นับเป็นยอดฝีมือแห่งยุคอีกผู้หนึ่ง แต่ในความเป็นจริงนั้น เล่งฮู้ชงปรารถนาร่ำเรียนวิชาฝีมือชั้นสูงเหล่านี้จริงหรือ...

ศิษย์เอกแห่งหัวซานเดิมเป็นเด็กกำพร้าที่งักปุ๊กคุ้งและภรรยาเก็บมาเลี้ยงและเติบโตมาพร้อมกับบุตรสาว งักเล้งซังของทั้งสอง เล่งฮู้ชงเปรียบเสมือนลูกคนโต เขาได้รับความรักและเอ็นดูเป็นอย่างดีโดยเฉพาะงักฮูหยิน เล่งฮู้ชงเคารพรักทั้งคู่ดุจบิดามารดา เขาอยู่ที่หัวซาน เป็นเพื่อนเล่นกับงักเล้งซังและศิษย์น้องคนอื่นๆมาตั้งแต่เล็ก หัวซานจึงเป็นเสมือนบ้านของเล่งฮู้ชง

แต่เมื่อเล่งฮู้ชงเติบโต นิสัยของเขากลับไม่เหมือนอาจารย์สักเท่าไหร่ เล่งฮู้ชงชอบดื่นสุราเป็นนิตย์ คบคนไม่เลือกหน้าตั้งแต่ขอทานยันโจรปล้นสวาทเถียนป๋อกวง พูดจาโผงผางไม่ไว้หน้าใครและไม่มีมารยาทกับคนบางจำพวกจนเป็นที่เอือมระอาของงักปุ๊คคุ้ง ซึ่งได้ฉายาว่า กระบี่ผู้ดีแห่งยุทธภพ และด้วยนิสัยเฉพาะตัวของเล่งฮู้ชงทำให้เขากลายเป็น คนไม่ดีหรือ แกะดำ ของเหล่าชาวยุทธฝ่ายธรรมมะ

สังคมชาวยุทธในยุค กระบี่เย้ยยุทธจักร หรือ เดชคำภีร์เทวดา ท่านกิมย้งได้วาดภาพของสังคมที่แบ่งแยกสองฝ่ายชัดเจนคือ ธรรมมะ กับ อธรรม ชัดเจน ธรรมมะประกอบ

ด้วย เส้าหลิน บู๊ตึ้ง เป็นเสาหลัก มีสำนักกระบี่ห้าขุนเขาประกอบด้วย เหิงซาน หานซาน ซงซาน ไท่ซานและหัวซาน ต่างช่วงชิงความเป็นใหญ่กันภายในจนหลายๆครั้งไม่สนใจเรื่องคุณธรรมและจริยธรรม ฝ่ายอธรรมมีพรรคสุริยันจันทราเป็นเสาหลัก ซึ่งก็ช่วงชิงอำนาจภายในเข่นฆ่ากันเองเช่นกัน

เล่งฮู้ชงเองเป็นหนึ่งในวังวนของยุทธภพย่อมหนีไม่พ้นความวุ่นวายสับสนที่ฉาบแฝงไปด้วยอำนาจ วาสนาและผลประโยชน์ เล่งฮู้ชง ศิษย์พี่ใหญ่หลงรักงักเล้งซัง ศิษย์น้องหญิง แต่ต้องผิดหวังเพราะงักเล้งซังหลงรักหลินผิงจือที่ดูสุภาพเรียบร้อยกว่า เล่งฮู้ชงเสียใจมาก แต่เขาไม่โกรธ ไม่เกลียดหรือคิดแค้นหลินผิงจือทั้งที่เขามีฝีมือเหนือกว่า งักปุ๊กคุ้งอาจารย์ผู้สงบดั่งน้ำนิ่งของเขาต้องการครอบครองเพลงกระบี่ปราบมารของสกุลหลิน ยอมกระทั่งฆ่าศิษย์ในสำนัก หลอกลวงผู้คนและใส่ร้ายเล่งฮู้ชงว่าเป็นคนฆ่าและเป็นผู้ขโมยคำภีร์กระบี่ไป จ้อแน่เซียง เจ้าสำนักซงซานทำทุกวิถีทางเพื่อให้ตนเป็นผู้นำแห่งสำนักห้าขุนเขากระบี่ ฆ่าแม่ชีอาวุโสสองคนแห่งสำนักเหิงซาน แม่ชีอาวุโสท่านหนึ่งก่อนสิ้นชีวิตได้มอบภาระให้เล่งฮู้ชงเป็นเจ้าสำนักเหิงซานดูแลเหล่าแม่ชี

วาสนาได้นำพาศิษย์เอกแห่งหัวซานเข้าไปเกี่ยวพันกับพรรคมาร ผูกสัมพันธ์กับบุตรสาวของเยิ่นหว่อสิงและช่วยเหลือเยิ่นหว่อสิงกำจัดตงฟางปุ๊ป้าย หรือ บูรพาไม่แพ้ ยอดยุทธแห่งยุคผู้แย่งชิงตำแหน่งประมุขพรรคสุริยันจันทราจากเยิ่นหว่อสิงไปครอง แต่เขากลับรู้สึกผิดหวังและเสียใจเพราะดูเหมือนว่า เยิ่นหว่อสิงจะเหี้ยมโหดเต็มไปด้วยแรงอาฆาตแค้นพร้อมที่จะสร้างความวุ่ยวายให้ยุทธภพยิ่งกว่า

จ้อแน่เซียงพ่ายแพ้งักปุ๊กคุ้งจากการประลองชิงตำแหน่งผู้นำห้าขุนเขากระบี่กลายเป็นคนพิการตาบอด งักปุ๊กคุ้งถูกแม่ชีน้อยแห่งสำนักเหิงซานฆ่าตาย แม่ชีน้อยแก้แค้นให้อาจารย์สำเร็จ งักเล้งซัง ศิษย์น้องหญิงของเขาถูกหลินผิงจือฆ่าตายเพราะหลินผิงจือต้องการแก้แค้นงักปุ๊กคุ้ง เยิ่นหว่อสิงหลังจากชนะตงฟางปุ๊ป้ายกลับมาครอบครองพรรคสุริยันจันทรา เขาคิดครอบครองยุทธภพ แต่สุดท้ายต้องเสียชีวิตเพราะสุขภาพร่างกายไม่อำนวย

ชีวิตก็เพียงเท่านั้น เล่งฮู้ชงได้เห็นจุบจบของคนใกล้ชิดทั้งมิตรและศัตรู เขารู้สึกปลงกับยุทธภพ สมัยที่เป็นเด็ก เขาอาจเพียงคิดว่า ได้วิ่งเล่นและรำกระบี่กับศิษย์น้องหญิงที่สำนักหัวซาน เท่านั้นก็เป็นสุขแล้ว

หลังการตายอย่างปัจจุบันทันด่วนของเยิ่นหว่อสิง เล่งฮู้ชงสะสางภาระต่างๆ หลีกลี้จากยุทธภพไปใช้ชีวิตเรียบง่ายและสันโดษกับคนรักของเขา เยิ่นอิ๋งอิ๋ง

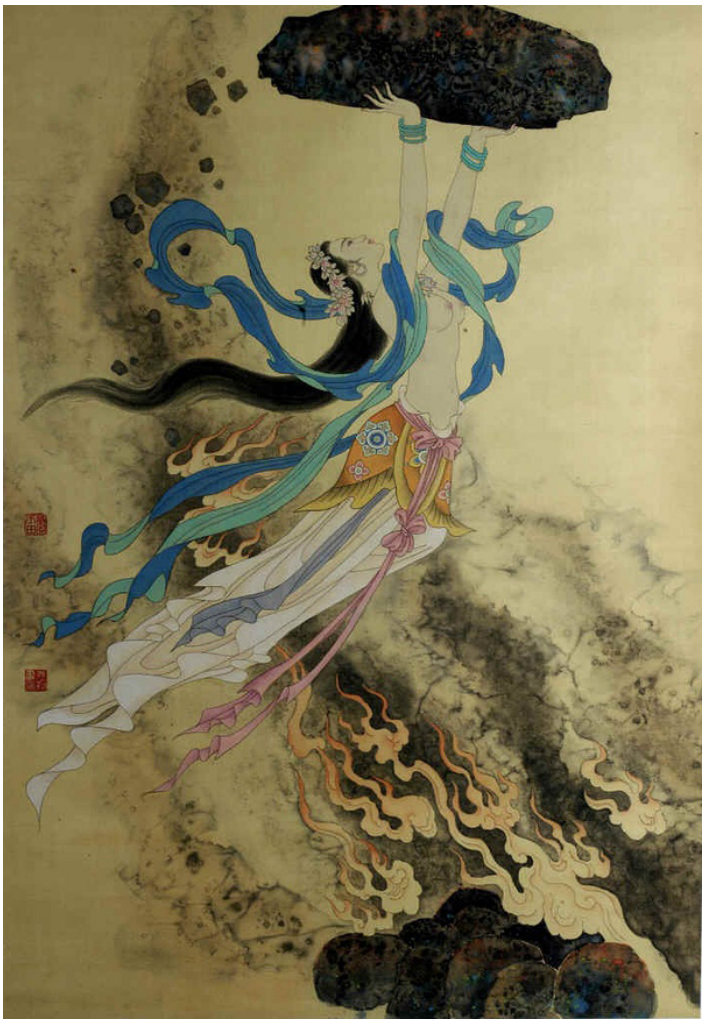

เจ้าแม่หนี่วา เทพมารดาและผู้พิทักษ์ของชาวจีน

"เจ้าแม่หนี่วา" เป็นเทพธิดาแห่งสรวงสวรรค์ตามความเชื่อของชาวจีนโบราณ ในฐานะมารดาผู้สร้างมนุษย์ ผู้ซ่อมเสาค้ำสวรรค์ อีกทั้งยังเป็นผู้พิทักษ์ปกป้องโลกใบนี้จากภัยพิบัติต่างๆ โดยเจ้าแม่หนี่วา ได้ปรากฏตัวขึ้นครั้งแรก หลังการสร้างจักรวาล และโลกของเทพ "ฝ่านกู่" จากบันทึกต่างๆ เชื่อกันว่า เจ้าแม่หนี่วา มีร่างกายท่อนบนเป็นหญิงสาว ท่อนล่างเป็นงู บางตำราระบุว่า มีศีรษะเป็นมนุษย์ ในขณะที่ส่วนที่เหลือเป็นงูทั้งสิ้น จึงเป็นที่รู้จักกันดีในอีกนามหนึ่งว่า "เทพธิดางู" เจ้าแม่หนี่วามี นิสัยรักความสงบเปี่ยมด้วยความเมตตา เห็นอกเห็นใจผู้อื่น และมีความพยายามอย่างมากในการช่วยเหลือมนุษย์ที่เปรียบเสมือน "ลูกๆ" จากภัยพิบัติทั้งปวง นักประวัติศาสตร์หลายคนเชื่อว่า เจ้าแม่หนี่วา เคยมีชีวิตอยู่จริงในประวัติศาสตร์ โดยมีศักดิเป็นน้องสาวร่วมมารดาของ "ฮกฮีฮ่องเต้" หรือ "เทพฝูซี" ตามบันทึกในพงศาวดารจีน และคัมภีร์ไคเภ็ก เมื่อฮ่องเต้สิ้นพระชนม์ เจ้าแม่หนี่วา ได้ขึ้นครองราชย์เป็นฮ่องเต้หญิงองค์แรก ทรงพระนามว่า "พระนางนึ่งฮอสีฮ่องเต้"

เรื่องราวการสร้างสรรค์สิ่งมีชีวิตทั้งมวลของ เจ้าแม่หนี่วา ต้องเล่าย้อนกลับคืนไปตั้งแต่สมัยที่โลก และสวรรค์ได้ถูกแบ่งแยกออกจากกันอย่างชัดเจน เจ้าแม่หนี่วา ได้อภิเษกกับ "เทพฝูซี" ครั้นคู่สมรสออกไปทำภารกิจข้างนอก เจ้าแม่หนี่วา เกิดความเหงา จึงเสด็จลงมาเยี่ยมเยือนโลก ถึงแม้จะมีบรรยากาศทิวทัศน์ที่งดงาม ต้นไม้เขียวขจี ดอกไม้บานสะพรั่ง ชวนให้ดื่มด่ำ แต่ เจ้าแม่หนี่วา รู้สึกเปลี่ยวเหงา จนรำพึงว่า "ท้องฟ้ามีดาว ทะเลมีปลา โลกมีสัตว์ แต่ฉันไม่มีอะไรเลย" หลังจากนั้น เจ้าแม่หนี่วา บังเอิญเห็นเงาสะท้อนของตัวเองในน้ำ จึงได้หยิบดินเหนียวสีเหลืองขึ้นมาปั้นสิ่งมีชีวิตต่างๆ พร้อมกับมอบชีวิตให้กับดินปั้นเหล่านั้น

วันแรก เจ้าแม่หนี่วา ได้ ปั้นไก่ ให้ขันในยามรุ่งอรุณ วันที่สอง ปั้นสุนัข ผู้จงรักภักดี วันที่สามปั้นแกะ ผู้อ่อนโยน วันที่สี่ปั้นหมู ผู้มีความสุขทุกที่แม้ในปลักโคลน วันที่ห้าปั้นวัว ที่คอยก้มหน้าก้มตาเล็มทุ่งหญ้าสีเขียว วันที่หกปั้นม้า ที่วิ่งอย่างอิสระเสรีไปทุกแห่งหน และวันที่เจ็ดได้

ปั้นมนุษย์ อย่างบรรจงเป็นพิเศษ โดยสร้างมนุษย์ผู้ชายคนแรกในตอนกลางวัน ทำให้พวกเขามีความกล้าหาญ และสร้างผู้หญิงในตอนกลางคืน ทำให้พวกเธอมีน้ำใจดุจดั่งดวงจันทร์โดยเลียนแบบรูปกายของตัวเอง สร้างขาสองข้างให้ เพื่อให้มนุษย์สามารถยืนตัวตรงได้ แล้วนำหินจากแม่น้ำมาติดเป็นดวงตา แต่หินนั้นทำให้ มนุษย์แรกร้องไห้ตลอดเวลา และวิ่งหนีไป เจ้าแม่หนี่วา จึงดึงด้านข้างศีรษะของมนุษย์คนนั้นเอาไว้ ทำให้กลายเป็นหู คนในสมัยก่อนจึงใช้การดึงหูในการสั่งสอนเด็กดื้อที่ไม่ยอมเชื่อฟัง จากนั้น เจ้าแม่หนี่วา ได้ทำการเขียนปากเจาะรูหูให้ เมื่อมีความสมบูรณ์มากขึ้น มนุษย์ที่มีผิวเหลืองเหมือนดินเหล่านั้นเริ่มเต้นรำไปรอบๆ เปล่งเสียง ร้องเพลง เคารพบูชา พร้อมกับเรียกเธอว่า “แม่” ทำให้ความโดดเดี่ยวของ เจ้าแม่หนี่วา หายไปในบัดดล เธอจึงหยิบดินเหนียวขึ้นมาปั้นมนุษย์มากขึ้นเรื่อยๆ พร้อมกับสอนให้ใช้ใบไม้เป็นเครื่องนุ่งห่ม และวิธีการเลือกทานผลไม้เพื่อประทังชีวิต

หลังจากนั้น เจ้าแม่หนี่วา รู้สึกเริ่มเหนื่อยจากการปั้นมนุษย์ และเห็นว่าการบรรจงสร้างมนุษย์ทีละคนเป็นเรื่องที่เสียเวลามากจนเกินไป เจ้าแม่หนี่วา จึงใช้เส้นด้ายจุ่มดินเหนียว ดินโคลน แล้วสะบัดลงไปบนพื้นโลก เศษดินเหนียว และหยดโคลนเหล่านั้น ได้กลายเป็นมนุษย์จำนวนมาก แต่เนื่องจากความไม่ปราณีต ทำให้มนุษย์ที่ถือกำเนิดขึ้นมาภายหลัง มีความแตกต่างกัน บ้างพิกลพิการ หน้าตาแตกต่างกัน ดินเหนียวชุดก่อนหน้า ที่ถูกบรรจงปั้น กลายเป็นคนร่ำรวย มีเกียรติ เศษโคลน ภายหลัง กลายเป็นคนยากจน จากนั้น เจ้าแม่หนี่วา มอบความสามารถในการมีบุตร เพื่อช่วยลดภาระในการสร้างมนุษย์ให้น้อยลง เมื่อพอใจกับการมอบชีวิตชีวาให้กับโลกที่สวยงาม เจ้าแม่หนี่วา ได้กลับสู่สวรรค์ ในบางตำนานเชื่อว่า มนุษย์ แท้จริงแล้วเป็นลูกหลานที่ถือกำเนิดจาก เจ้าแม่หนี่วา และเทพฝูซี เจ้าแม่หนี่วา ทรงรักมนุษย์มาก และคอยเฝ้าดูอยู่เงียบๆ เพราะไม่ต้องการให้มนุษย์สรรเสริญนางมากจนเกินไป แต่เมื่อคราวที่โลกประสบภัย เจ้าแม่หนี่วา ก็ได้ปรากฏตัวออกมาช่วยเหลือปกป้องโลกมนุษย์จากภัยพิบัติครั้งใหญ่เอาไว้อยู่เสมอ

เจ้าแม่หนี่วา ปรากฏตัวอีกครั้ง ตามตำนานการอุดรอยรั่วบนท้องฟ้า ที่เกิดจากการต่อสู้กันระหว่างเทพแห่งไฟ และเทพแห่งน้ำ ในระหว่างการสู้รบ เต่ายักษ์ของเทพแห่งน้ำ ได้ไปชนเข้ากับ “ปุดจิว” ที่ทำหน้าที่เป็นเสาค้ำท้องฟ้า จนทำให้ท้องฟ้าเอนเอียงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ และผืนดินเอนไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ภูเขา ผืนป่า ไร่นา บ้านเรือน ถูกไฟเผาทำลาย เกิดน้ำท่วมใหญ่เจิงนองไปทั่วแผ่นดิน ส่งผลให้เหล่าปีศาจฮึกเหิมหลั่งไหล่ออกมาทำร้ายมนุษย์ เจ้าแม่หนี่วา ทนไม่ได้กับการเห็นเหล่าลูกๆ ทุกข์ทรมาน จึงต่อสู้กับปีศาจ มังกร และสัตว์ดุร้ายมากมาย เพื่อปกป้องมนุษย์ และได้ใช้ขาของเต่ายักษ์ มาค้ำยันท้องฟ้าเอาไว้ พร้อมกับซ่อมแซมอุดรูรั่วที่ปรากฏขึ้นบนท้องฟ้า ด้วยหิน 5 สี จากริมฝั่งแม่น้ำ อันเป็นตัวแทนของธาตุทั้ง 5 ได้แก่ ไม้, ไฟ, ดิน , น้ำ และโลหะ จนกระทั่งสามารถช่วยเหลือโลกมนุษย์เอาไว้จากการถูกทำลายในที่สุด หลังจากเสร็จภารกิจปกป้องเหล่าลูกหลานที่ตนเป็นผู้สรรสร้าง เจ้าแม่หนี่วา ที่เหนื่อยล้า ได้ทอดตัวลงนอนหลับลงบนผืนดิน กลายเป็นเทือกเขาใหญ่ ที่คอยดูแลปกป้องประเทศจีน ให้มีความอุดมสมบูรณ์ และยิ่งใหญ่ สืบต่อมาตราบจนปัจจุบัน

นักการตลาดกับเทศกาลตรุษจีน (ตอนจบ)

การสร้างเงื่อนไขแล้วให้รางวัล

ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดในโลก (ประมาณ 19% ของประชากรทั้งหมดในโลก) และ ประชากรที่มีเชื้อสายจีนนั้นได้กระจายตัวไปอยู่เกือบทั่วทุกมุมโลก จึงไม่แปลกเลยว่าในช่วงเทศกาลตรุษจีนที่ผ่านมา มีร้านค้ามากมายในหลายประเทศได้ยืม Association ของเทศกาลตรุษจีนมาใช้ ไม่ว่าจะเป็นการออกสินค้า Limited Edition เกี่ยวกับเทศกาลตรุษจีน, การตกแต่งชั้นวางสินค้า หรือแม้แต่การทำกิจกรรมส่งเสริมการขายต่างๆในช่วงเทศกาลตรุษจีน

ตอนระหว่างที่ผมกำลังรอเครื่องบินกลับจากลอนดอนไปกรุงเทพ ผมเห็นร้านค้า Duty Free ในสนามบิน Heathrow, Terminal 2 ได้มีกิจกรรมส่งเสริมการขายเกี่ยวกับเทศกาลตรุษจีน ด้วยความสงสัยผมเลยเดินเข้าไปถามพนักงาน ที่ยื่นแจกใบปลิว และ จับใจความได้ว่าร้านค้า Duty Free มีโปรโมชั่นในช่วงเทศกาลตรุษจีนอยู่ คือ 'ถ้าซื้อสินค้าในร้านค้า Duty Free ครบ 300 ปอนด์จะได้รับส่วนลด 20 ปอนด์' หรือ 'ถ้าซื้อสินค้าใน Duty Free ครบ 500 ปอนด์จะได้รับส่วนลด 40 ปอนด์'

ตอนแรกคุณพ่อของผมซื้อสินค้าไป 200 ปอนด์ แต่หลังจากที่คุณพ่อได้ทราบถึงโปรโมชั่น คุณพ่อก็ ตกเป็นเหยื่อของการตลาดโดยทันที คุณพ่อเลยพยายามหาสินค้าตัวอื่นที่มีมูลค่า 100 ปอนด์เพื่อที่จะซื้อของให้ครบ 300 ปอนด์ตามเงื่อนไขและได้รับส่วนลด 20 ปอนด์จากทางร้านค้า

นักการตลาดนิยมนำ 'การสร้างเงื่อนไขแล้วให้รางวัล' มาใช้ เพื่อที่จะให้ผู้บริโภคทำตามสิ่งที่นักการตลาดต้องการ เช่น ทานอาหารครบ 1,000 บาท รับฟรีของหวาน (นักการตลาดต้องการให้ลูกค้าใช้จ่ายครบ 1,000 บาท) หรือ ซื้อ 2แถม1

(นักกการตลาดต้องการให้ผู้บริโภคซื้อสินค้า 2 ชิ้น) เป็นต้น

เนื่องจาก Value = Benefit / Cost และ ผู้บริโภคมักจะมี Cost ในการทำตามเงื่อนไขของนักการตลาด ดังนั้น นักการตลาดจึงต้องเสนอ Benefit ให้กับผู้บริโภค โดยที่ผู้บริโภคต้องคำนวณแล้วว่า Cost ที่เพิ่มขึ้น ในการทำตามเงื่อนไขนั้นจะคุ้มค่ากับ Benefit ที่จะได้รับ

อย่างไรก็ตามเงื่อนไขที่นักการตลาดสร้างขึ้น ผู้บริโภคต้องสามารถทำได้ และ ต้องไม่ได้เป็นสิ่งที่ผู้บริโภค ทำเป็นประจำอยู่แล้ว นักการตลาดจึงต้องหมั่นสังเกตพฤติกรรมของผู้บริโภคอยู่เสมอ เนื่องจากลูกค้าคือหัวใจสำคัญ และเป็นจุดเริ่มต้นของการตลาด นอกจากนี้แล้ว เนื่องจากผู้บริโภคแต่ละ Segment มีพฤติกรรมในการซื้อของ ไม่เหมือนกัน ดังนั้นนักการตลาดจึงนิยมสร้างเงื่อนไขขึ้นมาหลายตัวเพื่อที่จะจับกลุ่มลูกค้าที่ต่างกลุ่มกัน เช่น ซื้อของครบ 1,000 บาท ได้รับส่วนลด 10%, ซื้อของครบ 2,000 บาทได้รับส่วนลด 15% และ ซื้อของครบ 3,000 บาทได้รับส่วนลด 20% เป็นต้น

การสร้างผลกรรม หรือ สิ่งเร้า ที่มีส่วนช่วยเพิ่มแรงจูงใจในทำการกระทำนั้น ในเชิงทฤษฎีการตลาดจะเรียกว่า การ

เสริมแรง (Reinforcement) ทฤษฎีการเสริมแรงของ Skinner สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท นั่นก็คือ การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) และ การเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement)

ยกตัวอย่างเหตุการณ์ของการเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) เช่น ลูกค้าซื้อกาแฟ แล้วทางร้านให้แสตมป์มาสะสมเพื่อแลกกาแฟฟรี (ทางร้านอยากให้ลูกค้ามาซื้อกาแฟอีก) หรือ เด็กทำการบ้านแล้วได้รับคำชมจากผู้ปกครอง (ผู้ปกครองอยากให้เด็กทำการบ้าน) เป็นต้น

นอกจากการเสริมแรงทางบวกแล้ว นักการตลาดยังสามารถใช้การเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) เพื่อที่จะให้ผู้บริโภคทำในสิ่งที่นักการตลาดต้องการได้ เช่น สายการบินจะลดคุณสมบัติจากบัตร Platinum มาเป็น

Gold ถ้าจำนวนไมล์ในการเดินทางไม่ถึงที่กำหนดในแต่ละปี (สายการบินอยากให้ลูกค้าเดินทางกับสายการบินนั้นบ่อยขึ้น) หรือ เด็กซนจะถูกตีจากคุณครู (คุณครูไม่อยากให้เด็กซน) เป็นต้น

สำหรับผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจ อยากมีธุรกิจของตัวเอง หรือผู้ ที่สนใจความรู้ทางด้านการตาดเพิ่มเติม ผู้อ่านสามารถติดตามสาระความรู้เพิ่มเติมได้ที่ Facebook เพจ Marketing Everyday หรือติดตามได้ที่นิตยสาร New Silk Road สุดท้ายนี้ผมหวังว่าคอลัมน์นี้จะเป็นประโยชน์กับผู้อ่านนะครับ แล้วพบกันฉบับหน้าครับ

ว่าวของจีน 中国的风筝

ว่าว มีแหล่งกำเนิดที่ประเทศจีน ในภาษาจีนเรียกว่า “เฟิงเจิง” สมัยโบราณเรียกว่า “จื่อเอวียน” หรือ “เย่าจื่อ” มีประวัติมายาวนาน ถือเป็นสิ่งประดิษฐ์ที่มีมาตั้งแต่สมัยโบราณของจีน เล่ากันว่าเมื่อ 2000 ปีก่อน ช่างฝีมือจีนนามว่า “หลู่ปาน”ได้ใช้ไม้ไผ่เหลาเป็นรูปนกการเวกไม้ซึ่งเป็นว่าวตัวแรกเรียกว่า “มู่เอวียน” แต่ต่อมามีการกล่าวว่าไม่ใช่ว่าวไม้ แต่เป็นบันไดสำหรับการปีนขึ้นที่สูง แต่มีอีกหลักฐานหนึ่งกล่าวว่า ผู้ที่ทำว่าวจากไม้คนแรก คือ ม่อจื่อ ทำเป็นนกไม้แล้วปล่อยให้ลอยขึ้นบนท้องฟ้า แต่ลอยได้เพียงวันหนึ่งก็ใช่การไม่ได้อีกแล้ว นี่คือว่าวตัวแรกสุดของโลก ซึ่งห่างจากปัจจุบันก็ 2400 กว่าปีมาแล้ว หลังสมัยตงฮั่นไช่หลุนผลิตกระดาษได้แล้วจึงมีการใช้กระดาษมาทำว่าว สมัยยุคห้าราชวงศ์ หลี่เย่ใช้กระดาษติดด้วยแป้งเปียกทำเป็นว่าวรูปนก แล้วใช้ด้ายผูกนำไปปล่อยให้ลอยขึ้นสู่ท้องฟ้า ต่อมามีคนติดเส้นไหมบนส่วนหัวของว่าวที่เป็นว่าวรูปนก เมื่อลมพัดเส้นไหมจะเกิดเป็นเสียงเหมือนกับว่าวโบราณ กล่าวกันว่าสมัยฮั่น ขุนศึกหานซิ่นใช้ว่าวทดสอบลมสมัยพระเจ้าเหลียงอู่ตี้เคยใช้ว่าวส่งข่าวสาร แต่ก็ไม่สำเร็จ สมัยราชวงศ์ถังจางผีครั้งที่ถูกข้าศึกโอบล้อมตีอยู่นั้นเคยใช้ว่าวส่งข่าวขอทหารมาช่วย ในปลายสมัยราชวงศ์ถังมีการนำขลุ่ยไผ่เล็กๆ ติดไว้กับว่าวด้วย ทำให้ว่าว “จื่อเอวียน” ซึ่งมีความหมายว่า ว่าวเมื่อลอยขึ้นไปบนท้องฟ้าจะเกิดเสียงดังเหมือนเสียงบรรเลงเครื่องดนตรีกู่เจิง ด้วยเหตุนี้ต่อมาจึงเรียกชื่อ “จื่อเอวียน” อีกชื่อว่า “เฟิงเจิง” (เสียงบรรเลงกู่เจิงที่เกิดจากลม) เริ่มตั้งแต่สมัยถังว่าวค่อยๆ กลายเป็นของเล่นที่นิยมแพร่อย่างหนึ่ง รัชศกเต้ากวงสมัยราชวงศ์ชิง มีกวีราชวงศ์ชิงหลายคนที่เขียนกลอนพรรณนาเกี่ยวกับว่าว ซึ่งล้วนแล้วแต่ไพเราะกินใจและเป็นการชื่นชมว่าว ถือได้ว่าศิลปะเรื่องว่าว เข้าสู่ยุครุ่งเรืองมาก

หลังจากที่มีว่าว นักการทหารของจีนได้ใช้ว่าวในการสำรวจทางทหาร และใช้เป็นการประกาศหรือบอกข่าวในวงการทหาร ซึ่งเกิดผลดีต่อการทำสงคราม นักวรรณคดีจำนวนไม่น้อยที่ชื่นชอบว่าวและนักประพันธ์บางคนได้นำเรื่องราวเกี่ยวว่าวมาเขียนเป็นผลงานวรรณกรรมของตนเอง เช่น หลู่ซวิ่น นักประพันธ์มีชื่อสมัยใหม่ได้ประพันธ์เรื่อง “เล่นว่าว” ซึ่งได้รับการชื่นชมในผลงานประพันธ์จากผู้คนจำนวนมาก

แหล่งผลิตว่าวที่มีชื่อเสียงของจีนมีอยู่หลายแห่ง ได้แก่ นครปักกิ่ง เมืองเทียนสิน เมืองไคเฟิง เมืองเหวยฝาง มณฑลซานตุง เมืองหนานทง มณฑลเจียงซู อำเภอหยางเจียง มณฑลกวางตุ้ง ได้รับขนานนามว่าแหล่งผลิตว่าวโบราณจีนที่สำคัญ6แห่งของประเทศจีน แต่แหล่งที่ผลิตว่าวที่ใหญ่ที่สุดคือเมืองเหวยฝาง มณฑลซานตุงซึ่งถือว่า เมืองแห่งต้นกำเนิดของว่าว ปัจจุบันหลายแห่งได้พัฒนากลายเป็นอุตสาหกรรมการผลิตว่าวเพื่อส่งขายต่างประเทศ

วิธีการทำว่าวของจีน นิยมใช้ไม้ไผ่ทำเป็นโครง ซึ่งจะเหลาไม้ไผ่ให้เล็กแล้วนำมามัดขึ้นโครงรูปว่าว จากนั้นจะกระดาษหรือผ้าบางๆ มาทาแป้งเปียกหรือกาวมาปิดบนโครงว่าว แล้ววาดลวดลายอันแสดงศิลปะที่สวยงามตามแบบที่ต้องการ และอาจจะมีการตบแต่งหรือประดับประดาด้วยกระดาษระบาย การทำลายต้องอาศัยศิลปะและเทคนิค ความละเอียดประณีตมาก แม้แต่ผู้เล่นก็ต้องมีฝีมือในการเล่นว่าว เพราะก็จะนำว่าวขึ้นสู่ท้องฟ้าไม่ใช่เรื่องง่ายและต้องรู้เทคนิคที่จะทำให้ว่าวสามารถลอยอยู่บนท้องฟ้าได้นาน การเล่นว่าวทำให้ผู้เล่นเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนาน และยิ่งเป็นว่าวที่ทำขึ้นด้วยฝีมือตนเองแล้วก็จะรู้สึกภูมิใจและสุขใจพร้อมกับความงดงามที่ตนสร้างสรรค์ขึ้นมา

ว่าวจีนมีรูปแบบหลากหลายและทำเป็นรูปต่างๆ เช่น รูปนก งู หนอน ปลา เป็นต้นแต่ที่เห็นกันบ่อยมากคือ ว่าวรูปนกนางแอ่น ว่าวผีเสื้อ ว่าวนกอินทรีย์ ว่าวตะขาบเป็นต้น และมีการสร้างว่าวเป็นรูปบุคคลในประวัติศาสตร์หรือตัวละครในวรรณคดีจีน และรูปเทพเจ้าอีกด้วย เช่น

รูปเห้งเจีย ตัวเอกในเรื่องความรักในหอแดง โดยเฉพาะอย่างยิ่งว่าวมังกรหรือว่าวตะขาบซึ่งยาวถึง 30 เมตร ถือว่าเป็นว่าวที่สร้างขึ้นด้วยการอาศัยเทคนิคอย่างสูงผนวกกับความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ซึ่งจะทำอย่างไรให้ว่าวสามารถปล่อยขึ้นท้องฟ้าได้สวยงาม เมื่อมองขึ้นไปแล้วสดุดตาและดูอลังการมาก

ว่าวของจีน ยังมีนัยแฝงด้านสิริมงคลภาพที่วาดบนว่าวจะเป็นภาพที่สะท้อนถึงความมุ่งหวังคาดหมายหรือทัศนะที่ดีงามต่อการดำเนินชีวิต เช่น ขอให้มีโชคลาภวาสนา หรือประสบแต่สิ่งดีงามในชีวิต ความสิริมงคลสมปรารถนา ความปิติยินดียังผนวกกับความคุ้นเคยของการเชยชมของผู้คน สะท้อนถึงความรู้สึกนึกคิดที่ดีและการถ่ายทอดประเพณีพื้นบ้านที่สืบทอดกันมาของชาวจีนอีกด้วย ซึ่งภาพที่นิยมวาดกันบนว่าวส่วนใหญ่จะมีนัยว่าขอให้มีโชคลาภ อายุมั่นขวัญยืน ปิติเฉลิมฉลอง และสิริมงคลเป็นต้น

การเล่นว่าวของจีน นิยมเล่นกันในฤดูใบไม้ผลิ เพราะช่วงนี้เป็นช่วงที่ลมพัดอย่างต่อเนื่องไม่ขาดสาย จึงทำให้เล่นว่าวสนุกสนาน อีกทั้งอากาศดี ทิวทัศน์รอบด้านก็ดูเขียวชอุ่ม ไม้ดอกก็กำลังเบ่งบานสีสันสดสวย ผู้คนจึงนิยมเล่นกันในเวลานี้ สถานที่เล่นว่าวมักใช้ลานกว้างๆ หรือสนามหญ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชนบทนิยมเล่นกันตามท้องทุ่ง เพราะการเล่นว่าวในที่มีสิ่งของ ต้นไม้หรือตึกอาคารสูงๆ อาจจะทำให้ว่าวติดพันกับสิ่งของหรือต้นไม้ ปัจจุบันก็ไม่นิยมเล่นว่าวกันบริเวณที่มีเสาไฟฟ้าหรือตึกรามบ้านช่อง เพราะสายป่านที่เล่นว่าวไปติดกับเสาไฟฟ้าจะเกิดอันตรายได้

การเล่นว่าวเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ ดังนั้นทั่วโลกจึงมีผู้คนไม่น้อยในประเทศต่างๆ นิยมเล่นว่าว ชาวจีนไม่เพียงเล่นว่าวเป็นการละเล่นอย่างหนึ่งเท่านั้น ยังถือว่าว่าวเป็นกีฬาเสริมสร้างสุขภาพอย่างหนึ่งอีกด้วย นอกจากนี้ชาวจีนยังนิยมนำว่าวที่มีลวดลายสวยงามแขวนไว้ตรงกำแพงหรือผนังบ้านเพื่อใช้ประดับประดาตบแต่งบ้านและถือเป็นสิ่งสวยงามสำหรับการเชยชม ปัจจุบันประเทศจีนได้ส่งออกว่าวไปขายยังต่างประเทศ เช่น ญี่ปุ่น ประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และประเทศในทวีปยุโรปหรืออเมริกา ซึ่งล้วนได้รับความนิยมจากประเทศเหล่านี้เป็นอย่างมาก

หลายปีมานี้ที่เมืองเหวยฝาง มณฑลซานตุงได้จัดงานมหกรรมว่าวนานาชาติขึ้นทุกปี เนื่องจากที่นี่เป็นถิ่นกำเนิดของว่าวจีน ซึ่งได้รับขนานนามว่า “เมืองว่าวของโลก” และที่เมืองนี้ยังมีการสร้างพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับว่าวโดยแสดงประวัติความมาและว่าวทุกชนิด รวมถึงจัดตั้งสถาบันวิจัยเกี่ยวกับว่าวและจัดกิจกรรมเกี่ยวกับว่าวอื่นๆ อีกมากมาย นอกจากนี้ในเมืองยังผลิตว่าวแล้ว ยังมีจัดตั้งสถาบันวิจัยเกี่ยวกับว่าวและจัดกิจกรรมการแข่งขันว่าวทุกปี อันเป็นสีสันของการละเล่นพื้นฐานจนพัฒนาเป็นกิจกรรมนานาชาติ

ว่าวมีต้นกำเนิดจากประเทศจีน มีพัฒนาการมายาวนานซึ่งเคยใช้เป็นเครื่องมือในการแจ้งข่าวและกลายเป็นของเล่นพื้นบ้าน ปัจจุบันได้กลายเป็นงานศิลปะที่เผยแพร่จำหน่ายไปทั่วโลก ด้วยการประสมงานวาดที่วิจิตรสวยงาม ทรงคุณค่าทางศิลปะจีน อีกทั้งมีนัยทางสิริมงคลและการขอโชคโลภ ประกอบกับการเล่นว่าวนอกจากได้ทั้งความเพลินเพลิน ความสุขจากการเชยชมแล้วยังเป็นกิจกรรมเสริมสร้างสุขภาพจิตและสุขภาพใจอีกด้วย

PSYCHIATRIST
หลิวปัง : จิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น คณะแพทย์ มศว.
Facebook : โลกสมาธิสั้น?

อารมณ์ล้วน ๆ

เราควรมีอารมณ์ในการเลี้ยงลูกหรือไม่?

คำถามนี้พ่อแม่ส่วนใหญ่จะบอกว่าไม่ควรใช้อารมณ์กับเด็กอย่างเด็ดขาดเพราะจะทำให้เติบโตเป็นเด็กเจ้าอารมณ์ หรือเป็นแบบอย่างไม่ดี ใช้อารมณ์แล้วทำให้เกิดเป็นปมด้อยทางจิตใจ แต่ก็ยังมีพ่อแม่อีกหลายคนที่เชื่อว่าเลี้ยงลูกต้องอินไปกับเด็ก ต้องเมามัน ต้องเอาจริงเอาจังไม่งั้นเด็กไม่จำ ความเห็นนานาจิตตังครับ แต่โดยสรุปคือการมีอารมณ์ในระดับที่พอเหมาะจะช่วยให้เลี้ยงลูกได้ดี แล้วอารมณ์พอเหมาะควรมีในระดับไหน วันนี้เราจะมาพูดถึงเรื่องนี้กันครับ

อย่างแรกลองยกตัวอย่างเหตุการณ์ว่าคุณกำลังขับรถได้ยินโฆษณาทางวิทยุบรรยายสรรพคุณอาหารเสริม คุณคิดว่ามันต้องดีต่อร่างกายคุณแน่ ๆ และอยากลองใจจะขาดแต่คุณกำลังขับรถอยู่เลยไม่สามารถโทรสั่งซื้อได้ สองสามชั่วโมงถัดมาเมื่อกลับถึงบ้านคุณกลับรู้สึกเฉย ๆ ไม่มีความคิดอยากลองและลืมโฆษณาไปสิ้นเชิง แต่ถ้าคุณกำลังนั่งเล่นในบ้านในบ่ายวันอาทิตย์และได้ยินโฆษณาเดียวกันคุณคงไม่พลาดที่จะสั่งซื้อมันเป็นแน่แท้ แม้ว่าโฆษณาเนื้อหาเดียวกันแต่ความสดของอารมณ์นั้นแตกต่างกันทำให้การตัดสินใจก็แตกต่างกันไปด้วย หรืออีกตัวอย่างหนึ่ง เช่น หมอเพิ่งบอกว่าคุณเป็นโรคตับแข็งต้องงดเหล้าอย่างต่ำสามเดือนเพื่อให้ตับฟื้นตัว คุณเลยตั้งใจงดเหล้าตลอดเข้าพรรษาสามเดือน คุณทำได้ดีมาตลอดจนกระทั่งวันหนึ่งคุณโดนไล่ออกจากงาน คุณเครียดมากไม่รู้จะหาทางออกทางใดเลยกลับไปกินเหล้า กลายเป็นว่าที่ตั้งใจทำไว้แต่แรกต้องพังทลายลงไปทันที วันรุ่งขึ้นคุณตื่นขึ้นมาพร้อมความรู้สึกผิดที่ไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ คุณเครียดมากทั้งเรื่องงานและเรื่องเหล้าสุดท้ายไหน ๆ ก็ทำไม่ได้ก็จัดเต็มดีกว่า คุณกินเหล้าแบบไม่รู้สึกผิดอีกต่อไปและลงเอยที่โรคตับแข็งเล่นงานคุณ

ทั้งสองเหตุการณ์นี้มีที่มาจากอารมณ์ล้วน ๆ ครับ คนเรามักคิดไตร่ตรองอะไรอย่างรอบคอบเสมอ แต่ติดที่ว่าเวลาทำจริงมักมีเรื่องอารมณ์เข้ามาเกี่ยว ซึ่งสอดคล้องกับที่โดนัลด์ แคน หมอด้านประสาทวิทยากล่าวไว้ว่า “เหตุผลนำไปสู่ข้อสรุป แต่อารมณ์นำไปสู่การกระทำ” ซึ่งจากประสบการณ์ของหมอเองจะเห็นได้ว่าพ่อแม่หลายคนจะไม่ได้แก้ปัญหาของลูกในทันทีเพราะมัวแต่คิดว่าทำอย่างไรแต่ไม่ทำซักทีเพราะปัญหายังไม่ได้รุนแรง แต่เมื่อปัญหารุนแรงขึ้นพ่อแม่กลับแก้ปัญหาด้วยวิธีที่รุนแรงกลับ เช่น ลงโทษด้วยการตีหรือประจาน ส่วนหนึ่งไม่ได้เป็นจากอารมณ์เด็กแต่เป็นจากอารมณ์ของพ่อแม่เอง โดยสรุปแล้วอารมณ์ที่รุนแรงไปนั้นไม่ดีแน่ครับแต่อารมณ์ที่พอเหมาะนั้นช่วยให้เราและเด็กตัดสินใจได้ดีขึ้น

การตัดสินใจบนอารมณ์ที่พอเหมาะนั้นทำได้อย่างไร? คิดว่าหลายคนคงมีประสบการณ์ปั่นงานคืนสุดท้ายก่อนส่งและมักจะมีไอเดียดี ๆ หรือไม่ก็แปลก ๆ โผล่ออกมาเสมอ ซึ่งก็เป็นจากความเครียดความกดดันที่ต้องส่งงานให้ทันเวลา อย่างไรก็ตามถ้าไม่กดดันเลยก็จะเฉื่อยเกินไป ถ้ากดดันมากไปงานก็ออกมาไม่ดี ซึ่งทั้งนี้ความเครียดเล็ก ๆ เป็นเรื่องดีครับเพราะมันทำให้เกิดอารมณ์ที่พอเหมาะต่อการตัดสินใจ “ทำ”

นอกจากนี้อารมณ์อย่างพอเหมาะสามารถช่วยในเรื่องของความจำ สังเกตได้ว่าเราจะจำเรื่องราวได้ดีขึ้นเมื่อมีอารมณ์ร่วมอย่างเหมาะสมยกตัวอย่างเช่น ถ้าลองถามว่าวันนี้เมื่อหนึ่งปีก่อนคุณไปกินข้าวเย็นที่ไหน คิดว่าทุกคนคงจำไม่ได้เพราะมันเป็นวันธรรมดาวันนึง ปีนึงกินข้าวเย็นตั้ง 365 วันใครจะจำได้ว่ากินอะไรบ้าง แต่ถ้าถามว่าเมื่อวันเกิดปีก่อนคุณไปกินข้าวเย็นที่ไหนกับใคร เชื่อว่าทุกคนคงตอบได้เพราะใคร ๆ ก็ต่างรู้สึกดีกับวันเกิดและแทบทุกคนต้องมีมื้อพิเศษกับคนพิเศษในวันเกิด ในเด็กก็เช่นเดียวกันครับสภาพการเรียนรู้ที่สนุกสนานช่วยให้เด็กสามารถจำบทเรียนได้ดีขึ้น ดังนั้นการสอนแบบเดิม ๆ แค่กระดานดำกับครูหนึ่งคนไม่ช่วยให้เด็กจำได้เท่าการให้เด็กเล่นเล่านิทาน

ทีนี้ถ้าเราจะประยุกต์เรื่องอารมณ์ในการเลี้ยงลูกเราจะทำอย่างไรดี ผมจะไม่ได้กล่าวถึงเรื่องการควบคุมอารมณ์เพราะเข้าใจว่าคงมีคนพูดถึงเรื่องนี้มากมายแต่ผมอยากจะแนะนำเกี่ยวกับเรื่องความสดของอารมณ์ อย่างที่ได้ยกตัวอย่างไปว่าอารมณ์มีผลต่อการตัดสินใจและความจำซึ่งมีประโยชน์ต่อเด็ก ถ้าดูตามการปรับพฤติกรรมแบบมีเงื่อนไข (Operant Conditioning) จะพบว่าพฤติกรรมจะแบ่งออกเป็นสามส่วนจำง่าย ๆ ว่า “ABC” A คือ เงื่อนไข (Antecedent) B คือพฤติกรรมที่แสดงออก (Behavior) และ C คือผลของพฤติกรรม (Consequence) ซึ่งนักพฤติกรรมศาสตร์เชื่อว่าการปรับพฤติกรรมสามารถทำได้

ทั้งที่ A, B หรือ C และจะส่งผลไปสู่พฤติกรรมเป้าหมายที่เราต้องการได้ครับ แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการปรับพฤติกรรมต้องทำทันทีเหมือนตีเหล็กตอนที่ยังร้อนเพราะยังมีความสดของอารมณ์และช่วยให้เด็กจำได้ดีครับ

ขอยกตัวอย่างเรื่องการฝึกน้องหมาจะเห็นว่าผู้ฝึกจะใช้วิธีกระตุกสายจูงเป็นการเตือนหรือลงโทษ และผู้ฝึกจะทำทันทีเมื่อน้องหมาทำผิดซึ่งผู้ฝึกพยายามให้น้องหมาเข้าใจหลักการ ABC A คือการที่น้องหมาเริ่มวอกแวกไม่ค่อยสนใจ B คือการที่น้องหมาต่อต้าน ไม่ยอมเดิน ถ้าผู้ฝึกตอบสนองโดยการไม่ทำอะไร ไม่ควบคุม (C) น้องหมาก็จะเรียนรู้ว่า A→B→C และเข้าใจว่าการต่อต้านจะทำให้ผู้ฝึกผ่อนปรนซึ่งเป็นพฤติกรรมที่น้องหมาต้องการ แต่ถ้าผู้ฝึกปรับพฤติกรรมที่ C โดยกระตุกสายจูงทุกครั้งที่น้องหมาต่อต้าน น้องหมาก็เรียนรู้ A→B→C อีกแบบหนึ่งว่าเมื่อเริ่มต่อต้านก็จะถูกลงโทษตามมาซึ่งทำให้น้องหมาต่อต้านน้อยลง อย่างไรก็ตามการฝึกแบบ ABC นี้จะมีประสิทธิภาพมากที่สุดเมื่อ “ทำทันที” เพราะจะสามารถทำให้น้องหมาเชื่อมโยงได้ว่าอะไรเป็นสาเหตุและอะไรเป็นผลลัพธ์ ในเด็กก็เช่นเดียวกันครับ พ่อแม่ควรให้คำชมหรือลงโทษเด็กทันทีหลังพฤติกรรมเพราะเด็กจะเรียนรู้ได้ว่าทำถูกเรื่องใด ทำผิดเรื่องใด ซึ่งความสดของอารมณ์เปรียบเสมือนกาวที่สมานเหตุและผลเข้าด้วยกันและทำให้เด็กเรียนรู้ได้เป็นอย่างดีครับ

ทั้งหมดนี้คุณพ่อคุณแม่คงเห็นประโยชน์เรื่องอารมณ์ที่สามารถนำมาใช้ในการเลี้ยงลูกได้ แต่อย่างไรก็ตามอย่าลืมสังเกตอารมณ์ตัวเองกันด้วยนะครับ ขอทิ้งท้ายด้วยคำคมของเล่าจื้อว่า “เมื่อโกรธจัด อย่าเพิ่งตอบรับใคร เมื่อดีใจ อย่าเพิ่งให้สัญญา เมื่อเศร้าหนักหนา อย่าเพิ่งตัดสินใจ”

แชร์เกร็ดน่ารู้...**ต่อสู้มะเร็งร้าย**
โรงพยาบาลมะเร็งสมัยใหม่กว่างโจว

เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2559 ที่ผ่านมา โรงพยาบาลมะเร็งสมัยใหม่กว่างโจว (Modern Cancer Hospital, Guangzhou) จัดกิจกรรม “แชร์เกร็ดน่ารู้ ต่อสู้มะเร็งร้าย” โดย ผู้บริหาร ทีมแพทย์ และผู้ป่วยมะเร็งมาร่วมแบ่งปันประสบการณ์ในการต่อสู้กับโรคมะเร็ง เพื่อสร้างกำลังใจแก่เพื่อนผู้ป่วย พร้อมมอบสิทธิ์การรักษาแก่ผู้ป่วยชาวไทยที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ณ ห้องอุบลชาติ ชั้น3 โรงแรมสวิสโซเทล เลอ คองคอร์ด กรุงเทพฯ โดยมีสื่อมวลชนให้ความสนใจเป็นจำนวนมาก ภายในงานมีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนพูดคุยกับผู้ป่วยคนไทยที่เคยได้รับการรักษาจากโรงพยาบาลมะเร็งสมัยใหม่กว่างโจว

นายหลิน ช่าว หัว ผู้จัดการใหญ่โรงพยาบาลมะเร็งสมัยใหม่กว่างโจว กล่าวทักทายสื่อมวลชนและแนะนำโรงพยาบาลสมัยใหม่กว่างโจว พร้อมทั้งเปิดเผยว่า โรงพยาบาลมะเร็งสมัยใหม่กว่างโจว เป็นโรงพยาบาลในเครือบริษัท ป๋ออ้าย เมดิคอล เซอร์วิส กรุ๊ป ก่อตั้งมานานกว่า 11 ปี โดยมีเป้าหมายด้านการรักษามะเร็งเป็นหลัก ได้ผ่านการรับรองคุณภาพสถานพยาบาล JCI (The Joint Commission International) สำหรับการรักษามะเร็ง ทางโรงพยาบาลมีความโดดเด่นในด้านการรักษาแบบเฉพาะจุด มาตแผลเล็ก ผสมผสานระหว่างแพทย์แผนจีนและตะวันตก โดยมีเทคโนโลยีการรักษามะเร็งที่ทันสมัยถึง 18 อย่าง ได้แก่ การใช้คีโมเฉพาะจุด การรักษาโดยใช้ความเย็น และการปลูกถ่ายเซลล์ภูมิคุ้มกัน เป็นต้น โรงพยาบาลมะเร็งสมัยใหม่กว่างโจวได้ผสมผสานเทคโนโลยีเหล่านี้ มารักษาผู้ป่วยมะเร็งมาหลายหมื่นคน ทั้งยังช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยอีกด้วย ทั้งนี้เพื่อให้บริการทางการแพทย์อย่างทั่วถึง โรงพยาบาลมะเร็งสมัยใหม่กวางโจวจึงได้ก่อตั้งสำนักงานของโรงพยาบาลกว่าสิบแห่งทั่วทั้งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และในประเทศอื่นๆ โดยทุกปีจะมีคนไข้จากประเทศไทย เวียดนาม ฟิลิปปินส์ บังคลาเทศ กัมพูชา มาเลเซีย ชาอุดิอาระเบีย ญี่ปุ่น ฯลฯ เข้ารับการรักษา และยังได้จัดสัมมนาทางการแพทย์อย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมความรู้ทางการแพทย์ และพัฒนาการบริการอย่างไม่หยุดยั้ง

ผู้สนใจสามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่เบอร์ 02-645-2799, 082-799-2888
หรือศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมที่ www.moderncancerthai.com

“ความรักใดจะไม่ปวดร้าว” พระราชนิพนธ์แปล ในสมเด็จพระเทพฯเล่มล่าสุด

“ความรักใดจะไม่ปวดร้าว” (ชื่อภาษาจีน “哪种爱不疼”) ผลงานเขียนโดย ชวนหนี นักเขียนหญิงชาวเสฉวนผู้มีชื่อเสียงในวงวรรณกรรมจีนร่วมสมัย เนื้อหาสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาชีวิตรักของหนุ่มสาวชาวจีนในสังคมจีนสมัยใหม่ ผ่านเรื่องราวเข้มข้นของตัวละครเอกนาม “หมิ่นมิน” จากความรักที่เคยหวานชื่นกับ “หยู่ตง” ผู้เป็นสามี ผันไปสู่ความจืดจางจนกลายเป็นความโกรธแค้นชิงชัง ในที่สุด หมิ่นมินจะหาทางออกในชีวิตได้หรือไม่ หรือจะวนเวียนอยู่ในอุโมงค์ที่มืดมิดไร้แสงสว่างที่ปลายทาง ผู้อ่านจะได้เรียนรู้และเอาใจช่วยเธอไปพร้อมๆกัน

นานมีบุ๊คส์ ร่วมกับศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศจีนได้ทำการเชิญผู้เขียนมาร่วมงานเปิดตัวหนังสือเล่มนี้ ไปเมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2559 ในงานได้รับเกียรติจากคุณหลัน ซู่หง ผู้อำนวยการศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศจีนและคุณสุวดี จงสถิตย์วัฒนา ประธานกรรมการบริษัทนานมีบุ๊คส์จำกัดกล่าวเปิดงาน พร้อมกับจัดเสวนา “เรียนรู้ติดตาม สถานการณ์ครอบครัวจีนสมัยใหม่” โดย ผศ.วรศักดิ์ มหัทธโนบล ผู้อำนวยการศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ ผศ.ก่อศักดิ์ ธรรมเจริญกิจ บรรณาธิการบริหารวารสารจีนไทยและอาจารย์พิเศษคณะอักษรศาสตร์ ภาควิชาภาษาจีน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดำเนินรายการโดย ดร.ศิริวรรณ วรชัยยุทธ ผู้อำนวยการหลักสูตรปริญญาโทวัฒนธรรมจีนศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ในช่วงการสัมภาษณ์นักเขียนโดย ผศ.ดร.สุรีย์ ชุณหเรืองเดช หัวหน้าภาควิชาภาษาตะวันออก คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อาจารย์ชวนหนีกล่าวว่ารู้สึกขอบพระคุณและขอถวายพระพรสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารีที่ทรงเลือก “ความรักใดจะไม่ปวดร้าว” เป็นเล่มล่าสุดของพระราชนิพนธ์แปล ผู้เขียนให้เหตุผลว่าเลือกเมืองหลวงอย่าง “ปักกิ่ง” เป็นฉากหลังของเรื่อง เพราะตนเองก็ใช้ชีวิตอยู่ที่นั่นและตัวละครเอกก็เป็นตัวแทนของคนในเมืองหลวงได้เป็นอย่างดี ชีวิตแต่งงาน วัยรุ่น และความรักของคนจีนปัจจุบันเป็นครอบครัวเล็ก เพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้งด้านความคิดเห็น ถึงแม้จะเป็นสังคมที่ค่อนไปทางวัตถุนิยมแต่หนุ่มสาวจีนมากมายก็เชื่อในความรัก ถ้าไม่รักก็ไม่แต่ง และแน่นอนว่าการต่อสู้เพื่อความรักก็ยากลำบากไม่น้อยทีเดียว อาจารย์ชวนหนียังให้คำแนะนำกับสาวๆนักอ่านว่าอย่างไรก็ขอให้เลือกคู่ครองแบบเน้นคุณภาพ ผู้ชายไทยถือว่าโชคดีมากหญิงไทยว่าเป็นผู้หญิงแกร่งทำงานทั้งนอกบ้านและดูแลครอบครัว และเมื่อถึงคำถามเด็ดว่า “ความรักแบบใดที่ปวดร้าวที่สุด” อาจารย์ชวนหนีให้คำตอบดังนี้ ความรักแบบหนุ่มสาวนี่แหละที่ปวดร้าวที่สุด แต่ไม่ว่าจะเป็นความรักแบบใดก็ถือเป็นส่วนหนึ่งของการเติบโตในชีวิตของเราทุกคน

“ความรักใดจะไม่ปวดร้าว” หนังสือที่สะท้อนปัญหาครอบครัวผ่านมุมมองของผู้เป็นทั้งแม่และภรรยา กับค่านิยมเก่าที่บูชาเทิดทูนความรัก และจบลงอย่างชาญฉลาดด้วยความตระหนักรู้ของตัวละครเอกว่า “ไม่มีความรักใดจะไม่ปวดร้าว แต่ผู้ที่จะเปลี่ยนความปวดร้าวนี้ให้เป็นปิติสุขได้นั้นคือ ผู้มีความรักนั่นเอง”หนังสือวางแผงแล้วในราคา 135 บาท ผู้สนใจสามารถตามหาและเป็นเจ้าของหนังสือเล่มนี้ได้จากร้านหนังสือชั้นนำทั่วประเทศหรือสั่งทางออนไลน์ผ่าน www.nanmeebooks.com

รายงานโดย อรอนงค์ อรุณเอก